

В.Я.Тимофєєв

РІЧ ПРО АДАМІВСЬКУ СІЧ

Хроніка Адамівської школи

Частина 6

2003

***Людина може стати людиною тільки через виховання.
І. Кант.***

***Тільки виховуючи українця можна виховати українця.
В.Тимофєєв.***

Історичні умови буття українського народу породили самобутній феномен – козацтво. Воно втілювало в собі фізичне і духовне здоров'я нації, інтелектуальну силу, життєздатність, оптимізм.

Це була об'єднана, згуртована, ідейно і духовно зцементована, суворо дисциплінована національна сила, яка очолювала боротьбу проти чужоземного ворога.

Загальновідомо, що поглиблення і примноження козацько-лицарських традицій в сучасних умовах сприятиме нарощенню зусиль державотворчого спрямування, піднесенню духовності як кожної особистості зокрема, так і всього народу, суспільства в цілому.

Ми, вчителі України, покликані вести широку просвітницьку роботу серед населення з проблем історії, культури, мистецтва, військової справи, державницької діяльності козацтва, прагнути по-козацькому, по-лицарському виховувати підростаюче покоління. На це нас орієнтують Укази Президента України, нормативні документи Міністерства освіти і науки.

Запропонована Хроніка Адамівської школи дасть змогу відчути дух козацтва, який панує у роботі колективу Адамівської школи козацько-лицарського виховання.

Школа козацько-лицарського виховання – гуманістична основа становлення особистості. Хроніка Адамівської школи. Збірка шкільних газет за 2001-2003 роки. Частина 6. За редакцією В.Я.Тимофєєва, директора Адамівської школи козацько-лицарського виховання, полковника Українського козацтва. Білгород-Дністровський. XEROX PENTREX. 2003.

Відомо, що в наш час світової глобалізації суспільних процесів загострюються протиріччя між силами культурної уніфікації і прагненням народів до збереження своєї культурної ідентичності. Тому Президент України Л.Кучма підкреслив, що в сучасному суперечливому світі «виживуть, збережуть себе ті, хто зуміє відстояти у глобальному змаганні свою культуру, мову, фольклор – усе те, з чого складається сутність та особливості національного характеру».

Історія вчить, що ефективно те, що утверджує своє. А своє у нас – козацтво – спосіб життя вільної людини, яка із зброєю в руках захищала своє право на свободу.

У степах в пониззі Дністра (тут розташована Адамівська сільська громада) значна маса козаків з'явилася в 1709-1710 роках, під час відступу мазепинської еміграційної хвилі та після придушення повстання К.Булавина (козаки-некрасівці). Ці хвилі накопилися на колонізаційну хвилю запорожців, викликану зруйнуванням у 1709 році російськими військами Чортотлицької Січі.

У 1740-х роках у Задністров'я накопилася друга хвиля козаків-некрасівців. Ще одна хвиля запорожців докотилася до Задністров'я вже після руйнації в 1775 році, за наказом Катерини II, Нової Січі. Уряд Османської імперії дозволив українському козацтву заснувати Січ у пониззі Дністра, в районі Кучургану, а паланки – між Акерманом і Бендерами. Згодом, за вимогою Росії, Січ було перенесено за Дунай (Задунайська Січ). У 1828-1869 роках козаки Акерманської паланки входили до складу Дунайського (Буджацького, Новоросійського) війська (в Адамівській громаді це – родини Гречків, Козаченків, Могили, Громовенків).

На початку 1990-х років групою ентузіастів з козацьких родів було відтворено Білгород-Дністровську (Акерманську) козацьку паланку, яка сьогодні складається з 7 куренів; один з куренів – Адамівський.

Живучі у громаді, яка має давні козацькі традиції, педагогічний колектив Адамівської школи, очолюваний полковником Українського козацтва В.Я.Тимофєєвим, залучив ці традиції до виховного процесу.

Аналізуючи стан виховної роботи з учнями та молоддю на території громади, педагоги звернули увагу на виховний потенціал Кодексу буття Українського козацтва (Кодекс лицарської честі, Кодекс лицарської звитяги та Заповіді милосердя), який забезпечує формування того духовного стану молодих козаків – громадян України, що в народі зберігся як розуміння козацького духу.

Взявши за основу виховання молоді у Адамівській громаді козацьку педагогіку, колектив школи зосередив увагу на: 1. Формуванні всебічно розвиненої особистості українця (національне виховання у формі козацько-лицарського). 2. Формування свідомих громадян, громадських діячів через участь вихованців у діяльності Адамівського куреня «Січі» Українського козацтва.

Було сформульовано основне завдання Адамівської школи джур та дан (згодом школи козацько-лицарського виховання) – відновити історичну пам'ять, виховати козака-лицаря, який здатний побудувати і самого себе, і своє гідне життя, і державу.

Вашій увазі пропонуються матеріали етапів становлення та розвитку Адамівської школи козацько-лицарського виховання. Це – деякі документи, фотографії, спогади Самовидців, що надруковані у козацькому інформаційному віснику (1991-1998), шкільних бліц-інформаціях (1998-2001) та газетах (2001-2003).

ЕТАПИ СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ АДАМІВСЬКОЇ СІЧІ

Народна мудрість говорить: хочеш прожити 50 років – вирощуй сад; 100 років – будуй будинок; 1000 років – виховуй сина. Народ, який бажає зберегти себе в історії, повинен турбуватися про виховання своїх синів.

Ми пам'ятаємо початок 1990-х років минулого століття: розпад СРСР, крах правлячої ідеологічної машини. У школі почали платити в ці роки за класне керівництво копійки, відмінили педагогічний стаж піонерській вожатій, оголосили школу поза політикою (і державної також). Кадри побігли з школи, фінансування пішло з місцевих бюджетів (це значить, що його зовсім не було); ми, керівники школи, намагаємося налагодити хоч яку-небудь виховну роботу у школі, причому, на голому ентузіазмі, без моральної підтримки, бо тільки у школі тоді розуміли, що починаємо втрачати ціле покоління.

Вийшовши з шоку (ідеологічного, фінансового – ми не отримували зарплатню по пів-року), педагоги почали шукати альтернативні форми виховної роботи; альтернативні комуністичної ідеології, бо якщо держава зріклася комуністичної ідеології, то і державна школа не мала права її сповідувати; інакше учитель був повинен покинути школу, ми ж хотіли в школі працювати.

У країнах розвинутої демократії існує цілісна система формування лідерів різного рангу. Ця система має й дитячі організації – лідер зростає тут, далі він тільки шліфується. Така ж система працювала й у СРСР: жовтенята – піонери – комсомольці – комуністи. Це розуміли й ми, педагоги Адамівської школи, і намагалися реанімувати піонерську організацію, але на національному ґрунті: були у нас й жовто-блакитні галстуки...

Грянула земельна реформа на селі і колгоспник повинен був стати хазяїном землі – і він став ним – і як себе може почувати на селі піонерська організація, все-таки яку асоціюють із комуністичною ідеологією, яка негативно ставиться до приватної власності на землю; а на селі тих, хто відмовився би від землі – не знайшлося! І тому піонерська організація тихо спочила. Це зрозуміло керівництву – ліквідувало ставки піонерських вожатих і ввело ставки педагогів-організаторів... А далі почалася історія Адамівської Січі.

РІЧ ПРО АДМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ –
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ –
ЧЕСТЬ!

День Перемоги

Президія.

9 травня 2003 року відзначалася 58 річниця Перемоги над фашизмом.

9 травня – свята дата для кожної людини, свято, вистрадане нашими батьками та дідами. З кожним роком людей, які пережили страшне лихоліття, все меншає, ось і у нас в живих залишились тільки два учасника бойових дій, Янишин О.В. та Головченко В.

Ветеранів, вдов та дітей війни вітають учні школи. Всі присутні вшановують пам'ять полеглих хвилиною мовчання. Діти і внуки ветеранів низько схиляють голови і покладають квіти до підніжжя обеліска.

Вічна пам'ять загиблим,

Вічна шана живим!

Ветерани.

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я. Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДAMІВСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

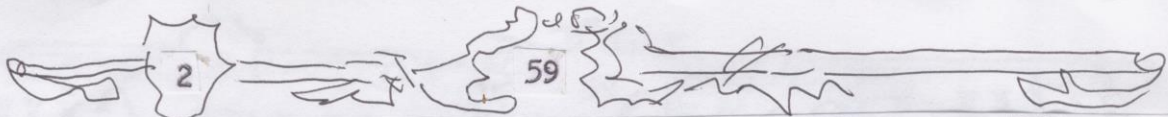
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

Головний інженер

Лавриненко Олександр Володимирович.

Олександр Володимирович Лавриненко народився 17 березня 1958 р. в с. Овидіївці Б-Дністровського району в сім'ї колгоспників. Після закінчення школи поступив в Ізмаїльський с/г технікум, через чотири роки закінчив його, отримавши диплом техника-механіка.

Два роки /з 1977 по 1979 / - служив в армії, в десантних військах.

Після служби повернувся в рідне село, де почав працювати завідуючим майстернею з ремонту с/г техніки. Через 5 років очолив колгоспний автопарк, де пропрацював майже 20 років. В автопарку був монолітний колектив водіїв/професіоналів. Там кожен день починався жартами, сміхом, дружніми шаржами. Але й працювати хлопці добре вміли. Так було до того "чорного" часу, поки не розпочався розвал колгоспів. Почали ділитися, розбігатися в різні боки друзі, родичі, всі члени колективу. Розбігшись по 3-х кооперативах, почали з сумом згадувати ті минулі роки, коли всі були, як одна сім'я.

Три роки Олександр Володимирович працював в кооперативі "Едем". Там не раз розважав всіх своїми особистими піснями. В цих куплетах відображалось життя в новому колективі. Ось деякі із них:

Я придумав пісню про "Едем",
У якому ми усі працюем.
І щоб було мирно, без проблем,
Ми про всіх людей у них почуем.
Павлік у Одесу посвистів
І забрав усі у касі гроші.
А Ребук від щастя аж розцвів,
Бо привіз запчасті він хороші.

Скільки на запчасті йде грошей,
Навіть страшно їх порахувати.
Треба постаратись нам усім,
Щоб порідше техніку ламати.

Агроном наш добрива придбав
І залишив всіх нас без зарплати.
На трибуну у район попав,
Бо зібрали урожай багатий.

Подивись, як важить наш завсклад,
Окуляри часто поправляе.

Щоб не був у звіттові розлад,

То знімає їх, то надіває. /Таких 26 куплетів/.

В 2002 році, в жовтні місяці, нове керівництво колгоспу Шевченко запросило Олександра Володимировича на посаду інженера - де він і працює зараз.

За пультом "Ямахи".

МУЗИЧНА БІОГРАФІЯ

I етап: музичної біографії розпочався з 10 років. Коли на День народження Олександра батько подарував йому баян і почав сина вчити грати. Малий хлопчина мав чудовий слух і почав грати, не знаючи жодної ноти.

II етап - це заняття з групою учнів в 1972-1973 рр в духовому оркестрі. Крім баяна навчився грати на кларнеті.

III етап - студентський. Навчаючись на I-му курсі Ізмаїльського с/г технікуму, захопився вивченням гри на гітарі. А підштовхнув його до цього такий випадок. Одного разу його дівчина /тепер це його дружина/ в бесіді сказала, що їй дуже подобається, коли юнак вмів грати на гітарі. Цих слів було досить, щоб Олександр Володимирович попросив знайомого, щоб той, за незначну винагороду в вигляді могоричя, навчив його грати. Так з'явився в Адамівці-Овидіївці гітарист-самбучка, який, не знаючи нотної грамоти, після одного-двох прослуховань пісні, тут же грав її.

В додаток до цього дару, природа ще наділила цю людину гарним голосом. І вже багато років не обходиться ні одного свята, де б не лунали пісні Олександра Володимировича Лавриненка.

Олександр Володимирович у різних етапах життя.

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

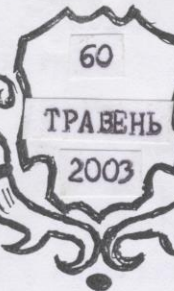
В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

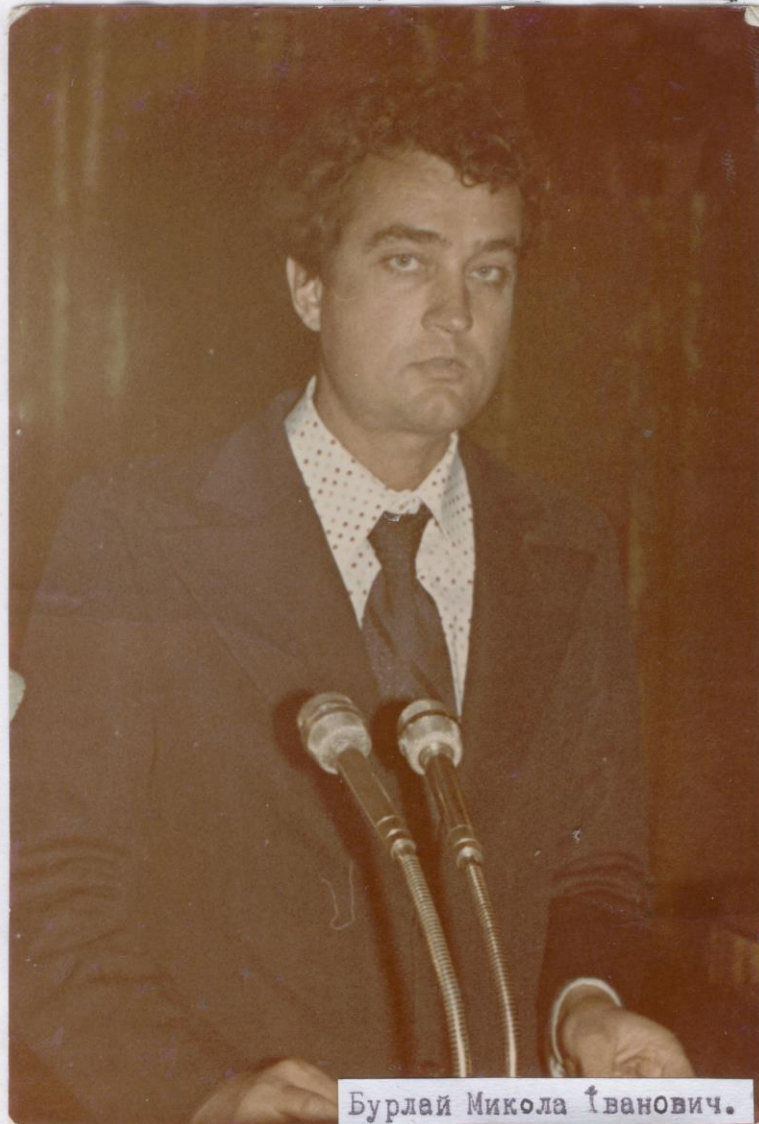
РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

ГОЛОВА КОЛГОСПУ

Бурлай Микола Іванович.

2003

Бурлай Микола Іванович народився 25 червня 1947 року у родині робітників у с. Комунарівка П'ятихатського району Дніпропетровської області.

У 1953 році пішов навчатися у Комунарівську 8-річну школу, яку закінчив у 1961 році, потім у 1961 році перейшов учитися у Муховську СШ того ж району, яку закінчив у 1964 році /II класів/.

У 1964 році поступив на навчання у Ерастівський СГТ, який закінчив у 1967 році за фахом агроном із захисту рослин.

Трудову діяльність почав із лютого 1967 року агрономом колгоспу ім. Чапаєва с. Острожського району Ровенської області, де працював до червня 1967 року.

Із червня 1967 року по вересень 1967 року працював при Одеському обласному управлінні с/г агрономом-інспектором із захисту рослин по Білгород-Дністровському районі.

Із вересня 1967 року по червень 1968 року курсант в/ч 77895 /Одеський військовий округ/.

Із червня 1968 року по грудень 1969 року командир відділення, старший сержант в/ч 31925 Північно-Кавказський військовий округ ракетні війська стратегічного призначення.

Із грудня 1969 року - м.Білгород-Дністровський Одеської області- агроном районної станції захисту рослин, а з лютого 1970 року - старший агроном районної станції захисту рослин - державний інспектор із захисту рослин по Білгород-Дністровському району.

Із вересня 1977 року - інструктор оргвідділу Б-Дністровського РК КПУ.

У серпні 1978 року був вибраний головою колгоспу ім. Шевченка в с.Адамівка Б-Дністровського району. Із 1989 року по 1992 рік - голова асоціації кооперативів ім Т.Г.Шевченка.

У 1976 році закінчив Українську сільськогосподарську академію за фахом вчений агроном. У 1980 році закінчив курси підвищення кваліфікації, захистив диплом за темою "Організація і функціонування системи управління сільгоспвиробництвом у колгоспі ім.Шевченка Б-Дністровського району". Із 1979 року по 1991 рік займався науковою роботою з випробування засобів захисту рослин разом із фахівцями Всесоюзного селекційно-генетичного інституту /ВСГІ/. Результати дослідів були надруковані у 14-ти статтях та надруковані у ЦНТІ м.Одеси.

Ассоциация кооперативов колхоза имени Т. Г. Шевченко

В колхозе считают и доказывают результатами, что в увеличении и удешевлении производства продукции растениеводства и животноводства главную роль должна играть рациональная организация внутривладельческих отношений, основанных на кооперации и аренде. Ассоциация кооперативов расположена в Белгород-Днестровском районе Одесской области (с. Адамовка), входит в состав агропромышленного комбината «Днестровский».

Колхоз имени Т. Г. Шевченко на протяжении многих лет был низкорентабельным. В 1987 году здесь изменили структуру управления производством — внедрили цеховую структуру, производственные участки перешли на арендные формы организации труда. В 1988 году арендные коллективы объединились в кооперативы по направлениям основной деятельности, с использованием внутривладельческих расчетных цен. Взаимоотношения между кооперативами, правлением кооперативов и арендными коллективами внутри кооперативов строятся на договорной основе.

Все показатели плана разрабатываются хозяйством самостоятельно и утверждаются советом кооператива и собранием уполномоченных членов кооперативов. Правление кооперативов является исполнительно-распорядительным органом, ответственным перед собранием уполномоченных членов кооперативов, и осуществляет руководство организационно-хозяйственной и социальной деятельностью хозяйства в целом.

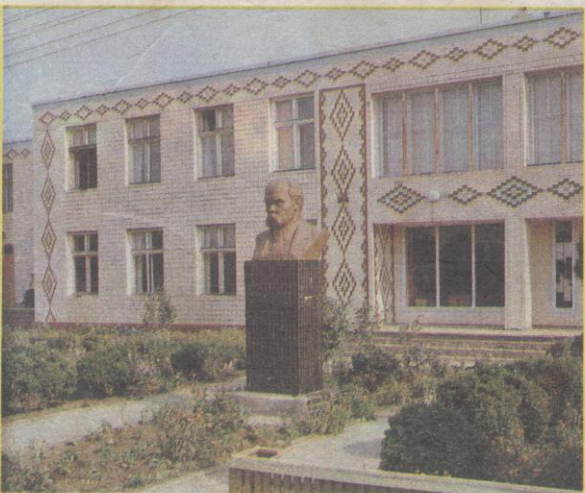
В пакете внутривладельческих документов, определяющих принципы организации и деятельности кооперативов, решаются следующие основные вопросы:

- формирование первичных кооперативов и принципы их взаимоотношений;
- разработка внутривладельческих расчетных и планово-учетных цен;
- положение о единой планово-финансовой службе хозяйства и распределение обязанностей работников этого отдела;
- организация учета, анализа и подведения итогов выполнения договорных обязательств кооперативов и хозяйства в целом.

На снимках:

- председатель ассоциации кооперативов колхоза Николай Иванович Бурлай
- начальник планово-финансового отдела Ирина Михайловна Пиштеган (справа) и заместитель начальника отдела — главный бухгалтер Галина Петровна Пустовит
- памятник Тарасу Григорьевичу Шевченко и здание правления ассоциации

(Продолжение на 3-й странице обложки)

Ассоциация кооперативов колхоза имени Т. Г. Шевченко

За три года (1988—1990) в хозяйстве прекратился отток трудоспособного населения, значительно повысилась производительность труда, улучшилось финансовое состояние, больше средств стало расходоваться на социальные нужды, культурно-бытовое строительство. За указанный период по сравнению со среднегодовым уровнем одиннадцатой пятилетки производство валовой продукции увеличилось в 1,4 раза; производительность труда — в 2,1 раза при росте оплаты труда в 1,7 раза. Урожайность зерновых культур возросла с 22,9 до 37,2 ц, средний удой на одну корову до 2840 кг, или на 1134 кг. Чистый доход в 1990 году составил 1,1 млн руб. (возрос в 8 раз), а рентабельность — 47,5 % (против 5,2 % в 1986—1987 годах).

Фото П. Дешина

В конце прошлого года решением общего собрания членов ассоциации был создан паевой (долевой) фонд ее членов (за период развития хозяйства с 1970 года). В расчет принята стоимость основных фондов, созданных за счет собственных средств колхоза (58 % от общей стоимости фондов) и распределения этой суммы между членами ассоциации (включая пенсионеров) пропорционально отработанному каждому стажу и начисленной оплате труда. По итогам за 1990 год на паевой фонд членов ассоциации были начислены дивиденды в сумме 52 тыс. руб. (или по 1,4 коп. на один руб. пая). Члены ассоциации по своему усмотрению могут направить дивиденды на увеличение своего пая или же получить их как материальное вознаграждение. Паевой фонд может быть передан по наследству. При выходе из членов ассоциации работнику возвращается 10 % пая. В настоящее время прорабатывается предложение по приватизации собственности ассоциации. Началось внедрение в практику учетно-экономической работы персональных компьютеров.

На снимках:

- 1 коллектив плано-финансового отдела
- 2 база отдыха хозяйства на берегу Черного моря
- 3 на новой сельской улице; колхозники сдают молоко молоко-сборщику

60

5

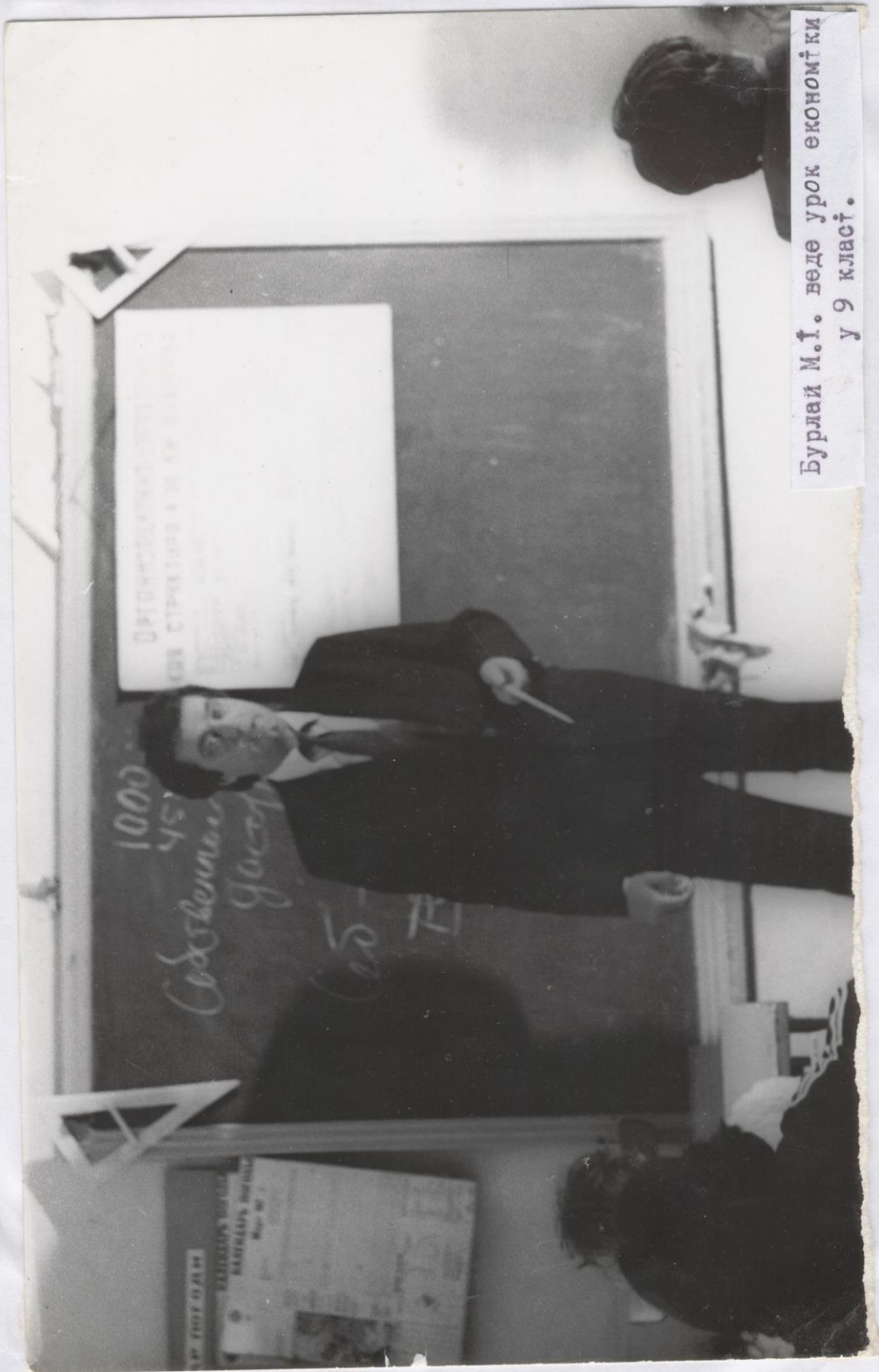

Бурлай М.І. веде урок економіки
у 9 класі.

2003

60

Бурлай М.І. веде урок економіки
у 9 класі.

2003

Бурлай М.І. на святі
Врожаю.

У 1989 році був у ЛНДР /Південно-Зхідна Азія/ - допомагав організовувати кооперативи. У 1990 році закінчив школу менеджерів при Одеському політехнічному інституті, захистив диплом на тему "Організація та функціонування виробничих кооперативів на базі колгоспу ім.Шевченка", було присвоєна кваліфікація "Менеджер".

Виступ перед односельцями.

У 1992 році закінчив міжнародну школу бізнесу у Греції і отримав кваліфікацію "Спеціаліст із менеджменту".

Із 14.09.1992 року - голова селянського /фермерського/ господарства "Бурлай".

Із серпня 1996 року голова КСП "Промінь" у с.Адамівка, а із 1999 року по теперешній час - директор приватного с/г підприємства "Промінь".

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

У президії 9 травня.

Подарунок молодій сім'ї.

Перед жнивами.

УДОСТОВЕРЕНИЕ НА РАЦИОНАЛИЗАТОРСКОЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕ

№ 7

25.05.86 г.
(дата подачи)

В соответствии с пунктом 75 Положения об открытиях, изобретениях и рационализаторских предложениях, утвержденного постановлением Совета Министров СССР от 21 августа 1973 г. № 584, настоящее удостоверение выдано _____

Диденко Леониду Николаевичу
(фамилия, имя, отчество)

Бурлаю Николаю Ивановичу

на предложение, признанное рационализаторским и принятое в колхозе им. Шевченко _____

Белгород-Днестровского р-на Одесской обл.
(наименование предприятия,
15.06.86 г. в посевах гибридного подсол-
организации, когда)

нечника _____ к использованию
под наименованием: Новая технология защиты
посевов подсолнечника от поражения
болезнями / белая, серая гнили / и
вредителями / клопы /

м. п.

Руководитель предприятия
(организации)

.20. ИЮНЯ 1986 г.

РІЧ ПРО АДМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

ОСТАННІЙ ДЗВОНИК

Президія. Школа співає Гімн України. У президії - директор школи Тимофеев В.Я., голова батьківського комітету Харченко П.А., педагог-організатор Гриценко В.Н., представник райВО Федорова Л.В., голова сільради Бурлай М.А.

Лунає останній дзвоник. Першокласниця Даниленко Віка та випускник Корженко Юрій.

		Підсумки навчального року			Якість знань
Учні в		4-6	7-9	10-12	
I кл	15	3	9	3	80
2	20	5	13	2	75
3	22	6	14	2	73
5	9	6	3		33
6	20	13	7		35
7	23	14	8	1	39
8	10	7	3		30
9	18	9	5	4	50

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

НАКЛАД 10

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

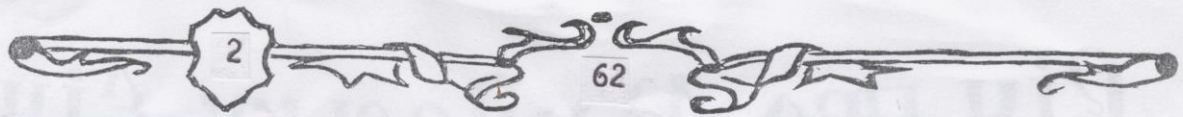
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

ВИПУСКНИЙ

Випускний клас.

Випускники разом із учителями.

РЕЗУЛЬТАТИ
державної підсумкової атестації 9 кл.

	I-3	4-6	7-9	10-12
1. Укр. мова		5	7	6
2. Алгебра		9	3	6
3. Географія		7	4	7
4. Біологія		7	4	7
5. Нім. мова		8	3	7

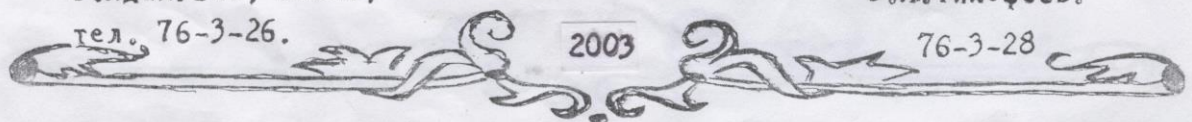
Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.А.Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДАМІВСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

Школі - 45!

Увага! Адамівській школі – 45!

*Дорогі хлібороби, бізнесмени, вчителі, лікарі,
артисти, обліковці, інженери!*
Всі ті, хто закінчив нашу школу з 1957 по 2002 роки!
Запрошуємо вас 2 травня 2003 року
о 10.00 на свято "ЗУСТРІЧ ПОКОЛІНЬ",
яке відбудеться в приміщенні рідної школи.
Адміністрація школи, вчителі, учні

Урочиста лінійка. Школа співає Гімн України. У президії -
завуч школи Лавриненко П.М., Голова СК "Едем" Вронський В.М.,
голова ПП Бурлай М.І., голова сільради Бурлай М.А., педа-
гог-організатор Гриценко В.Н., директор школи Тимофеев В.Я.,
прапорносець Богданов В.

165

Випускники минулих років.

Випускник 1958 року Лабунець Леонтій Костянтинович із майбутньою випускницею 2011 року онукою Лавриненко Надією.

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я. Тимофєєв.

166

2003

76-3-28

ЗУСТРІЧ ПОКОЛІНЬ - ВІД СЕРДЦЯ ДО СЕРДЦЯ
45 річниця Адамівської школи

2 травня 2003 року. Сонячний день, прохолодно, блакить небес...
Урочиста лінійка. Школа співає Гімн України. Вносяться Державний Прапор України та Прапор Адамівської Молодої Січі.

Учні співають Гімн Адамівської Молодої Січі. Випускники минулих років пісню "Взвейтесь кострами"... Отаман Молодої Січі Козубенко Євген та колишня голова ради дружини Граждан Катерина Михайлівна рапортують про готовність загонів до проведення лінійки директору школи Тимофееву Валерію Яковичу.

Слово надається директору школи, першим випускникам, випускникам 2003 року, першокласникам, гостям - Вронському В.М., Бурлай М.І., Бурлай М.А. Вони вручають школі подарунки: люстру, магнітофон, фотоапарат.

Після лінійки всі крокують до Будинку культури.

Будинок культури. Святково прикрашений зал. Святкова сцена. Концерт-вогник силами випускників школи різних років. Ведучі концерту Гриценко В.Н. та учні школи.

Добрий день, дорогі друзі! Ми кажемо сьогодні "Добрий день" всім, хто прийшов на наше свято, ювілей рідної школи.

Вітаєм всіх присутніх, хто прийшов розділити з нами радість цього свята.

З днем народження, рідна Адамівська школа, з 45 річницею!

З днем народження, ювіляри: першокласники і вже сивочолі учні і вчителі нашої школи!

Сьогодні не звичайний ювілей, а ювілей домівки нашого дитинства, домівки поколінь.

Одні навчались, інші вчилися, дехто спочатку навчався, а згодом навчав наступні покоління. І так 45 літ промайнуло.

І так за днями дні, за роками роки, за десятиліттями десятиліття.

Ми наше починаєм свято, давно такого не було.

Тож 45 - це мало чи багато учбових років відгуло?

І перед кожним ця дилема, стара як навколишній світ. Багато... мало... Вічна тема. Який в ній ти залишив слід?

Минають роки, покоління, Маленький дорослим став. Та крила в життя лебедині Нам рідная школа дає.

Ми сьогодні зібралися в залі, Щоб згадати дитинство своє. Відлетіло в замріяні далі, Безтурботне твоє і моє.

Шановні гості: хлібороби, бізнесмени, вчителі і лікарі, артисти й трактористи, водії і інженери, бухгалтери і продавці - всі присутні в залі.

Всі випускники Адамівської школи з 1957 по 2002 рік, вітаєм Вас! Сьогодні у нас квілейне свято "Зустріч поколінь", зустріч випускників школи.

Всі ми родом з дитинства. То ж на хвилинку забудем, що у нас вже є свої діти й онуки. Уявіть собі, що машина часу переносить нас років на 50, 40, 30, 20, 10 назад у наше дитинство, коли ми були безтурботними, гарними, щасливими. Згадаймо наші шкільні роки, повернемося у дитинство!

Дзвоник. Перерва. Діти у формах 60-80 -х років із скакалками, м'ячами, грають в класики, хлопчики запускають голубів. Звучить пісня "Детство".

А зараз перегорнемо сторінки історії Адамівської школи.

Рік 1957. В невеликому селі Адамівка Лиманського району Ізмаїльської області вирішили відкрити семірічну школу. Всі мешканці села радо підхопили ідею і дружно взялись за роботу, яку очолили прораб Шелестян Іван Омелянович та Черненко Леонід Васильович. Старі панські конюшні перебудовувались, добудовувались нові приміщення і ось нова біленька школа стала окрасою села.

У вересні 1957 року школа відчинила свої двері. Задзвенів перший шкільний дзвоник, який покликав дітей з Адамівки, Авидівки, Благодатного та Софіївки за шкільні парти. Очолила перший педагогічний колектив Людмила Олександрівна Нікул.

Дорогі випускники 50 років, ви, напевне, пам'ятаєте директора Нікул Людмилу Олександрівну, вчителя української мови і літератури Бабій Ганну Ульянівну, математики Болтянську Галину Семенівну, вчителя німецької мови Дімову Валентину Іванівну, вчителя хімії і біології Соколову Лідію Іванівну, вчителя фізкультури Шевчук Лідію Петрівну, вчителя початкових класів Георгіцу Наталю Сергіївну, вчителя російської мови та літератури Федотченко Костянтина Євдокимовича, старшу вожату Холостенко Тамару Карпівну.

А зараз вас вітає одна з перших вчителів Валентина Іванівна Дімова.

Шановні випускники 1957, 1958, 1959 років, разом із своєю головою радою дружини І-ю відмінницею Адамівської школи Людмилу Підгорною підніміться на сцену. Вас вітають випускники 60, 70, 80, 90 років.

Випускникам 50-х вручаються квіти, сувеніри.

Слово надається випускнику 50 років Лабунцю Леонтію Костянтиновичу.

"Добра Вам, благополуччя в сім'ях, здоров'я Вам і Вашим дітям. Хай вони зростають такими, щоб ви ними пишались!"

Для вас співає Лавриненко О.В. Пісня "Пальма де Майорка".

Пісню "Белый лебедь" виконує Лавриненко Сергій.

Учні 7 класу Вронська В і Рибальченко Ю. виконують танець "Кукли".

Для вас, шановні, вчителі Адамівської школи дарують пісню "Вчителька моя". Всіх присутніх просимо підспівати.

До вашої уваги пісня "Веснянка" у виконанні Вронської В.М., Лавриненко П.М., акомпанує Тимофєєв В.Я.

Жаль редеєт наши ряды... Уже многих не досчитались, Их забрали с собой журавли, Ну а мы навсегда попрощались.

Но забвенья в сердце нет, Улетевшиж от нас мы помним, В небеса посылаем привет С молчаливым и скорбным поклоном.

Проходять дні, роки, десятиріччя. Для історії це лише мить, а для людини ціле життя. І на сьогоднішньому радісному святі ми з смутком згадуєм тих, хто відійшов у вічність.

Їм вже ніколи не бути разом з нами, але світлу пам'ять про них зберігають їх учні, однокласники, друзі, вчителі.

Своє життя, любов, мудрість віддали школі Бражник М.І., Шмалько М.П., Квачук В.С., Даниленко Ю.С., Шаповаленко О.С., Граждан Г.М.

Згадаймо подумки всіх, кому не судилось зустрітись в цім залі, пом'янем їх і вшануємо їх світлу пам'ять хвилиною мовчання.

Хвилина мовчання.

Світлій пам'яті тих, хто відійш в у вічність, присвячуєм пісню "Эхо" у виконанні Вронської В.М. та Тимофєєва В.Я.

Всім випускникам 50 років даруємо пісню "От центра в стороне".

Дипломанти конкурсу "Таланти твої, Україно" випускники 90 років виконують танець "Гуцулка".

Тепер звертаєм нашу пам'ять до школи 60 -х років.

Школа з семирічки стає восьмирічкою. Важко проходить становлення шкільного колективу. За 10 років в школі змінилось 4 директори та 67 вчителів. Але школа живе виручим життям. Піонерська дружина стає космодромом "Мрія". На пустирі, що був біля школи, учні посадили фруктовий сад, перед школою розбили клумби, насадили квітів та кущів; діти збирали металом, макулатуру, проводили фестивалі та конкурси.

Випускники 60-х років, підніміться в залі, вас вітають ваші старші і молодші друзі.

Від імені випускників 60-х років слово надається Міловановій Є.Є.

4

"Здрастуйте, дорогі учителі, однокласники, гості свята!
Мені дуже приємно було отримати запрошення на зустріч, але ще приєм-
ніше бути тут у оточенні всіх Вас.

37 років тому, у 1966 році, я закінчила Адамівську школу, але я
ніколи не забуду мої шкільні роки. На день випуска у моєму класі
було 27 учнів. Кількох вже немає...

Я завжди буду пам'ятати, любити та поважати свою першу вчительку
Квачук Валентину Степанівну /вже покійну/, Граждан Григорія Михайло-
вича /теж вже покійного/. Ми усім класом ходили сьогодні на кладовище
й поклали квіти до могили Квачук Валентини Степанівни, Бражник Марії
Іванівни /вчительки української мови та літератури/. Я завжди буду
пам'ятати класного керівника Лабутину Галину Миколаївну /вчительку
математики/, Скибенко Ольгу Іларіонівну /вчительку російської мови
та літератури/, Якубську Раїсу Миколаївну /вчительку історії та геогра-
фії/ та весь педагогічний колектив під чітким керівництвом директора
Скибенко Миколи Павловича /покійного/. Ми схилимо голови перед па-
м'яттю тих, кого вже немає живих...

Спасибо Вам большое за заботу,
За искреннего сердца доброту.
За Вашу очень трудную работу,
За щедрость, ласку, теплоту.
Во всем, что нам удастся в жизни, будет
Частичка Вас и Вашего труда.
Никто уроков Ваших не забудет -
Вы остаетесь в сердце навсегда!

Низький Вам уклін!!!

Милошанова Євгенія Євгенівна
/сьогодні Федорова/ - випуск 1966 р."

На сцену запрошується вчитель російської мови та літератури 60-х
років Скибенко Ольга Іларіонівна.

Для випускників 60-х років звучить пісня "Как молоды мы были" у ви-
конанні випускника школи Лавриненко О.В.

Випускниця 80 років Скиба С.Г. читає гумореску "Сторінки історії"
До вашої уваги пісня "Ніч така місячна" у виконанні випускника
школи Вронського В.М., акомпанує директор школи Тимофеев В.Я.

Пісню "День народження мамы" дарує випускник 90 років Лавриненко Сер-
гій.

70 роки. Піонерська дружина школи на 20 років стає дружиною "Вос-
ток". Учні школи крокують маршем "Пионеры всей страны делу Ленина вер-
ны". Діти працюють за маршрутами "Зілочка", "Моя Батьківщина", "Піо-

5

нербуд", "У світ прекрасного", "Олімпійці"" "Тимуровець". Особливо запам'ятались ігри "Зарниця", паради юнарміїців. В школі ведеться робота по вивченню рідного краю, виступає на робочих місцях агітбригада школи.

Шановні випускники 70 років, підніміться, вас вітають випускники всіх поколінь.

Від імені випускників 70 років слово надається Граждан А.Г.

" Від імені випуску 1980 року Сказати дозвольте мені, Як ми підростали в дорогу широку В цій щедрій школярській сім'ї.

Ці дні були світлі, любов'ю зігріті, Та й сонце яскравим було, Бо взимку і літом усміхнені лица Щодня нам дарили тепло.

Навіть в непогоду, чи в зливу, чи в бурю Не знали ми смутку в душі, Бо завжди привітними й щирими були, Як друзі й батьки - ВЧИТЕЛІ!

Не знали тоді ми, що кращої миті Уже не наступить в житті - Дитинство пролине й в дорослому світі Прийдеться самому йти.

Оцінки хороші ми всі получали Тоді за відмінне знання, Та тільки не знали, який нам екзамен Готує майбутнє життя.

Ми Вас , ВЧИТЕЛІ, часом не розуміли За ваші вимоги важкі, І лише тепер ми вас згадуєм щиро , Самі коли стали батьки.

Прийміть же уклін за терпіння і ласку, Й добру що дарили для нас, За Вашу батьківську щирю пораду Сердечно ми дякуем Вас!

Нехай завжди до Вашої оселі Летять подяки голуби веселі, І побажання щоб до Вас ішло За вашу вдачу, щирість і тепло!

З повагою староста класу Граждан Алла. "

Всім випускникам 70 років дарує Антоноук Андрій пісню "Катя-Катерина".

Сценку "Гуси" подивіться у виконанні учнів 7 та 9 класів.

Випускниця школи Галина Гречко виконує пісню "Місяць на небі" для вчителів, які працювали в школі в 70 роки, акомпанує директор школи Тимофеев В.Я.

80 ті роки. В школі введено навчання з шести років. Школярі працюють за планом експедиції "Моя праця вливається в працю своєї республіки". З роки учні школи вирощували шовкопряди. Значних успіхів досягли у вирощуванні молодняку свиней. Вони працювали за новими технологіями, значно перевиконували план здачі м'ясопродукції. В школі і на фермі разом з учнями були і вчителі на чолі з директором школи.

Особливо урожайними 80 роки були на відмінників навчання. За 10 років з відзнакою закінчили школу 29 учнів. Рідна школа може гордитись своїми випускниками.

Шановні випускники 80 років, підведіться в залі, ми всі вас щиро вітаєм !

З вітальним словом до вас і всіх присутніх звертається випускниця 80 років Галина Подольмо.

"Ідуть роки, спливає час неспинно, А наша школа у селі стоїть...
І настає така в житті хвилинка, Що кожен з нею на побачення спішить.

Спішить зустрітись з юністю своєю, З роками кращими з усіх інших років. Коли були єдиною сім'єю, Коли вогонь в очах, в серцях горів.

Коли кохання перше виростал, Коли таким значущим все було,
Коли двох слів для щастя вистачало, Коли так щедро все навкруг цвіло.

Коли лише роки шкільні оціниш, Коли у вир життя ти попадеш,
До школи, мов до пристані прилинеш І ці роки щасливими назвеш...

Хоч були тут якісь свої проблеми, Якісь свої поразки і печаль,
Хитрючі формули, нелегкі теореми, Але цих років, вірте, ні не жаль!

Я залюбки усілася за парту І заздрила б сьогоднішнім учням.
Пригадувала б витівки і жарти Усе, що так властиве школярам.

І хоч які б не були ми солідні Усе життя в душі школяр живе!
Хоч маєм досягнення ми плідні І світ бачення у нас тепер нове...

Як пригадати хочеться сьогодні Дитинства нашого "моменти золоті".
Дні юності і пам'ятні пригоди В шкільному розвеселеному житті.

У білих бантах школа потопала І фартушки гіпюрові цвіли.

Червоні галстуки вогнем тоді палали, Наш перший вересень...

Щасливі ми були.

Вчителі, мов пташат, нас ростили Відкривали нам нові світи
І знаннями так щедро ділились... Спасибі Вам, Світлана Семеновна,

Раїса Мик лаївна, Олександра Леонідівна, Катерина Михайлівна,
Валерій Якович, Наталія Павлівна, Маргарита Сергіївна, Лідія Марківна,
Тамара Валентинівна, Павліна Михайлівна...

За Вашу любов і ласку За недоспані над нашими зошитами ночі,
За щирі серця, за терпіння.

Щасливе дитинство і юність безхмарна В Адамівській школі прожиті
немарно.

А поруч нас - мудра і лагідна ненька, Наш керівник, ласкава і гарненька
Раїса Миколаївна.

Скільки ж дітей з її рук розлетілось! Вона б їх в новому житті захистила.

Та крила утнули в голубоньки-неньки Сулена, заклопотана мама частенько:
Ефір потопав в убивствах, насиллі І душі дитячі в полон захопила

Страшні передачі про рекет, про жахи. Герої в них злочинці, невдахи.

Невже там, у Києві, не розуміють Яке вони чорне насіннечко сіють.

Зійде те насіння, заглушить розумне, що сіяла вчителька в душах

невтомно.

Проте, як же хочеться вірити мені, Що будуть в Адамівки й радісні дні,
 Коли перестануть у нас всі лукавити, Коли не буде у нас "Лівих" і
 "Правих"
 Коли перестануть нам рай обіцяти, Роботу достойну, достойну зарплату...
 Всім всім радості, успіхів, щастя! В житті цім складнім від невдач
 не пропасти!
 Боротися з бідністю, з сірістю плідно! Ростити у школі лиш ЛИЦАРІВ
 гідних!
 Не знайте образи і розчарування! Хай збудуться мрії і сподівання!
 Галя Гречко -Подолько. ¶

Для вас Галя виконує пісню.

До вашої уваги інтермедія "Стецько та Ульянка" у виконанні Лавриненко М. та Лавриненко В.

Пісню "Чистые пруды" виконує Лавриненко О.В.

Сергій Лавриненко дарує вам пісню "Город, которого нет".

Звернемоь до школи 90 років ХХ століття. Основною віхою школи стали заняття МАНу. Дослідницька робота з зірковими, екологічними моніторингами, народні прогностики - сь напрямки, за якими працювали учасники МАНу. Дипломантами конкурсів в різні роки ставали Тимофеев Валерій, Богданов Анаталій, Граждан Оксана, Лазнян Іван, Кульчицький Дмитро, Тимофеева Світлана,

В школі розпочалась робота з козацько-лицарського виховання учнів.

Очолив роботу директор школи Тимофеев В.Я. Про джур та дан, козачат та лель слава лине далеко за межі села і району. Вони були учасниками міжнародної конференції "Дитина в сучасному світі". Учні вивчають історію козацтва, рідного краю, проводять таборування. Ця робота ведеться і до сьогоднішнього дня.

Випускники 90 років, підніміться в залі, вас вітають ваші старші товариші.

Слово надається випускниці школи Гамар Олені.

|| АДАМІВСЬКА ШКОЛА В МОЇ ПАМ'ЯТІ /Виступ Гамар Олени /.

Перше, що згадується - це атмосфера тепла і світла, злагоджена робота педколективу, коли дітям приділялось стільки уваги. що ми відчували себе важливими частинками шкільного колективу. Ми отримували не тільки прекрасні знання, але й виховувались бути справжньою людиною. Це радість і щастя від шкільних виховних заходів. Це увага з боку учителів, які для нас були богами, що нас розуміли, могли нас зацікавити, допомогти і суворо спитати з порушників. Для себе я в Адамівській школі отримала великий запас знань і доброти, який

8

менті потім неодноразово допомагав в житті. За це я дуже вдячна своїм вчителям і бажаю щоб їх ніколи не залишало натхнення, щастя і здоров'я.

З повагою до вас Гамар Олена Іванівна, директор
Черкеської школи, випускниця
Адамівської школи 1990 року. //

Свою пісню дарує школі випускник Коваль О.

З гуморескою "Молитва студента" виступає Лавриненко В.

Дует Антонюк А. та Черненко Л дарує пісню "Тиша навкруги".

Школа святкує ювілей. Це не просто свято приміщення, яке вистояло 45 років. Школа – це безмежний світ, в якому є 2 центри: учень і вчитель. Саме учні і вчителі перетворюють звичайний дім в особливий – гамірний, неспокійний, але добрий, чуйний – де з кожним роком одні стають розумнішими, інші мудрішими й всі разом ближчі, рідніші один одному.

Одного письменника запитали: "Які люди потрібні людству?" Він відповів: "Всі потрібні, непотрібних людей не повинно бути!"

Випускники школи стали лікарями і вчителями, інженерами і агрономами, водіями і механізаторами, і простогідними і добрими людьми. Школа може пишатись ними.

Вищу освіту одержали 85 випускників школи. З них 37 стали вчителями.

В нашій школі працюють її випускники: Лавриненко Павліна Михайлівна – завуч школи, Гриценко Валентина Никифорівна – педагог-організатор, Граждан Катерина Михайлівна – вчитель української мови та літератури, Піштіган Олена Анатоліївна – вчитель української мови та літератури, вчителі молодших класів – Корженко Інна Іванівна, Лавриненко Інна Павлівна, Подолько Алла Михайлівна, Козубенко Тамара Іванівна.

Для них Лавриненко О.В. виконує пісню "Учитель".

До уваги присутніх танець "Веснянка", виконує старша дівоча група.

У виконанні Ковалю О. послухайте пісню.

Твердят: "Вначале было слов", А я провозглашаю снова:

"Все начинается с любви, Все начинается с любви –

И озаренье, и работа, Глаза цветов, глаза ребенка –
Все начинается с любви".

Шкільна дружба, шкільне кохання, яке переростає в ніжну і вірну любов. В стінах нашої школи колись закохались, а потім створили сім'ї однокласники різних випусків: Лавриненко Анатолій і Сайдик Валентина, Лавриненко Олексій і Солов'енко Інна, Чолпан Василь і Гичко Марина, Кравченко Олександр і Дорошенко Наталя, Срібний Олександр і Ткаченко Тоня.

На сцену запрошуем учителів Адамівської школи!

Всі співають пісню "Как здорово, что все мы здесь сегодня
собрались".

✱ ✱ ✱

РІЧ ПРО АДАМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

64
ЧЕРВЕНЬ
2003

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

ШКОЛА СЬОГОДНІ

Після нас не буде нас, а справи залишаться...

Адамівська загальноосвітня школа I-II ступеня /школа козацько-лицарського виховання/.

167

2003

Колектив Адамівської школи - це учителі, учні, техперсонал, батьки, громадськість.

Директор школи - Тимофєєв Валерій Якович.

Завуч - Лавриненко Павліна Михайлівна.

Педагог-організатор Гриценко Валентина Никифорівна.

Учителі: Малькова Маргарита Сергіївна,
Буравицвка Раїса Миколаївна,
Тимофєєва Світлана Семенівна,
Граждан Катерина Михайлівна,
Солов"енко Олександра Леонидівна,
Вронська Валентина Миколаївна,
Галицька Наталія Павлівна,
Піштіган Олена Анатоліївна,
Катющева Тамара Валентинівна,
Тимофєєва Світлана Валеріївна,
Лавриненко Лідія Марківна,
Корженко Інна Іванівна,
Золотовська Тамара Михайлівна,
Подолько Алла Михайлівна,
Лавриненко Інна Павлівна,
Воронова Діна Миколаївна,
Скригулець Надія Григорівна,
Козубенко Тамара Іванівна,

Техперсонал: завгосп - Коноваленко Ольга Федорівна,

технічки - Лабунець Людмила Іванівна, Даниленко Наталя Григорівна, Кравченко Юлія Василівна, Лавриненко Валентина Йосипівна, Окунь Наталя Григорівна, Деревенча Наталя Анатоліївна, кочегар - Корженко Сергій Миколайович.

НАКЛАД 10

Адреса редакції:

67790, Одеська обл.,

Білгород-Дністровський р-н,

168 с.Адамівка, школа,

тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

76-3-28

2003

Адміністрація.

8 клас. Класний керівник - Піштіган О.А.

7 клас. Класний керівник - Катющева Т.В.

6 клас. Класний керівник - Вронська В.М.

172 5 клас. Класний керівник - Галицька Н.П.

3 клас. Класний керівник - Подолько А.М.

174 Авдівка. Клас-комплект. Класний керівник - Лавриненко І.П.

Авидівка. Клас-комплект. Класний керівник - Воронова Д.М.

Благодатне. Клас-комплект. Класний керівник - Скригулець Н.Г.

Благодатне. Клас-комплект. Класний керівник - Козубенко Т.І.

* * *

Школярє, школярє, чоло до гори,
 Най око і серце радїє.
 Ще поки школяр, хто не знає журби,
 Бо школа нам щастя лелїє.

Як мило згадаєм колись ми той час,
 Коли ми до школи ходили,
 Як вчилися разом, спївали всї враз,
 Як в radoцax щастю ми жили.

Ми в школі навчились любити своє
 І не забувати ніколи
 Свій край, свою мову, що було і є, -
 Не пам"ятка наша зі школи, гей!

* * *

РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

Моя школа

Своєю другою домівкою я вважаю свою рідну школу. Школа - це місце, де з дитини виховують справжню людину. Тут дитина стає розумною, вихованою, людиною, доброю. Усім цим рисам нас навчають наші "матері" - наші вчителі.

У школі я зустріла своїх справжніх друзів, тут я вперше отримала п"ятірку,

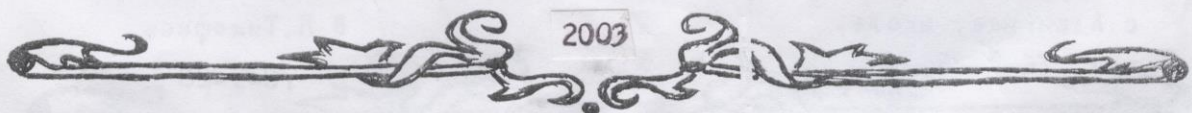

Знання, які діти тут отримують, можна застосувати у подальшому житті.

Тому, можна вважати, що школа дарує нам квиток у майбутнє.

Ребик Тетяна.

Адамівська загальноосвітня школа I-II ступеня.

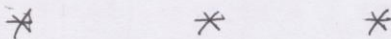
Мене звати Богданов Віталій. В Адамівській дев'ятирічній школі навчаюся ось вже як п'ятий рік. З п'ятого класу я полюбив її як рідний дім, в якому мамою була, є й буде - Катерина Михайлівна. Директор - батько, а брати й сестри - однокласники, яких буду пам'ятати усе своє життя. † на мою думку, ці роки, найкращі роки. Усі вчителі ставляться до учнів як до своїх рідних дітей. Наприклад, наша мама - Катерина Михайлівна завжди нас захищає і допомагає. Так ж згадується той день, коли я приймав козацтво. Проголошуючи клятву, куштуючи хліб-сіль, проходячи під вінком із мечів - залишаться для мене в пам'яті тому, що клятву забувати не можна, отже я дав її, положивши руку на Біблію.

Так ж я навчився тут танцювати, але танці не головне. Головне є те, що наші батьки вчили нас життя.

Якщо один з міських учнів скаже, що наша школа слабенька в усіх помислах, то він глибоко помиляється. Тому що вона, тобто учні, які беруть участь в різних змаганнях хоч і не завжди, але перемагають і займають перші три місця. Прикладом є туристичний зліт, змагання між школами. † щоб зайняти ці місця, ми дуже намагаємося.

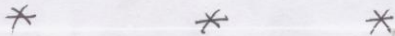
Дуже хочу написати про своїх однокласників й "маму". В класі панує дружна атмосфера. † думаючи про те, що я вийду зі школи, то в мене болять серце. Думки про те, що я не буду бачити кожного дня. Як би міг щось змінити, то я залишився б вчитися в Адамівській школі до кінця свого життя!

Богданов Віталій.

Я навчаюся в Адамівській школі дев'ять років. Ці дев'ять років були для мене найкращі і ми ці роки ніколи не забудем. В цій школі пройшло майже подовина мого дитинства. За ці роки я багато чого навчилася. Всі мої педагоги були дуже добрими і завжди закликали нас до правильного способу життя. Наша школа була ніби маленькою країною дитинства. Я ніколи не забуду шкільні роки.

Бойку Марина.

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

НАКЛАД 10

РЕДАКТОР

В.Я. Тимофєєв.

2003

76-3-28

Я навчалась в Адамівській школі 5 років. Вони для мене були найкращими. Я дуже рада, що я попала в цю школу. Мені тут дуже сподобалось. Я тут дуже багато навчилась цікавого, розумного.

Я дуже вдячна цим вчителям що мене вчили. Я назавжди запам'ятаю ці роки. Ні, не забуде ніхто і ніколи шкільні роки!

Скригулець Наталка.

✱ ✱ ✱

Я навчаюся в Адамівській школі 5 років. Ці роки були найцікавішими в моєму житті, за які я багато чому навчився і заклав основи свого майбутнього життя. В школі ми вчилися і жили в теплій і дружній сімейній обстановці. Я ніколи не забуду моїх вчителів, а особливо Катерину Михайлівну. В школі пройшли найдорожчі роки мого дитинства і тому я ніколи не забуду свою рідну Адамівську школу.

Шмаглюченко Олександр.

✱ ✱ ✱

Найцікавіші миті мого життя відбулися у нашій школі. Тут я познаймилася зі своїми друзями. Наші вчителі дуже добре і уважні до учнів. Вони навчили нас багатьом наукам, письму і за це ми їм вдячні. Я згадую, як проводилися у школі таборування, вечори і особливо дискотеки. І де я не буду, куди не занесе мене доля, я завжди пам'ятатиму про свою школу і вчителів.

Даниленк Віка.

✱ ✱ ✱

Зі всіх куточків на землі для нас найрідніші два місця – це рідний дім і наша школа. Ці маленькі куточки Землі, які навіть не позначені на карті, відіграють дуже велику роль у нашому житті.

Школа – це просте слово, але скільки з цими 5 буквами може бути пов'язано спогадів, навіть розчарувань, веселих днів з гучними перервами, які потім ніколи в житті не забудуться. Школа – це перша сходинка нашого життя, на яку ми повинні вступити, щоб потім перейти до наступної. Шкільні роки – чудові, хоч можливоми зараз цього й не усвідомлюем, але все одно потім ми це зрозуміем.

Хоч зараз школа наша і здається складною теоремою, та потім ми зрозуміем, що це лише початок тернистого шляху нашого життя і школа – це лише "квіточки". Тож ніколи не потрібно забувати про щасливі миті нашого життя, які потім ми будемо згадувати не лише з усмішкою на обличчі, а й на душі і в серці.

Катя Катюшева.

✱ ✱ ✱

Моя школа знаходиться в селі Адамівка. Школа невелика, але гарна. Всі учні охайні по відношенню до школи.

Я закінчую дев'ятий клас, а це значить, що більше ніколи не буду сидіти за партою в рідній школі, не буду сваритися з однокласниками і більше не буду чергувати.

Коли я згадую, що залишу школу назавжди, мені стає сумно. Я не

хочу залишати стіни "рідної домівки" і завжди буду згадувати школу і вчителів. Тому що школа найкраща, а вчителі найкращі.

Харченко Людмила.

* * *

Я вчився у Черкеській школі та в Адамівській школі. Але найбільше мені сподобалась рідна Адамівська школа. Вона хоч не дуже нова, але в неї завжди охайно, проводиться багато свят. Наприклад, недавно нашій школі було 45 років. Було дуже цікаво, позіжались усі випускники цієї школи. Ще добре те, що навчають нас такі чудові вчителі. На мою думку, Адамівська школа найкраща у всьому світі.

Воронов Олег.

* * *

У кожного з нас була своя друга домівка, для нас цією домівкою стала Адамівська школа, що прийняла і виховала нас.

Я ніколи не забуду наших вчителів, адже вони віддали нам усі свої сили, вміння, знання.

Згадуючи свою школу, в моїй уяві завжди виринає маленька охайна школа. Зараз я навіть не уявляю свого життя без неї і навіть не віриться, що скоро ми будемо тут чужими.

В цій школі минуло наше дитинство і кожен з нас залишив тут частинку серця. Я надіюсь, що через роки нас згадають і зрадіють нам.

Назарова Оля.

* * *

Ось і закінчується для нас, 9 класу, навчання у рідній школі. Ми побачили яка це нелегка вчительська праця. У нашій школі панує атмосфера співтворчості між учнями та вчителями, які дуже серйозно ставилися до своїх предметів, але разом з тим можуть нас розважити добрим жартом. Я люблю своїх вчителів за чуйне і добре ставлення до нас, за справедливість, за цікаве пояснення нового матеріалу, за особисті якості - терпіння, акуратність. Ми відчуваємо до себе довіру з боку вчителів і це стало основним принципом взаємин між ними та нами.

Із гордістю можу сказати, що наші вчителі дають якісні знання, бо кожне року майже всі випускники вступають до найвищих закладів. А на районних олімпіадах наші учні посідають I та III місця.

Ми закінчуємо школу, але завжди в нашій пам'яті залишаться добрі, справедливі, любячі нас вчителі. Вони вклали в нас тепло своєї душі.

Гречко Ольга.

Я вчуся в Адамівській ЗОШ. Наша школа була заснована в 1957 році. Вона знаходиться на вулиці Шевченко 57. Наша школа дуже стара, але гарна, світла і простора. В цій школі навчають найкращі вчителі, тому більшість випускників виходять з рідної школи освіченими і цілком підготовленими до життя людьми. Я буду дуже скучати за школою, де б я не був.

* * *

РІЧ ПРО АДAMІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

МІЙ КЛАСНИЙ КЕРІВНИК

Граждан Катерина Михайлівна із своїм класом.

* * *

Мій класний керівник - Катерина Михайлівна. Це добра, щира, привітна людина. Усі свої знання і сили вона вклала в нас, щоб ми стали освіченими людьми. Хоча Катерина Михайлівна випустила багато випусків, мені здається, що в нас вона вклала найбільше знань і сили.

Вона з шатка глини зробила дуже гарний посуд.

І куди б не занесла мене доля, я завжди буду пам'ятати мого класного керівника.

* * *

В житті людини велике значення мають шкільні роки. Вчителі приймають малюків і проводять їх через дитинство у юність.

У моєму житті і житті мого класу цією вчителькою була Катерина Михайлівна. Вона надзвичайно привітна і чуйна людина, що завжди зрозуміє і допоможе у скрутну хвилину. Ми завжди захоплювалися її витримкою, адже ми, можливо, не найкращій її клас. Звичайно, кожна людина має ідеал і я думаю, що для багатьох у нашому класі цим ідеалом стала Катерина Михайлівна.

Оля Назарова.

* * *

На мою думку найголовнішою опорою в школі була Граждан Катерина Михайлівна. Вона була як наша мама. За її доброту і ласку ми будемо пам'ятати її все життя.

Воронов Олег.

* * *

Мій класний керівник Граждан Катерина Михайлівна. Це людина надзвичайно добра, чуйна, лагідна і завжди допоможе у скрутному становищі.

Катерина Михайлівна працює в школі вже багато років. Вона випустила багато випускників і дуже часто згадує всіх. Я гадаю, що за нами вона не менше буде сумувати, не зважаючи на те, що ми дуже часто сварилися з нею.

Харченко Людмила.

* * *

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білогород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

НАКЛАД 10

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

Наш класний керівник Катерина Михайлівна, вчитель української мови та літератури. Вона нас прийняла ще малими, а випускає у світ хоч і дорослих, але ще дітей. Катерина Михайлівна навчила нас бути самостійними. З Катериною Михайлівною ми проводили багато вечорів і конкурсів.

Я завжди буду пам'ятати Катерину Михайлівну і не забуватиму, що вона зробила з мене людину.

Даниленко Віка.

* * *

Коли я прийшов у 5 клас, мене і моїх однокласників прийняла у свої чуйні і надійні руки наш класний керівник Катерина Михайлівна. Вона нас навчила бути мудрими в житті, щирості і доброти. Вона допомогла нам у важкі часи, була з нами у біді і в радості. Я все життя буду пам'ятати мою класну маму, яка навчила мене головному в житті – бути людиною.

Шмаглюченко Олександр.

* * *

Мій класний керівник – Граждан Катерина Михайлівна – це наша найкраща, найрозумніша, найхоробріша вчителька, яку я знаю. Я дуже їй вдячна за її допомогу, і за її знання, що вона мене навчила. Я дуже їй вдячна і ніколи не забуду.

Скригулець Наталка.

* * *

Мій класний керівник Граждан Катерина Михайлівна. Коли ми були малими, щойно прийшли у п'ятий клас, прийняла нас і навчила дисципліни. Тому я ніколи не забуду свого класного керівника.

Бойку Марина.

* * *

Моєю улюбленою вчителькою є мій класний керівник – Граждан Катерина Михайлівна. Ця жінка – це втілення доброти, лагідності і знання.

Катерина Михайлівна навчає нас української мови та літературі. Але, разом з тим вона навчає нас культурі, людяності і доброти.

Пройде багато років, але у наших серцях залишиться образ вчительки, Жінки з великої букви, ім'я якій – Граждан Катерина Михайлівна.

Ребук Тетяна.

* * *

Граждан Катерина Михайлівна – це наш класний керівник, можна навіть сказати, друга матуся. Це людина, яка вчила нас бути чесними і добрими, готувала до подальшого життя своїх учнів.

Недаремно, ім'я Катерина з грецької перекладається як чиста, непорочна, свята. Катерина Михайлівна – це надзвичайна людина, яка навіть через складності сучасного життя залишається сильною.

Можливо інколи вона нас і сварила, але ми знали: кричить – значить любить і хвилюється за нас.

Ми завжди будемо пам'ятати нашого класного керівника, який навчив нас не тільки мові і літературі; а й як залишитися чесними людьми і порядними громадянами нашої країни.

Катя Катюшева.

* * *

Легких уроків у житті не буває, бо нелегко виробляється в людині власний погляд, інтерес до глибинного пізнання їх сутності. Не можна навчити дитину мислити, не виробивши в ній здатності долати перешкоди, бо навчання – це передусім важка праця. А успіх прийде тільки до завзятих і талановитих та наполегливих. І в цьому можуть допомогти талановиті педагоги, які люблять свою вчительську роботу, не зважаючи на труднощі.

З перших днів знайомства з нашим класним керівником Катериною Михайлівною мене вразила її простота, людяність, культура спілкування. Можу впевнено сказати, що нам усім пощастило з нашою другою матусею, бо в ній захоплює все – теплота й вдячність, доброзичливість, з якою вона ставиться до нас, а також до всіх людей, які її оточують. Саме вона навчила нас бути мужніми, не лякатися життєвих труднощів, мати почуття власної гідності.

Хочеться сподіватися, що всі учні Катерини Михайлівни знайдуть свій шлях у житті, не будуть байдужими до чужого лиха, нестимуть у світ добро і людяність. І нас, випускників, ви можете впевнено і спокійно відправити в країну дорослого життя. І не турбуйтеся, ми гідно пройдемо життєвий шлях, хоч яким він не буде.

Гречко Ольга.

* * *

Відбилося сонце у вікнах шкільних.

Печально, прощально вдивляються в них

Дівчата, як зорі та хлопці суворі –

Очей не відводять від вікон сумних.

Слова вибачальні і музика сліз,

Немовби шумить молодесенький ліс, –

Дівчата, як зорі і хлопці суворі –

І кожен у серці віддяку приніс.

Тобі, Україно, присягу складемо

Що роду не зрадим, з путі не зійдемо.

Дівчата, як зорі і хлопці суворі –

Приймай нас, народе! Ми, юні, грядемо!

Школо, прощай! В пам'яті тримай,

Майовим перецвітом зажурена,

Радощі й жалі... Рідні вчителі...

Відкувала дев'ять літ зозуля нам...

* * *

РІЧ ПРО АДAMІВСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

ВЕТЕРИНАРНИЙ ЛІКАР

Маринеску /Коваленко/ Лідія Михайлівна.

Коваленко /Маринеску/ Лідія Михайлівна народилася 9 квітня 1940 року в м.Сургут Тюменської області /Росія/.

Батько був льотчиком пожежної авіації, мати працювала в бібліотеці. Батько у Велику Вітчизняну війну воював, був тричі поранений, помер у 1946 році; мати померла у 1944 році. Маленька Лідія залишилася сиротинкою. У 1946 році її віддали у Тобольський дитячий будинок, у ньому Лідія Михайлівна жила до 1957 року. Родичі її по батькові були українці з Черніговської області.

Закінчивши школу на відмінно, Коваленко Л.М. поступила до Тобольського ветеринарного технікуму, який теж закінчила на відмінно.

Потім переїхала до родичів по батьківській лінії до Білгород-Дністровського району. Закінчивши Одеський сільськогосподарський інститут, у 1963 році, приїхала до кол-госпу ім. Шевченка працювати ветлікарем. Це був тяжкий період: не було води, шляхів, коровників, телятників. Тварини - корови, телята, свині, свійські птахи находилися у пристосованих приміщеннях. Було багато захворювань у тварин - туберкульоз, трихомоноз, стригучий лишай, лептоспироз.

Багато зусиль було докладено ветлікарем, щоб ліквідувати всі ці захворювання. До 1979 року Лідія Михайлівна працювала у колгоспі, а з 1979 року по теперешній час працює дільничним ветеринарним лікарем на Адамівському ветдільниці. Стаж роботи - 40 років.

Навчаючись та працюючи багато років, не жаліє, що обрала цю професію благородну /медичний лікар лікує людину, а ветеринарний лікар - людство/. Побажання учням - після закінчення школи - йдіть навчатися на ветпрацівників - вони завжди потрібні будуть, поки є життя на Землі...

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДАМІВСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

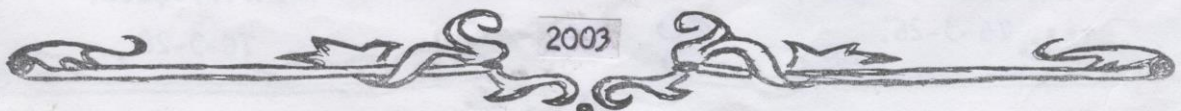
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

ГОЛОВА КООПЕРАТИВУ

2002 - т.ч.

Упалок Віктор Станиславович.

Віктор Станіславович Упалюк народився 6 серпня 1959 року в селі Яхнівці на Хмельниччині.

У 1974 році закінчив Яхновицьку восьмирічну школу, далі навчався у Білгород-Дністровському сільгосптехнікуму, який закінчив у 1979 році. Із 1979 по 1981 роки служив у лавах Радянської Армії. З 1981 року навчався в Одеському інженерно-будівельному інституті, який закінчив у 1986 році. З 1983 року по 1984 рік працював в колгоспі "Жовтневий" майстром-будівельником. З 1984 року по 1988 рік працював головою Монашівської сільської ради народних депутатів. З 1988 по 1991 рік працював секретарем партійної організації колгоспу ім. Жданова. З 1991 року по 2001 рік працював головою Широківської сільської ради. З 2001 року по 2002 рік працював заступником начальника управління сільського господарства та продовольства районної державної адміністрації. Із 2001 року працює головою сільськогосподарського підприємства ім. Т.Г.Шевченка.

Осінній день не надолужити цілим роком

Будяцькі хлібороби використовують сприятливі умови вересня, але не всім вистачає насіння і пального

— Я якось викручуся із становища, — впевнено каже голова агрофірми «Авангард» Василь Антонович Гончар. — Дві третини потрібного насіння вже знайшов, залишилося якихось 14 тонн. Отож поїхали зі мною до Упалюка, в Адамівку. Водночас подивитесь, як господарює у полі цей новачок. Добрий хазяїн з нього виходить.

Василь Антонович вже майже десять років «крутиться» в умовах ринкових відносин. Так, крутиться, бо ринок в нас досі дикий, і хтосьна, коли він стане цивілізованим. Та ще погодні умови не сприяють хліборобу. Торік Гончар одержав найвищий у районі врожай пшениці — під шістьдесят центнерів з гектара, а цього року замість комбайна довелося пустити на поле важку дискову борону. Рік на рік не виходить. Ось і залишився без насіння...

Віктор Станіславович Упалюк рік тому прийняв СВК імені Шевченка. Господарство скотилася у глибоку боргову яму. Люди протягом трьох останніх років не одержали з каси жодної гривні. Всю техніку і мехмайстерню опечатали за борги, які сягнули двохсот тисяч гривень. Пішли суди — апеляційні, господарські, навіть Верховний, а це і час, і витрати.

— Борги — найгірший вид злиднів, — зауважив Гупалюк і додав, що вже розраховувався з людьми по заробітній платні, а також уладнав питання з боргами господарства. І допомогла йому в цьому співдружність з Гончарем, який залучив Віктора Станіславовича до насінництва, забезпечивши насінням соняшнику і кукурудзи.

Суворі уроки життя зробили Гончара обережним. Тепер він довго приглядається до нової людини, перевіряє, як її слова сходяться з ділами, а вже після того чи йде на співробітництво, чи рве всякі стосунки. Отже, ненадійна людина може скористатися довірою Гончара лише один раз.

— Нормальний хлопець, з ним можна працювати, — так відгукнувся про Упалюка він по дорозі до Адамівки.

Нормального хлопця ми зустріли на порозі його кабінету. Добре, що виїхали на світанку.

— Послішаю в місто на комбінат хлібопродуктів. Везу на аналіз кукурудзу «Одеську-10».

Довелося Упалюку трохи затриматися і розповісти про хід осінньої сівби.

— Пшеницями «Сирена» та «Одеська-267» займемо площу 750 гектарів. Ще триста піде під ячмінь «Тамань». Вісімсот гектарів площі готуємо під зяб.

— Як з палимим?
— На осінь забезпечені стовідсотково, на весну — на 70 відсотків.

— Саме це й робимо, — посміхається голова. Два посівних агрегати за світловий день засівають сто гектарів поля. Якщо погода не перемиїниться, на початку жовтня відсіємося.

Люди повірили в нового голову, і Упалюк вірить у своїх людей.

— І землі в нас родючі, і люди роботячі. Якщо Бог дасть і зима не підведе, поступово вийдемо в люди. Хочу назвати наших механізаторів, від яких насамперед залежить доля врожаю. Це — Віктор Басюк, Олександр Березнюк, Віктор Кочман, Аркадій Якубовський, Федір Корошан, Анатолій Кіскул. Сьогодні вони закінчують сіяти на четвертому полі і перейдуть на десяте...

Виходить, Гончар не помилюся в своїй оцінці партнера: є в нього і насіння, і паливо. А ось як він використовує погодні умови? Такої сприятливої погоди у вересні вже не було багато років. Дощ пройшов наче на замовлення, якраз до оптимальних строків сівби, та ще пролив дві місячні норми. Отже, хліборобе, сій і не лови гав!

Данило СІРКОВАНІЙ.
Білгород-Дністровський район.

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДАМІВСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

69

СЕРПЕНЬ

2003

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

День Незалежності

Делегація Адамівської громади.

2003

Районный праздник, посвященный 12-й годовщине независимости Украины и 59-й годовщине освобождения края от немецко-фашистских захватчиков проходил в субботу на стадионе села Выпасное. Сюда на районный праздник собрались не только жители окрестных сел, но и представители почти всех сельских советов района, а также большинства сельскохозяйственных коллективов. Каждый сельский совет развернул красочную выставку, составленную из даров своей земли, представил достижения коллективов.

МЫ ТЕБЯ ВОСПЕВАЕМ, ОТЧИЗНА!

А в середине футбольного поля был установлен помост, на котором и разворачивалась как торжественная часть праздника, так и праздничный концерт. Открыл праздник глава районной государственной администрации Александр Филиппович Котов. Затем вместе с председателем районного совета Василием Ивановичем Майстро они вручали венки победителей и памятные подарки многим замечательным людям района. Это были победители соревнования среди комбайнеров на уборке урожая, экипаж Ивана Паука из СК «Прогресс», Дмитрия Стежара из СВК «Черноморский», Александра Колуна из СК «Вільне козацтво», руководители предприятий, победивших в конкурсе на звание «Лучший работодатель 1 полугодия 2003 г.» - Иван Барвиненко (СФГ «Барвинок»), Борис Юрескул (СФГ «Колос»), Николай Харьковский (ОАО «Металлист»), Юрий Шрамко (ООО «Староказачий винзавод»), Валерий Коваленко (СВК «Вільне козацтво»),

Виталий Сорокин (СК АФ «Шабо»), Иван Баранов (ОАО «Белгород-Днестровский комбинат хлебопродуктов»), Николай Ковв (СВК «Днестровец»). Были поощрены также за вклад в социально-экономическое развитие района руководитель фирмы «Рута» Валерий Корень, за лучшую организацию работы сельского совета Петровский сельский голова Ольга Шепельская, за вклад в развитие образования в районе директор Староказачьей общеобразовательной школы Мария Кочубинская. К прибывшим на праздник ветеранам войны обратился председатель районного совета ветеранов Николай Тимофеевич Сапатинский. Он поздравил всех с Днем независимости и с 59-й годовщиной освобождения наших сел и городов от немецких захватчиков. Группе ветеранов войны также были вручены ордена «За мужество», а ряду активистов районного совета ветеранов - памятные подарки.

(Окончание на стр. 3)

МЫ ТЕБЯ ВОСПЕВАЕМ, ОТЧИЗНА!

**(Окончание.
Начало на стр. 1)**

После торжественной части внимание зрителей было приковано к сцене, на которой, сменяя друг друга, выступали участники лучших коллективов художественной самодеятельности района. Это и солисты ансамблей «Тира», «Бессарабия», духовой оркестр, детский танцевальный ансамбль из Белоруссии, хоровой коллектив из Семеновки, как кульминация праздника - перед собравшимися выступил народный артист Украины певец и композитор Николай Свидюк.

А еще на стадионе проводилась беспроигрышная

лотерея «Дах» - собирались средства на ремонт кровли детского приюта. Призы предоставили предприятия и

фермеры района. Поэтому за 2 гривны можно было выиграть бутылку минеральной воды, банку рыбных консервов, арбуз, бутылку марочного вина, курицу, гуся или даже поросенка, кому как повезет...

Судя по тому, что призы были разобраны почти полностью, лотерейные билеты пользовались спросом, а значит, на благие цели удалось

мятные подарки и дипломы. Приветствовали зрителей несколько победительниц районного конкурса «Красуня-2003». Затем на помост вышли дети, возраст которых совпадает с возрастом независимости нашей страны. И только взглянув на этих детей можно понять, насколько молода еще наша независимая Украина.

Районный праздник - это всегда интересно, всегда красочно, ведь люди приезжают из ближних и дальних сел, чтобы и на других посмотреть, и себя показать. Так было и на этот раз. Хочется поблагодарить за этот большой праздник всех, кто участвовал в его подготовке и проведении. Праздники итожат напряженный ритм рабочих будней. И пусть на следующих праздниках будет еще больше поводов для гордости за весомые результаты труда коллективов района.

Наталья КЕЧИНА

собрать значительную сумму.

Для собравшихся было подготовлено очень много интересных моментов праздника. Вот, например, на упряжке красивых коней выезжает на аренду стадиона семейная пара Хряпченко, отметившая свою «золотую» свадьбу. А следом за ними - два украшенных свадебными лентами автомобиля, которые привезли на этот праздник две молодые пары, именно в этот день соединяющие свои сердца. Глава районной администрации А.Ф. Котов и председатель районного совета В.И. Майстро этим семейным парам вручили па-

...У районному святі, присвяченому 12-й річниці незалежності України та 59-тій річниці визволення Придністров'я від німецько-фашистських загарбників приймала участь делегація Адамівської громади у складі: голова делегації - Харченко Н.І. - секретар сільської ради, члени делегації - Гриценко В.Н. педагог-організатор, Галицька Н.П. - учитель, Даниленко В.І. пенсіонер, Даниленко А.К. - агроном, Гречка К.П. - вихователь, Упалюк В.С. - голова кооперативу, Рибальченко Н.М. директор БК, Даниленко В.І. - кооператор, Окунь В.Я. - кооператор, Даниленко Н.Є. - бібліотекар, Вронський В.М. - голова кооперативу, Харченко П.А. - кооператор, Тимофєєв В.Я. - директор школи, учні - Вронська В, Ребик Т, Лавриненко М, Гриценко Д, Гречука В, Лавриненко В, Рибальченко Ю, Граждан Є, Гречка С.

Учні разом із воюками гарнізону поклали гірлянди до підніжжя Меморіалу Слави.

Після урочистої частини із сцени лунала блиц-інформація для гостей свята - "Річ про Адамівську Січ" - учні Адамівської школи презентували школу козацько-лицарського виховання.

Адамівська сільська громада розвернула висавку, складену з дарів природи, своїх полів, представила досягнення кооперативів /ім.Шевченка, "Едем", "Промінь"/...

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДАМІВСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

ВЕРЕСЕНЬ

НА ПОРОЗІ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ

2003 / 2004

Після проведення співбесід з керівниками закладів освіти району щодо проблем комплектування педагогічними кадрами на новий навчальний рік, проведення поточного та капітального ремонту шкіл та заходів з організації літнього оздоровлення учнів в травні поточного року відділ освіти райдержадміністрації розпочав організаційну роботу щодо підготовки закладів освіти до нового 2003-2004 навчального року. Так, 6 червня було видано наказ «Про підготовку матеріально-технічної бази закладів освіти Білгород-Дністровського району до роботи в новому 2003-2004 навчальному році і в осінньо-зимовий період», яким було визначено об'єм роботи та відповідальних осіб за певні напрямки, а також створено робочу групу з контролю за його виконанням. Згідно наказу була проведена попередня комплектація загальноосвітніх навчальних закладів педагогічними кадрами (з 15 по 30 серпня 2003 року відбудеться прийом молодих спеціалістів на роботу), відбувся попередній розподіл педагогічного навантаження вчителів, затвердженні навчальні плани на новий навчальний рік, продовжується перепідготовка вчителів на базі Одеського інституту удосконалення вчителів, школи району забезпечуються підручниками.

З 15 серпня 2003 року розпочато перевірку готовності шкіл району до нового навчального року, яку планується завершити до 22 серпня. З метою координації дій педагогічних колективів закладів освіти та громадськості з питань навчання і виховання дітей 28-29 серпня 2003 року відбудеться конференція педагогічних працівників району з питання роботи закладів освіти району щодо переходу на новий зміст, структуру і 12-річний термін навчання та завдань педагогічних колективів на 2003-2004 навчальний рік.

Відділом освіти райдержадміністрації спільно з керівниками закладів освіти постійно проводиться робота щодо збереження будівель загальноосвітніх закладів району. За рахунок бюджету на проведення капітального та поточного ремонту передбачено та використано 110

тис.грн., бюджетом розвитку передбачено 185 тис. грн., використано 49,477 тис. грн. Але для забезпечення нормального функціонування закладів освіти району необхідно залучити 197,7 тис.грн. для ремонту систем опалювання, дахів, підлог тощо. Розпочато заготівлю вугілля на опалювальний сезон, його потреба складає 2,8 тис. тон, станом на 10 серпня п.р. фактично завезено 1,2 тис. тон. Майже у всіх закладах освіти району завершено поточний ремонт приміщень до початку нового навчального року. Виконані ремонтні роботи в 13 загальноосвітніх навчальних закладах району на суму 159477 грн.

Гострою залишається проблема забезпечення шкіл якісною пит-

ною водою (Випасненські, Козацька, Староцаричанська, Удобенська, Новоцаричанська, Софіївська, Широківська), що не завжди залежить від керівників шкіл. Не вирішена проблема харчування учнів. Відповідно до Закону України «Про дошкільну освіту» харчування організовано лише в дошкільних закладах Салганської сільради, тому вважаємо за необхідне при розробці бюджетів сільських рад на 2004 рік передбачити кошти на утримання дошкільних закладів та на організацію харчування, як того вимагає Закон України «Про дошкільну освіту».

Незадовільною є ситуація, яка склалася в районі в системі дошкільного виховання. Із 46 дошкільних навчальних закладів району не працюють дитячі садки в селах Широке, Удобне, Монаші, Благодатне, Авидівка, Бикоза, Володимирівка, Дальнічени, не вирішується питання передачі їх до комунальної власності. Тільки 13 дошкільних закладів забезпечені телефонним зв'язком, терміново потребують капітального ремонту садки в селах Долинівка, Миколаївка, Нова Царичанка та Шабо («Ягідка»).

Завершується робота щодо обліку дітей шкільного віку, але, на жаль, вона, як і в минулі роки, являється проблемою лише школи та відділу освіти. За попередніми даними в 2003-2004 навчальному році до школи прийдуть 840 першокласників.

З. ДОБРИНІНА, начальник відділу освіти
райдержадміністрації

2003

РАЙОННАЯ педагогическая конференция, которая проходила 29 августа в Доме культуры с. Выпасное, началась с поздравления ветеранов педагогического труда и молодых специалистов. 50 лет проработала учителем русского языка в Алексеевской школе Галина Романовна Бац. 45 лет педагогического стажа у директора Бритовской школы Владимира Ивановича Левенца (накануне конференции он передал школу новому директору), у учительницы Крутоярской школы Анатолия Григорьевича Сырбу, природознания - Раисы Александровны Радиус (Приморское) и рисования - Анны Кирилловны Иордановой (Красная Коса).

Молодых специалистов было шестнадцать. Семь из них - Лилия Попа, Елена Громова, Виолетта Кришмар, Ирина Кравцова, Людмила Башко, Светлана Николаенко, Елена Усатюк - будут работать учителями начальных классов после окончания педучилища. Педагогом-организатором в Семеновской школе - Анна Бурдух, социальным педагогом Ольга Бандурова, учителями истории в Шабовской школе №1 - Сергей Тихоплав, математики - в Карналиевской Наталья Кетрарь, в Русскоивановской - Наталья Русанова, французского языка в Крутоярской

ПРОДОЛЖАЮТ СЕБЯ В ВОСПИТАННИКАХ

- Надежда Донцу. Воспитательницами в Сухолужье - Юлия Тимохина, в Роскошном - Валентина Крицкая. Директором школы в Маразлиевке назначен В.В. Потапов.

Это был трогательный момент, когда представители школ вышли на сцену поздравлять молодое пополнение. От имени ветеранов напутственные слова сказал им В.И. Левенец.

Начальник отдела образования З.И. Добрынина начала свое выступление со слов известного украинского педагога В.А. Сухомлинского о том, что учителя продолжают себя в своих воспитанниках, творят дух времени и взаимоотношения среди людей. И все это зависит от того, какова школа, которой народ поверит свое будущее.

Качество образования прежде всего зависит от уровня профессионализма учителя. Одна из главных составных его труда - умение органично объединять учебный и воспитательный процесс. Учитель воспитывает, независимо от своего желания, личным примером, отношением к ученикам иногда даже больше, чем словами.

В районе функционируют школы перспективного опыта по проблемам «Модульно-развивающая система обучения» (руководитель А.К. Кривенко, Выпасное), развивающего обучения младших школьников (Л.И. Одинец, Староказачье), школа молодого педагога.

На областной ярмарке педагогических идей и технологий была представлена работа «Школа козацько-лицарського виховання - гуманістична основа становлення особистості» и ее автор - директор Адамовской школы В.Я. Тимофеев получил авторское свидетельство.

В прошлом учебном году 310 учеников принимали участие в районном туре Всеукраинских олимпиад. 36 из них представляли район на областном туре. Но только один - ученик Крутоярской школы - занял в области призовое место. Не стали ученики района победителями интеллектуальных соревнований, которые не требуют ни денег, ни поездок. Значит, в чем-то учителя недоработали.

Девять ребят защищали свои научно-исследовательские работы в областном конкурсе членов МАН. Вячеслав Крот из Выпасного (школа № 1) награжден дипломом второй степени.

Призерами второго этапа международного конкурса по украинскому языку стали Юлия Параскива (лицей), Елена Савочка (Староказачье), Александр Шевченко (Выпасное, школа № 1). Принимали участие школьники Белгород-Днестровского района в программе «Моя земля - земля моих

отцов», во Всеукраинских акциях ученической молодежи «Краса и боль Украины», «Сто чудес Украины», в природоохранных акциях «Древо жизни», «К чистым источникам», в экологической конференции в Киеве...

СОВЕТСКОЕ ПРИДНЕСТРОВЬЕ

**2 сентября
2003 года
ВТОРНИК
№115 (8936)**

...У роботі педагогічної конференції приймала участь делегація Адамівської школи у складі Тимофєєва В.Я. - директора школи, Лавриненко П.М. - завуча школи, Гриценко В.Н. - педагога-організатора.

Адамівська школа 2003/2004 н.р. починає з такими показниками: 133 учня, 19 педагогів, 9 техпрацівників. Проведено якісний косметичний ремонт шкільних будівель за рахунок шкільного фонду. Школа до початку навчального року готова - це зазначила гостиня святого Першого дзвоника - сільський голова Бурлай М.А...

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДAMІВСЬКУ СІЧ

Лунає „Річ про Адамівську Січ“

177
Делегація Адамівської школи!

1-й дзвоник:
Гречка В. (9кл)
та
Подолько Д, (1кл).

1й клас
разом із
мамами...

178

РІЧ ПРО АДІМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

ГОЛОВА КОЛГОСПУ

1992 - 2000

Вронський Віктор Милентійович.

Вронський Віктор Милентійович народився 25 червня 1955 року в селі Овидіївка Білгород-Дністровського району Одеської області в сім'ї колгоспників.

З раннього дитинства він привчався до праці, допомагав матері в полі та дідусеві возити воду, доглядати коні.

З 1962 року по 1970 рік навчався в Адамівській восьмирічній школі. За роки навчання приймав активну участь в спортивній та культурно-масовій роботі школи, виявив організаторські здібності.

Після закінчення школи в 1970 році вступив до Ізмаїльського технікума механізації та електрофікації сільського господарства на факультет електрофікації. Під час навчання в технікумі брав активну участь в художній самодіяльності; у 1973 році, приймаючи участь в конкурсі "Ало, ми шукаємо таланти!", зайняв перше місце по технікуму та третє місце серед солістів міста Ізмаїла.

Після закінчення технікума в 1974 році отримав диплом за фахом технік-електрик і повернувся працювати додому в рідний колгосп, де йому довірили посаду старшого інженера-електрика. В цьому ж році був призваний на службу до лав Військово-Морського флоту Радянського Союзу. Під час несення свого військового обов'язку, Вронський В.М. в 1976 році безпосередньо приймав участь в бойових діях в країні Ліван. Закінчив службу в 1977 році на посаді старшини команди електриків малого ракетного корабля. Після служби повернувся додому і зайняв посаду головного енергетика колгоспу ім. Шевченка.

В 1978 році комсомольці колгоспу обрали Віктора Милентійовича секретарем комсомольської організації; комсомол колгоспу Вронський В.М. очолював багато років. В цей час за пропозицією вчителя Адамівської школи Тимофєєва В.Я. був організований перший вокально-інструментальний ансамбль на території сільської ради. До складу ансамбля увійшли Тимофєєв В.Я., Вронський В.М., Лавриненко О.В., Бондар В.М., Рибак О.М., Шаповал Ю.А.. Створення ансамбля підняло культурний рівень молоді села.

В 1992 році на загальних зборах колгоспників ім. Шевченка Віктор Милентійович був обраний головою колгоспу, де пропрацював 8 років. За цей невеликий період керування було завершено будівництво доріг в селах Авідівка, Адамівка; Благодатне. Був збудований меморіальний комплекс загиблим воїнам в роки Великої Вітчизняної війни. В цей важкий час, коли Україна встановлювалась як держава, в колгоспі продовжувалось будівництво: збудовано млин, олійня, зерносховище на 5 тис. т., посаджений фруктовий сад, придбано багато одиниць техніки, якою користуються й досі. Було оновлено та покращено водопостачання всіх трьох сел. Велику роботу Вронський В.М. провів в селекційно-племенній роботі тваринництва колгоспу; колгосп приймав участь в обласній виставі, де отримав диплом першої ступені; було організовано племінну ферму великої рогатої худоби м'ясного напрямку.

Чорноморський флот. Старшина Бронський В.М.

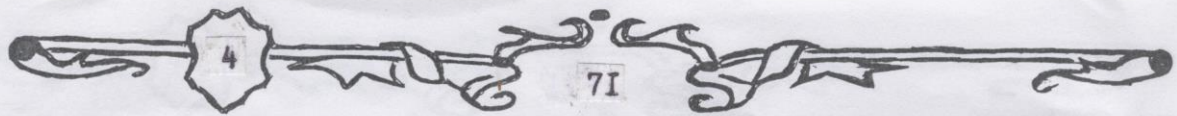
О НАШИХ КОРМИЛЬЦАХ

На снимке: председатель правления КСХП им. Шевченко Виктор БРОНСКИЙ и тракторист Павел ТИМОФЕЕВ на озимом поле.

Віктор Мідентійович із дружиною Валентиною Миколаївною та доньками Мар"яною та Вікою.

НАДЕЖДА И ОПОРА

Об авторе: Виктор Мелентьевич Вронский еще очень молод, но уже пять лет возглавляет правление. Он энергетик по специальности, хороший организатор, порой резок, но справедлив. Терпеть не может пустобрехов и лодырей. С болью в сердце переживает происшедший в хозяйстве раскол, когда часть тружеников вышла из состава сельхозпредприятия на свои хлеба.

Главная трудность - в поисках выхода. У нас, производителей нужной продукции, многого не достает. Ищем и ГСМ, и запчасти, денежные средства и нормальных партнеров. Не знаю, что и делал бы, если бы не надежная опора в лице специалистов, передовых тружеников. Как на себя я полагаюсь на главного инженера ветерана труда Аркадия Васильевича Малькова, главного агронома Петра Степановича Мороза, главного бухгалтера Галину Петровну Гербей, заведующих фермами Дмитрия Александровича Завадского, Павла Степановича Якубского, Татьяну Николаевну Верхоглядову, ветеранов труда Степана Каленковича Ткаченко, Федора Александровича Шмаглюченко, десятки других славных наших тружеников.

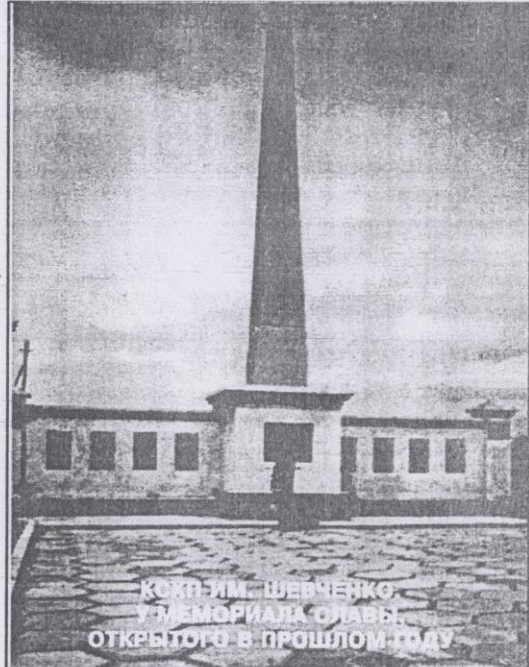
Нашему сельхозпредприятию пришлось пережить разброд. Его посеяли в душах крестьян некоторые недально-

видные решения Верховной Рады. А на месте нашлись "лидеры", кто спит и видит себя у руководства, чьи амбиции непомерны. Правление провело распаивание земель, выделило имущественные паи желающим работать самостоятельно. Помогло обработать землю, посеять.

Чтобы предостеречь других от ошибок ухода из сельхозпредприятия, проводим составление договоров с владельцами земельных и имущественных паев на долгосрочную аренду. Мы хотим заранее знать, как себя видят в будущем труженики: в составе КСХП или в каком-либо ином качестве.

Правление постоянно работает о пенсионерах. У нас их более 230. Эти люди отдали колхозу силы, здоровье. Имея свои наделы, они должны быть уверенными в том, что получат надежную помощь, будут материально обеспечены.

Не оставлены в стороне труженики социальной сфе-

ры. С ними заключаем договоры на обработку пропашных с отовариванием заработка зерном, подсолнечным маслом, сахаром, кормами для скота.

На протяжении года работаем с фирмой, снабжающей нас на взаимовыгодной основе материально-

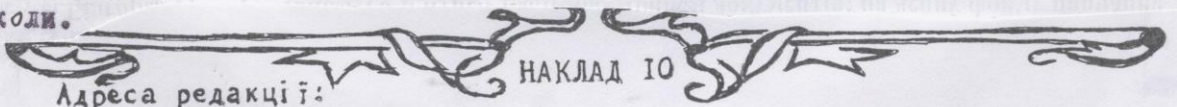
техническими ресурсами. Работаем над решением проекта, который позволит круглогодично занимать около 50 наших тружеников, а хозяйству - реализовывать не сырье, а готовые продукты питания.

Виктор ВРОНСКИЙ

В 2000 році в результаті реорганізації було створено сільськогосподарський кооператив "Едем", який очолив Віктор Милентійович, де працює по сьогоднішній час.

Знаючи Вронського В.М. як ділову людину, односельчани тричі обирали його депутатом районної ради та двічі народним засідателем.

Віктор Милентійович - одружений. Його дружина - Вронська В.М. - працює в Адамівській школі вчителем біології та хімії. Разом з дружиною виховують двох доньок. Старша - Мар'яна - є студенткою Одеської академії харчової промисловості. Молодша - Вікторія - учениця Адамівської школи.

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДАМІВСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

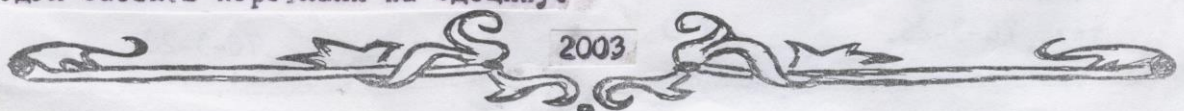
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

Осавуа

Оленчук Ігор Павлович

Оленчук Ігор Павлович, осавуа УКЧКВ І Білгород-Дністровського козацького полку ім. П.Орлика народився 15 червня 1948 року у м.Сторожинець Чернівецької області у сім'ї службовців-фінансистів. Батько був керівником райфінвідділу, а мати - держбанку. У 1950 році в зв'язку з переводом батьків переїхали на Одещину.

Проживали і в Березіно, і в Тарутіно, і в Тузлах, і в Арцизі. Запам'ятався з дитинства чітко епізод, коли в дитячому садку вихователька показувала портрет і говорила, щоб ми плакали, бо помер батько народів - Сталін. А я не хотів, бо це не був мій батько, а хтось вусатий.

Навчався в СШ №1 м.Арциза. А коли закінчив 8 класів, поступив у Рибинський лісничий технікум.

В цей час в країні була "хрущовська відлига", ми активно почали цікавитись політикою, подіями в житті, багато дискутували, читали книги, передаючи один одному їх з рук в руки. Хотілось якнайбільше знати. Багато чого довідався про тоталітаризм від матері, яка на собі відчула діяльність НКВД і МПБ, проживаючи на території Західної України. У зв'язку з тим, що батьки мали службову зброю при собі, їх змушували приймати участь в облавах на так званих українських націоналістів, бо вони намагалися протистояти тоталітаризму. Їх розповіді мене так вразили, що і до сьогодні їх пам'ятаю. З часом їх розповіді підтвердилися. І сьогодні ми вже знаємо багато про те, що відбувалося, але в той час замовчувалось.

Серце моє так і залишилось непримиримим до всякого насилля, безчестя, облуди. З виникненням політичного руху "Рух", я став його членом. Коли ж побачив, як деякі почали ставати агітаторами-прихвизаторами, використовуючи для цього службове становище, порвав з ними. Згодом у м.Б-Дністровському почав відроджуватися козацький рух. Він мені став близьким і по совісті і по духу.

Зароджувалася сила, яка б змогла об'єднати однодумців, повести боротьбу з ганебною несправедливістю, з безчинствами.

Так багато людей потребували допомоги, підтримки, а козацтво завжди стояло на сторожі інтересів людей. Я став активним членом нового руху. Виникло бажання організувати щось дієве. Хоч були люди різного віку, різних професій, але всіх об'єднувало бажання приносити користь іншим. Стільки було ентузіазму. Організовувались суботники. Запущені, занедбані підвали, приміщення відремонтовували, пристосовували для робочих місць. Так появились майстерні по ремонту взуття, хімістка, майстерні по ремонту побутової техніки і т.д. Активними учасниками були Скляренко М.П., Горлачов В.П., Царенков О.П., Городниченко П. ., Лелюченко І.А.

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

Генерал-хорунжий

Скляренко Михайло Петрович

Я, Складенко Михайло Петрович народився на Покрову 14 жовтня 1934 року в сім'ї нащадків Слободських козаків у Сумській області Лебединського району с.Червоні Луки. У 1652-1653 рр. на Слобожанщині з українців були утворені Острогозький, Сумський, Харківський, Охтирський, Ізюмський козацькі полки. Оскільки м.Лебедин знаходиться в 40 км від м.Суми, то мої предки були козаками Сумського полку.

В 1953 році я закінчив навчання в школі і поступив у Челябінське військово-авіаційне училище дальньої авіації, яке закінчив у 1956 році. В 1970 році закінчив військову академію у м.Київ. В 1986 році звільнився з армії, де прослужив 33 роки. Звільнився з посади заступника командира полку у військовому званні підполковник.

Жонатий, маю двох синів...

У 1995 році у січні місяці я вступив у Буджацьке січове козацьке військо, яке було зареєстроване 15 грудня 1994 року Управлінням юстиції Одеської області / Свідоцтво №58/, де займав посаду заступника Січового отамана. Це була та й є до цього часу обласна козацька організація.

10 березня 1997 року був створений міський козацький Кіш, який я очолював. А 22 травня 1998 року за №46 зареєстрований виконавчим комітетом Білгород-Дністровської міської Ради шляхом легалізації. 21 січня 1999 року міський козацький Кіш зареєстрований як юридична організація, свідоцтво №69.

Значний внесок у відродження козацтва внесли такі козаки: полковник УК - журналіст газети "Одеські вісті", Січовий та Кошовий суддя Устищенко Борис Іванович, полковник УК Вітряк Микола Кіндратович - голова ради старійшин, осавул УК Черв'як Олександр Олександрович, який спочатку займав посаду кошового писаря, полковник УК Бойчев Василь Васильович - обидний Коша та Січі, полковник УК Воробйов Вячеслав Миколайович - січовий та кошовий писар, осавул УК Зуев Олег Іванович - бунчужний Коша, осавул УК Лісіци Ігор Михайлович - куртінний отаман.

25 липня 1999 року наказом отамана Українського Чорноморського козацтва за №32 я був призначений наказним отаманом Буджацького січового козацького війська. 14 жовтня 2001 року Верховним отаманом Українського Чорноморського козацтва мені було присвоєно козацьке звання - генерал-хорунжий за активну участь у відродженні Українського козацтва...

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

Голосуйте за
**Михайла Петровича
Склярєнко**

КАНДИДАТА В ДЕПУТАТЫ
ОБЛАСТНОГО СОВЕТА

Вывдвинутого Всеукраїнським
об'єднанням ветеранів
Белгород - Дністровським
Казачеством

Родился 14 октября 1934 года на хуторе Червони Луки, Лебединского района Сумской обл. После окончания средней школы поступил в военное училище и прослужил в Вооружённых Силах более 33 лет. С 1964 по 1970 учился и закончил Киевскую Военно-инженерную академию ВВС по специальности "Автоматическое, электро и приборное оборудование пилотируемых воздушных и космических летательных аппаратов". С 1986 года - пенсионер, ветеран Вооружённых Сил, подполковник. Женат, имею двух сыновей. В 1997 году на Кругу Городского Казачьего Коша избран Атаманом.

МОЯ ПРОГРАММА : 2002

- Социальная защита военнослужащих и членов их семей, пенсионеров, инвалидов, ветеранов войн и труда, потерпевших от аварии на ЧАЭС.
- Создание Казачьих народных дружин по наведению общественного порядка.
- Создание свободного от посредников рынка "Казачий привоз" и казачьих магазинов по продаже сельхозпродуктов и товаров первой необходимости для льготного контингента населения города.
- Объединение исполнительных структур города и района для уменьшения бюджетных затрат.
- Своевременная выплата зарплат, пенсий, стипендий, пособий.
- Освобождение производителя от непосильного налогового пресса.
- Установление единого налога на землю для сельского производителя.
- Проведение Казачеством эффективных мер защиты природы.

1997р Велика Рада УК. Київ.

1999р. 55 річниця визволення Будища від
німецько-фашистських загарбників.

РІЧ ПРО АДАМІВСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

Голова Ради Старійшин

Вітряк Микола Кіндратович

Я, Вітряк Микола Кіндратович, народився 17.03.1930 року в селі Березани Березанського району Київської області в сім'ї нащадків козаків.

Батько - Вітряк Кіндрат Кузьмич - народився 4.10.1903 р, дід - Вітряк Кузьма Михайлович - народився у 1870 р, прадід - Михайло Іванович - народився у 1830 р., - всі козаки Березанської сотні Переяславського полку. Пращур Вітряк Харитон у 1709 році був сотником Березанської сотні, яка брала участь в битві під Полтавою. Сотня вся загинула в складі Переяславського полку під ядрами шведів, оскільки Переяславський полк був попереду позицій російської армії Петра І. Пращур був нагороджений медаллю за розгром шведів під Полтавою, окрім того отримав наділ землі 300 десятин. Мати - Марія Володимирівна - козачка - народилася 4.08.1906 р. Дід по матері - Глушак Володимир Корнійович - народження 1874 р.- у 1937 році розстріляний як "ворог народу"/теж був козак Березанської сотні/. Дід його по матері Роздобудько Матвій загинув під Севастополем у 1855 році в званні хорунжого. Його дружина - прабабка Меланія отримала "пособіє" - 300 карбованців золотом та 10 десятин землі.

Мої батько і мати прожили довге та тяжке життя, обоє померли на 89 році життя. Батько як "ворог народу" був у лагерьх із 1937 року і в 1956 - його був реабілітовано. Сидів він у Воркутинських таборах.

Я закінчив 7 класів Березанської СШ №1 у 1946 році і поступив у Київський гірничий технікум, який закінчив у 1950 році і по 1954 рік працював на шахтах Кузбаса /Кемеровська область/. У 1954 поступив і в 1957 році закінчив гірничий факультет Київського політехнічного інститута. Працював на шахтах Донбасу і у 1965 році переїхав на мешкання у Білгород-Дністровський. Жінка - Діна Максимівна - 1937 р.н. - козачка /батько її - Бременко Максим Климентович - козак Яблоневської сотні Смелянського полку на Черкащині/ - пенсіонерка; колишній біолог СШ №2 Б-Дністровського, закінчила Одеський університет. Маємо двох синів: Микола - 1957 р.н. - лікар швидкої допомоги, сотник Б-Дністровського Коша, одружений, дружина-викладач української мови; Борис - 1966 р.н. - біолог, у т.ч. - підприємець, також сотник Б-Дністровського Кошу. Сини брали активну участь у Народному Русі України, були делегатами I та II з'їзду НРУ та II Конгресу КУН, а також у відродженні козацького руху - були делегатами Великої Ради у Києві у 1995; 1996, 1997, 1999 роках.

Я - полковник УК - голова Ради старійшин Б-Дністровського Коша та заступник голови Ради старійшин крайової організації УК Одеської області.

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

Старшина I Окружного полку ім.П.Орлика: Оленев І.П., Єремєєв В. Врублевський . . ., Дейна М.К. /зліва направо/.

Зліва направо: курінний Скиба М.Є., осавул Воробйов В.М., осавул Горлачов В.П.

ДОДАТОК ДО ТАБЕЛІ "ВІД ПРО АДМІНІСТРАЦІЇ СІЧІ" №4 ВЕРЕСЕНЬ 2003

Зліва направо: отаман Бужакської Січі Скляренко М.П., козак Згурський П.М., отаман Б-Дністровської паланки Городецький Л.Г.

Козацький ансамбль. Праворуч стоїть отаман Скляренко М.П.

Річ про Адамівську Січ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

ПОЛКОВНИК

Царенков Олександр Петрович

Я, Царенков Олександр Петрович, народився 14 листопада 1949 року в місті Алма-Ата Казахської РСР у родині службовців. Батьки померли, поховані в місті Алма-Ата. Маю двох братів та двох сестер.

Громадянин України. Освіта - вища. Закінчив Ленінградське Вище-Інженерно-будівельне училище ім. генерала армії Комаровського.

У 1964 році поступив у Алма-Атинський енергобудівельний технікум, який закінчив у 1969 році і за розподілом поїхав працювати у м.Астахань. Працював мастером на будівництві Астраханського вододелителя. У 1969 році мене було призвано до лав Радянської Армії, де я служив на посадах рядового та сержантського складів до 1971 року. У 1971 році я повернувся до Алма-Ати де працював мастером у трестах "Алма-Атажилбуд" та "Алма-Атапромбуд-матеріали".

У 1973 році я знову пішов служити у Радянську Армію, у якій прослужив на різних командних та інженерних посадах. Із 1991 року по 1999 рік я обіймав посаду начальника Б-Дністровської КБЧ району. У 1997 році мені було присвоєно почесне звання "Заслужений працівник сфери послуг України". У т.ч. працюю начальником Б-Дністровського військторгу №624.

Приймаю участь у роботі Б-Дністровського козацтва. Є членом партії "Яблуко". Одружений, маю двох дорослих синів та чотирьох онуків, які мешкають у м.Б-Дністровський.

Царенков О.П. Посвята у полковники УК.

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

У нагородну комісію УПЧК
УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА

ПО Д А Н Н Я

До нагороди осавула УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА.

"КОЗАЦЬКИМ ХРЕСТОМ З МЕЧАМИ"

ЦАРЕНКОВА ОЛЕКСАНДРА ПЕТРОВИЧА
(Прізвище, ім'я, по батькові)

Рік та місце народження: 14. 11. 1949р.м. Алма-Ата.

Освіта: ВИЩА: ЛВВИСКУ ім. Комаровського в 1985р.

(Що і коли закінчував)

З якого року в Українському Козацтві: 1997р

Звання в силових структурах України (якщо вони були) ПІДПОЛКОВНИК.

Які посади в УК займав: КОЗАК, ОСАВУЛ БІЛГОРОД-ДНІСТРОВСЬКОГО КОЗАЦЬКОГО
ТОВАРИСТВА.

Остання посада в УК, рік обрання чи призначення на неї:

ОТАМАН Білгород- Дністровського козацького товариства з 04. 2000р.

Продження по службі цивільній чи військовій, які посади займав, де і ким працює (окрім посади
вУК) на час складання подання: НАЧАЛЬНИК БІЛГОРОД-ДНІСТРОВСЬКОЇ КЕЧ

РАЙОНУ ПЕНСІОНЕР ЗСУ.

Домашня адреса, домашній та службовий телефони: м. БІЛГОРОД-
ДНІСТРОВСЬКИЙ п.КОЛОДЕЗНИЙ З т. 3-38-28.

ХАРАКТЕРИСТИКА .

За час проходження служби у Українському козацтві зарекомендував себе з позитивного боку. Багато уваги виділяє розширенню та укріпленню Українського Козацтва. Приймає активну участь у створенні Білгород-Дністровського козацтва. Здійснює агітаційну роботу по відродженню ідей Українського козацтва. Багато уваги виділяє роботі з молодими козаками. Уміле керує своєю ділянкою роботи і завжди доводить почату справу до кінця. Пропагує справу відродження і укріплення козацтва у пресі.

Користується повагою серед козацького товариства. Дотримується звичаїв Українського козацтва, завжди допомагає козакам як морально так і матеріально.

ВИСНОВОК: Займаної посади відповідає, достойний нагороди за заслуги перед козацтвом і державою "Козацьким Хрестом з мечами"

Осаул Білгород-Дністровського товариства
осаул УК М. Врублевські

З ВИСНОВКОМ ЗГОДЕН.

Крайовий отаман Чорноморського козацтва
Полковник УК А. Петько.

Р І Ш Е Н Н Я

Нагородної комісії Українського Чорноморського
Подунай- Гуляйпільського Козацтва

Отаман Б-Дністровського Кошу Царенков О.П. та отаман Бужакської Січі Склярєнко М.П.

Вербна неділя. Січова та Кошова старшина: зліва направо - Оленів І.П., Черв'як О.О., Дейна М.К., Царенков О.П., Горлачов В.П., Воробйов В.М.

РІЧ ПРО АДАМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

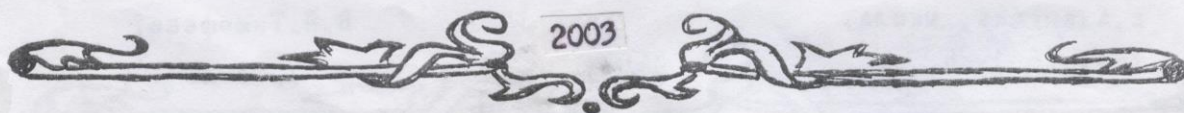

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

ПОЛКОВНИК

Ковалів Степан Дмитрович.

Ковалів Степан Дмитрович народився 1.01.1934 року у Дрогобичі Західної України. Закінчив середню школу, потім військове училище авіації. Служив у Ленінграді. Отримавши травму, був демобілізований з військ. Працював старшим техніком Білгород-Дністровської міжколгоспної райзаготконтори, 10 років - директором бази відпочинку "Карпати" /Затока/ до виходу на пенсію за віком /1994/.

В Українське козацтво вступив у 1994 році. Був обозним Білгород-Дністровської паланки, Білгород-Дністровського Кона, делегатом Великої Ради УК 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2002 рр. Помер 19.03.2003 р.

Ковалів Степан Дмитрович із жінкою -
Вечерю Лідією Єрмолаївною.

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

Покрова 1998. Паланкова та Січова старшина: зліва направо -
Майстро А.І., Городецький Л.Г., Бойчев В.В. - верхній ряд,
Горлачов В.П., Майстро Б., Склярєнко М.П., Берлізов А.М. -
нижній ряд.

9.05.2000. Зліва направо : Горлачов В.П., Бойчев В.В., Ковалів С.Д.

ДОДАТОК ДО ТАБЛИЦЬ "ВІД ПРО АДМІНІСТРАЦІЇ СІУ" №2 ВЕРЕСЕНЬ 2002

День Посвяти у козаки. Меморіал. Зліва направо: Бойчев В.В.,
Склярєнко М.П., Горлачов В.П., Ковалів С.Д.

Делегати Великої Ради: зліва направо - Якименков, Тимофєєв В, Петько А. (1998).

РІЧ ПРО АДAMІВСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

77
ВЕРЕСЕНЬ
2003

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

ПОЛКОВНИК

Бойчев Василь Васильович,

2003

Бойчев Василь Васильович народився 1.01.1950 року в селі Василівці Болградського району Ізмаїльської області опівночі.

Батько - Василь Пилинович, градинар, садівник-бригадир, член РК КПУ, пенсіонер, але й дотепер працює - вирощує персики.

Мати - Анна Дмитрівна працювала колгоспницею.

Василь Васильович закінчив 8 класів у 1966 році й поступив до Б-Дністровського РПТ, який закінчив у 1970 році.

Після Б-Ди.РПТ - "п'ять океанів"...Працював 9 років на рибному промислі; останні роки працював у ранзі заступника міністра рибної промисловості...

За сімейними обставинами прийшлося залишити флот. Повернувся до Білгород-Дністровського, працював у місті, із 1991 року - фермер - керівник селянського-фермерського господарства.

Із 1992 року у козацтві - спочатку у Буджацької Січі, потім у міському Коші. Разом із князем Підгайновим, Устименко, Токаревим, Діордицею, Вітряком, Павлюком - активно працював над розбудовою козацтва у місті та районі. Був і є обозним Січі, Коша.

У 1994 році активний учасник подій у Буджацької Січі /приїзд у Білгород-Дністровський Гетьмана Українського козацтва В.Муляви, дискусія щодо подальшого розвитку Січі та ін./...

Делегат Великих Рад Українського козацтва. Користується авторитетом серед козаків, фермерів району, промисловців...

Як непересічна особа вважає, що лідер козацтва повинен передбачувати наслідки громадської та політичної діяльності; без такої якості лідер - це вже авантюрист, який може завести козацтво у моральну прірву та ізолювати цей громадський рух від широких верств населення. Бойчев В.В. якостю передбачування наділений від Бога.

Василь Васильович співзасновник козацьких кооперативів "Козацька Застава", "Дозор"...

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, -Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

1999 рік. День Посвяти у козаки.

31.08.1999. Зліва направо: Бойчев В.В., Склярєнко М.П., Президент Всесвітнього Конгресу українців професор Торонтського університету /Канада/ Василь Веріга, Устименко Б.В., Царєнков О.П.
Фото Тимофєєва В.Я.

Взлеты и падение кооператива

То, что необходимо кооперироваться, поняли многие фермеры. Сельскохозяйственную продукцию производят они, а прибыль оседает в карманах переработчиков и посредников. В таком случае, не лучше ли выполнять эти функции самостоятельно? Но одно дело осознавать эти немудреные истины, другое – иметь возможность осуществить намерения. Фермерам Белгород-Днестровского района Одесской области, пожалуй, необходимо кооперирование, как никому иному. Дело в том, что многочисленные фермерские хозяйства здесь преимущественно малоземельные, поэтому единственный выход – объединиться для решения наиболее сложных задач. И, надо сказать, белгородднестровцам крупно повезло, когда обратил на них свой взор департамент сельского хозяйства США. В рамках проекта поддержки коммерческого сельского хозяйства было подписано соглашение, по которому американцы обязались помочь обслуживающему кооперативу «Фермер» встать на ноги. Слово они свое сдержали. Были приобретены комплекс по переработке круп мощностью 6 тонн в сутки, грузопассажирский автомобиль «Соболь», лаборатория для определения качества зерна, хороший компьютер, обеспечивался выход в интернет, купили телефон-факс, добротный ксерокс, выделили деньги для ремонта помещения под торговый дом, два с лишним года оплачивался труд штатных работников. Год рождения кооператива «Фермер» – 1997. С какими же результатами пришел он ко дню сегодняшнему?

Как все начиналось?

Совсем даже неплохо. Раскрутились. Перерабатывали, торговали, участвовали во всеукраинских выставках. Не замедлила сложиться и деловая репутация – для начала довольно солидная.

В торговом доме площадью 330 квадратных метров разместился не только магазин, но и офис кооператива. Более или менее активно шла торговля с сентября 1998-го до конца следующего года. В июне 2001-го он официально прекратил свое существование. 1999 год стал памятным для «Фермера» благодаря еще одному значительному событию – сменилось руководство. На посту исполнительного директора вместо В. Датченко оказался А. Барышев. С его появлением у руля члены кооператива связывают далеко не лучшие страницы жизни кооператива.

Имеем то..., что ничего не имеем

Сегодняшний исполнительный директор В. Бойчев утверждает, что именно с приходом Барышева деятельность кооператива резко пошла на спад. Под любым предлогом в состав кооператива не принимались руководители фермерских хозяйств, которые не прочь были приобщиться к кооперативному движению. При этом Анатолий Григорьевич всячески пытался внушить мысль, что кооператив ничего кроме убытков не приносит. Тем не менее, пользу, похоже, он принес кое-кому весьма существенную. Между кооперативом и головой фермерского хозяйства «Светлана» Н. Махнидрало был заключен договор о совместной деятельности. Складское помещение под магазин действительно было реконструировано, вот только истрчено десять тысяч гривень, а получено двадцать четыре. Отдавать «сдачу» кооперативу, похоже, в «Светла-

не» не собираются, во всяком случае не собирались по сей день.

То, что кооператив «не кует и не мелет», видели все, потому и собрались решить, что же делать дальше. Решили: перво-наперво нужно определиться, каково же финансовое состояние «Фермера», как выйти из кризиса.

Караул! Ограбили!

В один вовсе не прекрасный момент поняли члены кооператива «Фермер», что именно так и произошло. Инициативная группа созвала собрание (сделать это было несложно – за все эти годы количество членов так и не перевалило за

одиннадцать). Голова правления Д. Барвиненко сделал любопытное заявление: «Ликвидация кооператива не состоялась, поскольку ликвидация должна быть записана в регистрационные списки в органах исполнительной власти». Показался он в том, что поверил Барышеву.

Первый председатель кооператива М. Бышев завил следующее: «Ценности, которые принадлежат фонду кооператива, Барышев решил присвоить себе. Он умышленно обанкротил магазин. Деньги гранта шли через Барышева для Махнидрало». Н. Бурлай, сегодняшний председатель кооператива, сказал, что считает выписку из протокола собрания фальшивой. Предложил Барышеву и Барвиненко вернуть все имущество в кооператив в исправном состоянии.

Второе собрание состоялось через месяц, в конце ушедшего года. А. Барышев, не моргнув глазом, так и заявил: «Кооператив не востребован. У вас ничего не получится! Автомобиль, компьютер, факс находятся у меня, а ксерокс и кассовый аппарат – у Барвиненко». Но последнее

В. Бойчев: «Начнем сначала!»

слово все же осталось не за Анатолием Григорьевичем – избрали нового исполнительного директора (им стал В. Бойчев), ревизионную комиссию, приняли в кооператив новых членов, постановили возратить имущество до начала текущего года.

Но с тем, что прилипло к рукам, как видно, слишком трудно расстаться. Вынуждены были обратиться в районное управление сельского хозяйства и продовольствия, которое создало специальную комиссию. Вердикт ее оказался однозначным: кооперативу нужно помочь – он должен существовать. Обратились и в правоохранительные органы – те изъяли ценности, которыми еще располагал кооператив. В возбуждении уголовного дела местная прокуратура отказала, однако это вовсе не значит, что фермеры отказались от мысли восстановить законность.

Делаем выводы

Они очевидны. Сама природа кооперирования, то есть объединения усилий, в том, чтобы созданное группой людей детище ими же и контролировалось. Существовала бы в «Фермере» гласность, вникали бы члены кооператива в его повседневные дела, такая ситуация просто не могла бы иметь места. Можно привести еще множество «если бы», но ясно одно – гарантия того, что нечто подобное не случится с вашим кооперативом – строгий общественный контроль. Спыхватились в Белгород-Днестровском, когда уже ситуация практически вышла из-под контроля. Хотя можно посмотреть на проблему иначе: лучше поздно, чем никогда.

Наталья ГОРДИЕНКО,
Белгород-Днестровский район,
Одесская область.
Фото автора

РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

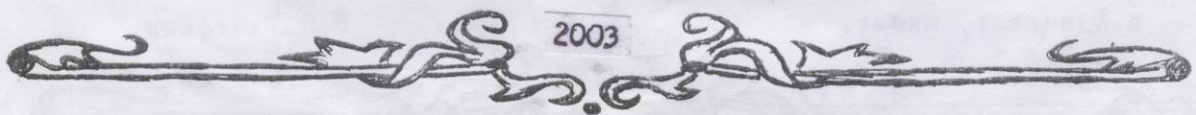

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

Бунчужний отаман

Зуєв Олег Іванович.

Автор книги - Зуев Олег Иванович родился в 1951 году в городе Горловка Донецкой области. С семнадцати до сорока лет проходил действительную военную службу в ВВС. В 1971 году окончил Васильковское авиационное училище. В 1980 году - Военно-воздушную инженерную академию им. проф. Н. Е. Жуковского в Москве. Имеет авторские свидетельства на изобретения и идеи. Службу проходил в Киевском, Одесском /Буялык/, Прикарпатском /Черляны/, Московском /ВВИА/, Дальневосточном /Свободный/ Северо-Кавказском /Моздок/, Забайкальском

/Джида, Домна/ округах, Семипалатинском ядерном полигоне, Северной группе войск /Бжег, Кшива/ в истребительно-бомбардировочной, транспортной, стратегической и разведывательной авиации. Офицер запаса. С 1991 года живет и работает в Белгород-Днестровском районе. Литературную деятельность начал с небольших рассказов, посвященных природе родной Украины, прозвучавших в эфире по радиосети "Проминь" из Киева. В 1995 году написал первую часть монографии "Загадки Скифии" и первую часть сборника легенд "Золотая душа народа", изданных в 1996 году в г. Белгороде-Днестровском. В 1997 году завершил многолетний труд над второй частью монографии. Переписка с автором возможна через доверенное лицо по адресу:

327001 г. Николаев-1
ул. Московская, 9

Областная библиотека им. А. Гмырева
Отдел редких и ценных изданий
Бойчук Светлане Васильевне
Тел: (0512) 35-94-88

246

Будет новая книга

Недавно наш земляк Олег Иванович Зуев побывал в нашей редакции. Главная новость, которую он сообщил, - принята в производство его новая книга - монография «Национально-патриотическая идея в демократической Украине».

- Я очень благодарен мэру Киева Александру Александровичу Омельченко, который сделал все возможное, чтобы эта книга все-таки увидела свет. На протяжении семи лет я пытался ее издать, но все никак не удавалось найти спонсоров и средства, которых бы хватило для этого важного предприятия.

- Это не первая ваша книга?

- Да, у меня написаны такие работы, как «Загадки Скифии», «Звездные символы Украины», «Золотая душа народа», «Тайна менталитета славян или Золотой Зодиак Украины». Три книги изданы. Четвертая в наборе. И пятая будет публиковаться благодаря помощи и поддержке мэра Киева.

Новая работа посвящена истокам формирования национальной идеи в Украине. Она содержит много материала, связанного с датой основания Киева. Я считаю, что первые камни в город были заложены еще в 325 году до нашей эры во время похода Александра Македонского. Мне пришлось много поработать над «Велесовой книгой», сделать новый смысловой перевод. В книге обоснованы 24 исторические названия Днепра, начиная от неолитической эпохи и до князя Олега.

Я попытался также рассказать о происхождении Аскольда, казака Мамая. Книга написана на философской, этнографической основе, связана с историей Украины, ее культурой.

- Что ж, пожелаем вам новых творческих успехов!

Наш собеседник просил также выразить благодарность людям, которые помогли ему в издании книги. Это В. Граматик, Я. Кубыщенко, В. Велков, В. Медведский, А. Якубский, В. Коржеван, О. Храпко, Н. Панченко, М. Скляренко, В. Бойчев, И. Оленев.

Владимир КРАМАРЕНКО

На снимке: слева - О.И. Зуев, справа - А.А. Омельченко.

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофеев.

2003

76-3-28

ЗУЄВ ОЛЕГ ІВАНОВИЧ:

1. 1993-2000 рр. - Бунчужний отаман Буджацької Січі та Б-Дністровського Коша.
 2. 1993-1994 рр. разом із князем Аргутинським-Долгорукиим працював над ідеєю відродження Буджацької Січі. Відмовився від посади начальника штабу на користь письменника В.Миська. у 1995-1996 рр.
 3. Кандидат в депутати Верховної Ради України 1993-1994, 1997-1998 рр.
 4. З 1997 по 1999 рр - голова Б-Дністровської організації УСДП /українська соціал-демократична партія/. Помічник депутата ВР України В.В.Онопенко. З 2003 р. помічник депутата ВР України Б.М.Губського.
 5. 2003 р. 27 лютого - делегат першого українського Форуму інтелектуальної еліти України.
 6. З 2003 р. - службовець Управління державної служби охорони Дарницького, Оболонського районів м.Київа. Письменник волею Божію. Козак з роду Росьсолжків з р.Рось. Онук Марії Михайлівни Климової, якої вже 90 років; мешкає вона у м.Черкаси. Патріот України та Бесарабії.
 7. Мешкає у Київі з 1999 року; козак за духом та кров'ю.
 8. Внучатий плем'я Анатолія Григоровича Зуєва, капітан-лейтенанта, який загинув у Баренцовому морі при проведенні конвою PQ -16. Подвиг капітана описано у газеті "Красная звезда" за 1977 р.
 9. Мій прадід Михайло Климов загинув під Краковом у I мирову війну. Офіцер-козак.
 10. Дмитро Зуєв служив опричником при дворі І.Грозного; був боярського роду. Відомості про нього з М.Костомарова у історичній повісті "Кудеср".
 11. Автор статті, присвяченої організації Козацької акціонерної нафтяної компанії України на о.Зміїному.
 12. Автор книг "Загадки Скифії", "Астральні символи України", "Золота душа народу", "Тайни менталітета славян, или золотой зодіак ариев", "Национальная идея в Украине".
- В книжці "Загадки Скифії" обґрунтував та довів історичні границі Кіммерії, Скифії, і значить, України - за Геродотом. Довів місцезнаходження скарбовиц Скифії - країни Геррос, місцезнаходження острова Борисфен, вазкової Гілеї УЛукомор'я за О.Пушкіним/.
- В монографії "Астральні символи України" довів тринігельські витоки астральної тасмниці поклоніння сузір'ю "Пояс Орїона" - Триглава, Тризуба - сьогодні Малого Герба України.
- В книзі "Тайни менталітета славян"/Золотий Зодіак ариев/ довів догрецький зодіак Кіммерії, Скифії.

13. Розкрив таємницю багатьох амулетів Киммерії та Скифії.

14. Довів ідею виникнення імені Дана - богині краси рідної природи.

15. Довів /розкрив/ таємницю походження більш 30 українських імен, більш 20 історичних культурологічних назв Дніпра та др. рік.

16. Розкрив таємницю походження назв Таврія, Крим - від русколанорусичів /Русланів/.

17. Довів приналежність острова Зміїний, дельти Дунаю та др. до України.

18. Довів історичні етногенетичні корені походження Аскольда, Діра та Рюрика.

19. Довів корені виникнення козацтва від походів київського князя Олега Віцого.

20. Довів /розкрив/ таємницю Золотої Руна Киммерії - довівши напрямки розвитку астропсихології, астросимвології та історичного пріоритету народу України повідношенню до данної тематики.

21. Виконав особистий смисловий переклад "Велесової книги". На цій основі сформулював ідею історичних коренів виникнення та становлення національної ідеї. З 1996 по 2003 рр працював у Києві над написанням монографії "Національна ідея в Україні" за завданням Адміністрації Президента України та Київського міського голови О.О.Омельченко.

22. Довів нову дату виникнення м.Київ як столиці русколан-русичів у 325 р. до н.е.

23. Розкрив таємницю походження Аскольда, Діра, Рюрика.

24. Розкрив таємницю походження Мамаїв та їх історичного міфологічного героя Мамая. Виходці з Константинополя, крестилися у церкві святої Мами та служивні в охороні візантійського імператора - "мамями".

30.08.2003 р.

Зуєв О.І.

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ СПРАВ УКРАЇНИ

Автору книги
"Загадки Скифії"

06.12.1996 № С.11/36-343

м. Київ

О.И.Зуеву

Уважаемый Олег Иванович,

Благодарю Вас за присланный мне экземпляр Вашей книги. Мне очень приятно, что Вы как гражданин нашего молодого независимого государства отстаиваете в своей книге исторические границы Украины.

К большому сожалению, из-за ограниченного бюджета Министерство иностранных дел не сможет помочь Вам в выпуске второй части книги, но могу заверить Вас в том, что материалы Вашей книги будут активно использоваться во время переговоров с Румынией.

С уважением,

Министр

Г.И.Удовенко

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ
УКРАЇНИ

01001, м. Київ-1, вул. Прорізна, 2, тел.: (044) 239-63-89, 228-87-69

« 04 » 08 2003 р. № 3410/17/4-2

На № _____

03113, м. Київ,
вул. Дружківська, 6-А, кв.905.
Зусву О.І.

Шановний Олег Іванович!

Повідомляємо, що Ваш лист щодо випуску літературно-філософсько-публіцистичної праці, адресований Президенту України Л.Д.Кучмі, за даруванням його Адміністрації розглянуто. Інформуємо, що Державний комітет телебачення і радіомовлення України не займається безпосередньо виданням літератури.

Фінансова підтримка надається Держкомтелерадіо виданням, які внесені видавництвами або видавничими організаціями до Програми випуску соціально значущих видань у межах коштів, передбачених на це державним бюджетом. Зазначена програма розглядається за поданням Експертної ради і схвалюється колегією Державного комітету телебачення і радіомовлення України.

Пропонуємо Вам подати рукопис до видавництва або видавничої організації, які мають його розглянути і визначитися з виготовленням тиражу книги.

Вказуємо адреси столичних видавництв, що спеціалізуються на виданні філософсько-публіцистичної літератури:

- “Україна”, 01054, м. Київ, вул. Гоголівська, 7-Г, тел.: 216-3602;
- “Альтернативи”, 01021, м. Київ, вул. Кловський узвіз, 6, тел.: 253-7120;
- “Молодь”, 04119, м. Київ, вул. Дегтярівська, 38-44, тел.: 213-1192.

Голова Комітету

Іван Чиж

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ ФОРУМ УКРАЇНИ 2003

ЗАПРОШЕННЯ

Зуб.

Шановний (а) Олеже Івановичу!

Запрошуємо Вас взяти участь
в Інтелектуальному Форумі України.
Початок роботи Форуму 27 лютого 2003 року
об 11 годині у Національній опері України.

Ваше місце 9 ряд 17

Оргкомітет

Ініціатори Форуму:

Фонд інтелектуальної співпраці "Україна - XXI століття",
Національна академія наук України, Спілка ректорів вищих навчальних закладів України

Співорганізатори Форуму:

Академія педагогічних наук України
Академія медичних наук України
Академія правових наук України
Академія мистецтв України
Українська Академія аграрних наук
Національна Спілка письменників України
Національна Спілка журналістів України
Національна Спілка художників України
Національна Спілка композиторів України
Національна Спілка кінематографістів України
Національна Спілка театральних діячів України
Національна Спілка майстрів народного мистецтва України
Національна Спілка архітекторів України
Український фонд культури
Всеукраїнське товариство "Просвіта" ім.Т.Г.Шевченка
Наукове товариство ім.Т.Шевченка

Аерокосмічне товариство України
Асоціація керівників шкіл України
Всеукраїнська асоціація інтелектуальної власності
Всеукраїнська рада церков та релігійних організацій
Всеукраїнська спілка краєзнавців
Гільдія драматургів України
Конгрес української інтелігенції
Міжнародна асоціація українців
Рада національно-культурних товариств України
Спілка жінок України
Спілка наукових та інженерних об'єднань України
Товариство "Знання" України
Товариство винахідників та раціоналізаторів України
Українське молодіжне об'єднання "Сузір'я"
Українське товариство охорони пам'яток історії і культури
Форум творчої молоді України

РІЧ ПРО АДAMІВСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

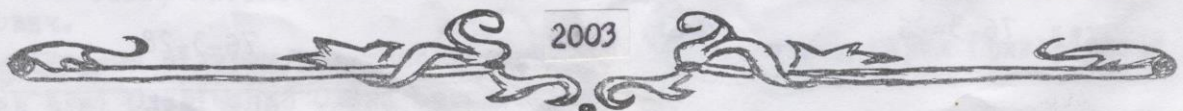

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

Берегиня

Фоменчук Валентина Анатоліївна.

Я, Фоменчук Валентина Анатоліївна /"Відмінник освіти", учитель вищої категорії /народилася в 1949 році на Вінничині в с.Сніжна Погребищенського району. Але дитячі та шкільні роки пройшли на Київщині, в Сквирському районі, в тому чарівному куточку України, де неподалік протекає річка Раставиця, яка з такою любов'ю описана Н.Левицьким в повісті "Микола Джеря". Жили спочатку в Оріховцях, потім в Мовчанівці, звідки родом був батько. Навчалася в школі, мріяла про вчительську професію, ким і стала згодом.

Спочатку закінчила П.Хмельницьке педагогічне училище ім. Г.Сковороди, а вже згодом Херсонський педін. 19-тирічною дівчиною приїхала по направленню на Одещину в с.Миколаївка-Новоросійська Саратського району. Робота була мені до душі, бо змалечку любила дітей. Так трапилось, що взявши дітей в першому класі, пройшла з ними поруч всі 10 років. Це була чи не єдина випадковість в роботі вчителя, що почав роботу вихователем групи продовженого дня в 1 класі і став класним керівником до 10 класу.

Всього було за 10 років. Звиклись так, що після рідних батьків я була їм другою матір'ю. І до сьогодні вони по можливості провідувать, завжди вітають і не забувають. Я чи не найщасливіша людина, що мала таке щастя - вчити дітей, робити справу, яка була до душі. За 30 років роботи в школі ні разу не пошкодувала, що обрала саме цю професію. Вдячна долі, що поруч зі мною були справжні патріоти своєї справи, люди великої душі: Товстолик Ніна Савівна - учитель української мови та літератури, мій наставник; Скалозуб Микола Олександрович - директор школи, який зумів підтримати у скрутну хвилину, дати мудру пораду.

І до сьогодні незабутнім для мене є такий випадок: плачучи, я прийшла в кабінет директора і сказала, що не буду вчителем, що не отримується в мене. Гірко плакала, а він мовчав. А коли мені вже забракло сил плакати і я замовкла, він лише сказав: "Плачем - діло буде". І я, мовчки розвернувшись, пішла в клас. Більше ніколи в житті я не дозволяла собі зірватися і вийти з класу.

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

Вдячна долі, що поруч були хороші люди. Будучи учителем літератури, я вивчала історію. Історичні події і художні твори тісно переплітались на уроках. Коли вивчали народну творчість, то на уроках і співали, і драми розігрували. А на зимові свята колядували. Співали колядки, щедрівки, вивчали побажання господарям, вчила дітей любити і шанувати кожну людину, берегти кожну рослиночку.

Нас чекали, запрошували до хати, і стільки було частя на обличчях дітей, що приходилося про власну сім'ю забувати, аби відчувати, що ти робиш щось корисне.

Про роботу вчителя можна розповідати безкінечно. Але найбільш вразливо запам'яталися уроки народознавства. Я захопилася в цей предмет. У мене було таке відчуття, що саме цього ще не хватало мені для повноти дій. Знати історію краю, в якому живеш, не по книгам, а узнавати його по документах, спогадам старожилів, робити власні висновки - що могло бути захоплюючим і цікавим?!

А історія села М-Новоросітської багата і цікава. На місці невеличкого поселення козаків миколаївські з Новоросії заснували містечко. Тут був розташований штаб. В 1856 р. козаками була збудована церква святого Миколая. Старожили згадували, що її з моря, яке знаходиться за 40 км, було видно. Її служила вона морякам в морі за маяк. Багато залишилося доказів, документів про перебування в селі козаків. Ось так і зародилося бажання відродити славу минулщини.

В 1996 р. ввели такий предмет як народознавство. Почали знайомство з народними традиціями, реміслами, історією рідного краю і села зокрема. Навіть за дозволом РОНО мною була складена індивідуальна програма вивчення народознавства в школі.

Познайомившись з історією козацтва глибоко, вивчивши історичне минуле села, вирішили в школі організувати козацьку республіку. Спочатку йшов конкурс на найкращу назву, потім девіз підбирали, боролися за право бути обраним отаманом і т.д. Кожний клас став куренем.

Поступово, набираючись досвіду, йшли до того, щоб в школі була створена козацька республіка.

Велику допомогу надавали нам козаків Б-Дністрозького козацького полку Українського Чорноморського козацтва ім. П.Орлика не тільки порадою, а й нефескою допомогою. Зокрема, почесним гостями у школі були Городецький Л.Г., Склярєнко М.П., Черв'як О.О., Оленів І.П., Горлачов В.П. і інші.

Підтримував і допомагав отаман Саратського району - Іванов Сергій Іванович.

Активно підтримували нас директор школи Безотосна Марія Григорівна і зав.рою Олейченко Олена Савелівна.

2001. М-Новоросійська СШ.

Педагог-організатор
Настаченко Г.М. із
десятикласницею.

Козачата М-Ново-
російської СШ разом
із козакам 1 Окруш-
ного полку
ім. П.Орлика.

РІЧ ПРО АДAMІВСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

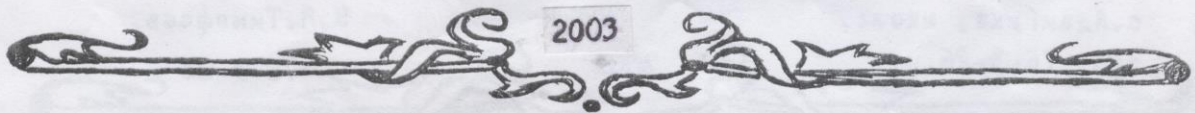

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

Берегиня

Тимофєєва Світлана Валеріївна.

Тимофеева Світлана Валеріївна народилася 12 червня 1979 року у селі Адамівка Білгород-Дністровського району у родині сільських вчителів. Мати - Тимофеева Світлана Семенівна /1948 р.н./ - завуч, директор Адамівської загальноосвітньої школи I-II ступеня Білгород-Дністровського району, тепер пенсіонерка.

Батько - Тимофеев Валерій Якович - учитель співів, біології та хімії, голова сільської ради, директор відомої на Україні Адамівської школи козацько-лицарського виховання, нагороджений іменним годинником від Президента України Л.Кучми /2001/...

Світлана Валеріївна закінчила з відзнакою Адамівську школу /9 класів/, Муравлівську школу /10 класів/, тепер навчається на історичному факультеті Одеського національного університету ім. І.І.Мечнікова.

Працювала учителем образотворчого мистецтва, історії України Адамівської школи; має творчі роботи.

Підготувала збірки: "Козаки. Задністровське козацтво," упорядкувала та уклала збірки архівних документів осередків Задністровських козаків: "1. Буджакське козацьке військо." "2. Білгород-Дністровська паланка." "3. I-й окружний полк П.Орлика." "4. Окремий курінь ім.С.Білого." "5. Аккерманський окремий курінь Запорозького козацтва."

Працює над історією Буджакського козацтва, Придністровського земляцтва Петербургського козацтва, Білгород-Дністровської паланки...

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофеев.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДAMІВСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ –
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ –
ЧЕСТЬ!

Минуле

ДО ІСТОРІЇ АДAMІВСЬКОЇ ШКОЛИ 60-80 РОКІВ

70-ті роки. Почесний караул.

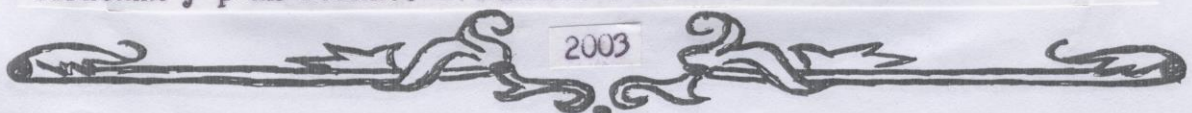
70-ті роки. Колонна учнів Адамівської школи та колонна ветеранів /на мотоциклах та автомобілях/.

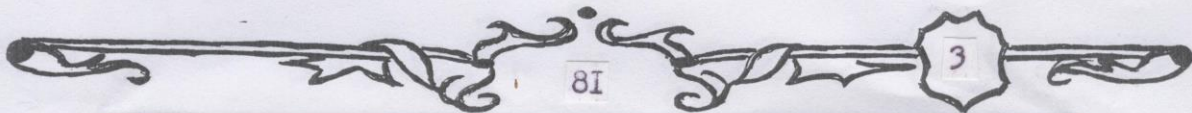

70-ті роки. Президія мітингу. 9 травня - День Перемоги.

70-ті роки. Ветерани та військові покладають гірлянди до Меморіалу загиблим у роки Великої Вітчизняної війни.

80-ті роки. Піонерії - 60.

80-ті роки. Святковий концерт. Класний керівник Граждан К.М.,
акомпанує Тимофеев В.Я.

80-ті роки. Святкове вогнище.

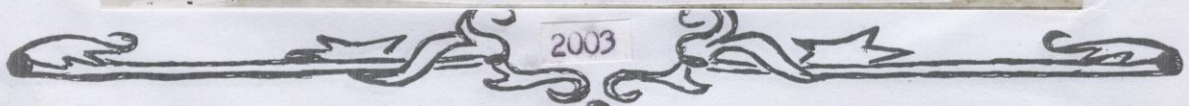
80-ті роки. Зарниця. У однострої - 5 клас. Класний керівник - Тимофєєв В.Я.

80-ті роки. Зарниця. В атаку!

80-ті роки. Зарниця. Похідна колона.

70-ті роки. Збираємо томати.

70-ті роки. Переборка кукурудзи на току.

70-ті роки. Збираємо виноград.

70-ті роки. На шкільному городі.

60-ті роки. Шкільна лінійка. Старша вожата - Буразицька В.О.
На ганку стоїть директор школи.

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, - Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

ЖОВТЕНЬ

Школа, ты не старішся, нікогда не старішся,
И шумят за окнами те же тополя.
Крепкой дружбой связаны школьные товарищи,
Школьные товарищи и учителя...

179

Виступає ансамбль Адамівського БК -
"Надія".

25 жовтня до Миколаївки на традиційне свято пісні "Лунає пісня над селом" з'їхалися хори та ансамблі з 21 села району.

Усі колективи, які прийняли участь у святі, отримали подарунки.

Отримав подарунок і наш ансамбль у складі: Рибальченко Наталії М'ялентіївни, Коваль Тетяни Євгеніївни, Черненко Людмили Павлівни, Даниленко Віри Іванівни, Гречка Клавдії Павлівни, Даниленко Ніни Євгеніївни та керівника Тимофєєва Валерія Яковича. Подарунки вручали голова райдержадміністрації Котов О.П. та заступник голови райдержадміністрації Орлова В.В. разом із завідувачем райвідділом культури Корчагіною Д.І...

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

180

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДАМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

Минуле

МАН

Манівці.

"Манівці":

70-ті роки: Володя Бондар, Гена Мацегора,
Люда Макаренко, Сергій Дуб, Ігор Гавлюк, Юра Ша-
повал, Сергій Антоїук, Олександр Паламарчук,
Микола Козубенко, Іван О-дорожа, Іван Якубський...

80-ті роки: Юра Золотовський, Олег Бугайов,
Павлук Кочман, Саша Козаченко, Вітя Крамаренко,
Толя Гавлюк, Міла Маринеску, Вова Колесник,
Сергій Білоус, Валерій Лавриненко, Наташа Охре-
менко, Сергій Подолько, Света Соломієнко, Віта-
лій Поздняков, Інна Назарова, Олена Кульчицька,
Олена Коноваленко...

90-ті роки: Андрій Якубський, Надя Макаренко,
Володя Буравицький, Діна Васалакї, Наташа Кра-
маренко, Валерій Тимофєєв, Толя Богданов,
Андрій Веліков, Андрій Старченко, Света Тимофєєва,
Діма Кульчицький, Ваня Лазнян, Оксана Граждан,
Таня Гербей...

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

ДОДАТОК ДО ГАЗЕТИ "РІЧ ПРО АДАМІВСЬКУСІЧ" №83 2003
ЖОВТЕНЬ

А. ТИМОЩЕВ В.Я. ІНДИВІДУАЛЬНА ПОЗАКЛАСНА РОБОТА З БІОЛОГІЇ.
МАЛА АКАДЕМІЯ НАУК "ПРОМЕТЕЙ". З ДОСВІДУ РОБОТИ.

Школа повинна дати учням глибокі та міцні знання основ наук, виховати позитивне відношення до праці, розвинути необхідні практичні вміння та навички, бажання самостійного оволодіння знаннями, цікавість до дослідницької діяльності.

Велике значення в формуванні всебічно розвиненої особистості мають шкільні біологічні дисципліни. Уроки біології, лабораторні заняття, практичні роботи дозволяють учням оволодівати знаннями про живу природу, про використання біологічних законів, зокрема, у народному господарстві, виховують естетичні смаки, розвивають любов до сільськогосподарської праці, бажання охороняти природу, збільшення її багатств.

Рішенню цих завдань допомагає позакласна робота, яка організується у позакласний час. Вона не обов'язкова для всіх школярів і охоплює головним чином тих, хто проявляє інтерес до біології. Зміст позакласної роботи значно виходить за рамки навчальної діяльності і будується за інтересами учнів.

Одним з форм позакласної роботи з біології є індивідуальна, яка дозволяє постійно тримати у полі зору окремих учнів, які цікавляться біологією, розвивати їх інтереси у тому чи іншому напрямку, підбирати для них індивідуальні завдання, ускладнювати й розширювати їх зміст.

Позакласна індивідуальна робота з біології пов'язана з видами занять, які включають самостійні досліди школярів, дають можливість відчувати їм положення першовідкривача, викликати цікавість до пізнання живої природи. Вона дозволяє розвивати пізнавальні інтереси, самостійне мислення та творчі здібності учнів, їх бажання до постійного поповнення знань, розширення кругозору, формувати наукову організацію праці, дисциплінованість, бажання отримати кінцеві результати, залучити школярів до науко-технічної творчості, виконанні їми елементів науково-дослідної, юннатської роботи, оволодіння простішими методиками наукових досліджень, що являє основу діяльності Малої Академії Наук "Прометей".

2

278

ГРАМОТА

НАГОРОДЖУЄТЬСЯ

ТИМОФЄВ ВАЛЕР ІЙ ЯКОВИЧ

директор Адамівської зощ І-ІІ ст.

за високі показники в справі виховання та

підготовки учнів-членів МАН.

Директор

К. В. Барішева

К. В. Барішева

" 12 " березня 1998

Успіх позакласної індивідуальної роботи з біології / роботи МАН "Прометей"/ пов'язан з її змістом та організацією. Позакласна індивідуальна робота повинна викликати цікавість у школярів, зацікавлювати їх різними видами діяльності. Це можливо при умові, якщо її не зроблять додатковими заняттями для учнів з шкільних, які вивчаються в школі з біологічних дисциплін. В основі її повинна бути самостійна, загалом практичного характеру діяльність учнів, яка проводиться під керівництвом учителя: самостійні дослідження та спостереження, фізична праця, роботи із довідниками, визначниками, журналами, науково-популярною літературою.

Основний зміст позакласної індивідуальної роботи з біології краще зв'язувати з вивченням живої природи, різних галузей сільського господарства, загально-корисною працею школярів, охороною природи та примноження її багатств, поширенням природоохоронних знань серед населення, виготовлення наочних посібників.

Позакласна індивідуальна робота останнього змісту включає в себе такі основні напрямки:

1. Вивчення особливостей будови та життєвих функцій культурних та дикорослих рослин та їх взаємозв'язок із середовищем існування.

2. Вивчення флористичного складу та екологічних особливостей культурних і дикорослих рослин місцевих фітоценозів, виявлення цінних у господарському відношенні дерев, кормових, харчових, лікарських рослин.

3. Практичне застосування отриманих учнями знань у дослідно-практичній роботі на пришкольній та присадибній ділянках, у сільськогосподарському виробництві.

За змістом найбільш значимими позакласними індивідуальними роботами з ботаніки є такі: фенологічні спостереження за рослинами, дослідження та спостереження у біологічному кабінеті, кутку живої природи, у домашніх умовах, які пов'язані з вивченням життєвих функцій рослинних організмів, вивчення ботанічного складу та біології рослинних організмів, місцевих фітоценозів шляхом спостережень у природі, дослідно-практична робота на шкільній ділянці із сільськогосподарськими, квітково-декоративними культурними, яка виявляє можливість зміни їх росту та розвитку шляхом використання різних агротехнічних прийомів, позакласне читання, оформлення результатів виконаної роботи, підготовка докладів, рефератів, дослідів, виготовлення наочних посібників за наслідками дослідно-практичної роботи.

Позакласна робота ботанічного змісту включає спостереження та дослідження по вивченню будови і фізіології рослин, ознайомлення з мінливістю рослинного світу і значенням дикорослих рослин в житті людини, із сезонними явищами в житті рослин, з видовим та сортовим різноманітністю місцевих сільськогосподарських культур, проведення на навчально-дослідній ділянці дослідів з вивчення сортів культурних рос-

4

лин, вияву впливу на їх ріст та розвиток різних мінеральних речовин, агротехнічних прийомів вирощування, досліди та спостереження за культурами рослинами, які вирощують у закритому ґрунті, заняття з кімнатного квіткарництва.

Основним змістом позакласної роботи з зоології є заняття з ознайомлення школярів з видовим складом найбільш поширених тварин місцевого краєвивчення біології тварин - шкідників сільського господарства та боротьба з ними, вивчення та охорона корисних тварин, розбудова зоологічного кутка живої природи та зотехнічного відділу на фермі асоціації, охорону молоді тварин, охорону птахів.

Основні наравлення:

1. Вивчення різних сільськогосподарських тварин та птахів, їх поведінка, зотехніки, надання посильної допомоги асоціації на фермах, у зоотехнічному відділі навчально-дослідної ділянки.

2. Вивчення тварин та птахів у природі, в кутку живої природи.

Позакласна робота зоологічного змісту включає: спостереження за життям окремих тварин, їх розмноженням та розвитком, досліди, які виявляють вплив середовища на життя та розмноження тварин, досліди із зміни поведінки тварин, сезонні явища в житті тварин та птахів.

Позакласна робота з анатомії, фізіології та гігієни людини повинна бути пов'язана з дослідженнями та самоспостереженнями, які показують значення вправ органів на їх рух, дослідженнями з вивчення фізіології травлення, впливу на діяльність органів різних факторів /відносна вологість повітря, його запиленість у класах, освітлення класів/.

Направлення:

1. Самоспостереження.

2. Досліди, які потребують складного лабораторного обладнання.

У процесі позакласної індивідуальної роботи з біології необхідно виробити у школярів вміння та потребу вести й робити малюнки спостережуваних явищ, вести записи. Щоденник повинен бути належністю кожного спостерігача. Записи спостережень дають змогу розібратися в матеріалі, встановити деякі питання, дозволяють знайти похибки.

Ведення щоденника повинно приділяти особливу увагу. Для цього в завданнях-інструкціях повинно вказувати, що школярі повинні записувати, корисно як можливо більше знайти з щоденниками спостережень та показувати в них недоліки, щоб учні могли ці недоліки виправити.

В процесі виконання робіт буває неможливо описати побачене. Тому корисно рекомендувати школярам робити малюнки. Корисні фотосграфії. Результати індивідуальної роботи використовуються на уроках як необхідна складова частина, і таким чином, є доступною для всіх учнів. На уроках я демонструю посібники, які виготовили учні, які проводили дослідження та спостереження, зачитую цитати з щоденників, подаю роботи

до стінгазет, на виставки робіт учнів, на сесії МАН. Підвищуючи інтерес учнів до біології, я таким чином залучаю до роботи МАН нових учнів.

Індивідуальна позакласна робота не зводиться тільки до дослідів та спостережень. Значне місце в ній має робота з виготовлення наочних посібників, організація біологічних олімпіад, виставок, випуск стінних газет, загально-корисної праці по охороні природи, у сільському господарстві.

У нас в школі не існує тільки одна форма позакласної роботи з біології /індивідуальна/. Індивідуальна робота обов'язково пов'язується з груповою роботою по підготовці часових заходів та з роботою гуртка юних натуралістів.

Одне з напрямлень реформування шкільної освіти - посилення її практичного напрямку та розвитку творчої активності та пізнавальної самостійності учнів - необхідно зробити навчання творчим.

Реальні можливості розвитку творчих здібностей школярів в у шкільному курсі біології, зокрема, в процесі індивідуальної позакласної роботи, це довгі спостереження, експеримент, самостійні навчальні дослідження.

Ця робота дозволяє постійно тримати в полі зору захоплених у біологію учнів, розвивати їх інтереси в правильному напрямку, підбирати їм індивідуальні завдання, ускладнювати й розширювати їх зміст. Вона пов'язана з видами знань, які включають самостійні дослідження, що дозволяє залучити школярів з роботи МАН.

Як же навчати школярів творчості, зокрема, науковому? Досвід роботи у МАНі дає мені можливість стверджувати, що на сьогодні загальноновизнаних методик немає.

Де ж вихід? Практика! Самостійне наукове дослідження, яке доступне школяру і в ході цього дослідження - навчання стратегії дослідження, де навчаючий - учитель - основує навчання на конкретному вивченні структури наукового експерименту.

З метою об'єднання школярів, учнівської молоді, яка активно займається науково-дослідною, експериментальною, конструкторською та винахідницькою діяльністю, в 1980 році організаційно оформилась в Одеському регіоні Мала Академія Наук "Прометей". Тоді ж вона була створена в Адамівці. Створена секція була не на пустому місці.

Ще в 70-ті роки школярі наші виконували самостійні дослідження: Володя Бондар - "Мешканці прісних водойм осель с. Адамівка" /за матеріалами великої калюжі, яка ніколи не персихала, у водонапорної башти" у околиці села/, Гена Мацегора - "Соціоніка класу", Люда Макаренко - "Агротехніка кукурудзи" /тут було використано оригінальний агротехнічний прийом, який взято у мешканки с. Благодатне - Романової М.Ф. - зрізали верхню частину стебла після оформлення початку - врожай підви-

щучється на третину!/, Сергій Дуб, Ігор Гавлюк, Юра Шаповал, Сергій Антонюк, Саша Паламарчук, Коля Козубенко, Ваня Одерожа - досліджували причини та методи вилучення паразитних зв'язків у радіолюбительських конструкціях / були розроблені рекомендації для конструкторів-любителів/, Ваня Якубський - "Динаміка РН харчів в залежності від сезону та вплив її на самопочуття людини"/паралельно велася робота з дослідів індикаторів РН з рослинного матеріалу/...

Із 80-х років наші "манівці" зоредили увігу на активною процесі навчання, котрий включав виконання самостійної дослідницької роботи під керівництвом фахівця: Юра Золотовський, Олег Бугайов, Павлик Кочман займалися вивчення біології грака /научний керівник - вчений ОГУ - Гурський І.Г./, Саша Кезаченко, Вітя Крамаренко, Толя Гавлюк - моделюванням реакцій поведінки робота-розвідника на базі іграшки-лунохода, Міша Марінеску, Вова Колеснік - вивчали шляхи міграції птахів /керівник - вчений КДУ - Серебряков В.А./, були у хлопців захоплення від вчених Київського державного університету та Каневського заповідника, Сергій Білоус, Валерій Лавриненко - конструювали автоматичний радіо-вузол для школи, ланка Наташі Схременко вивчала вплив кормових добавок на динаміку ваги поросят /школярі в ті роки на фермі асоціації вирощували 450 свиней і отримували вагу вище середньоколгоспської!/, Сергій Подолько працював над біоритмотестом, Света Солосієнко ставила дослід з малиноб, колектив учнів, де навчалися Віталій Поздняков, Інна Назарова, Олена Кульчицька, Олена Кеноваленко - розробив систему лікувально-оздоровчих феномаршрутів - ЛЕСОКАБАНОК.

У 90-х реках цикл дослідів на сільськогосподарську тематику провели Андрій Якубський, Надя Макаренко, Володя Буравицький, Діна Васалакія, Наташа Крамаренко /научний керівник - академік НАН України Лифенко С.Ф.

Валерій Тимофеев працював над проблемою довгострокового прогнозу погоди /друкувався у "Юному натуралісті"/, Толя Богданов провів дослідження, яке потім поглибили та розширили два Андрія - Веліков та Старченко /їх тема - "Самодіагностика та попередження хвороб"/, Света Тимофеева займалася темою "Народний прогностик та сучасність"/ науковий керівник - д.г.н. К.Х.Хмелевський/, Діма Кульчицький - "Вплив антропо-логічного фактора на екосистему с.Адамівка" /наукові консультанти батьки Діми - вчені агрономи - Кульчицькі А.С. та Н.М./, Ваня Лазіян - "Сезонні явища в природі як індикатори оптимальних стрижів сіву основних сільськогосподарських культур нашого краю", Оксана Граждан - "Вивчення, картування та відновлення запасів лікарських рослин нашого краю", Таня Гербея проводить метеоспостереження за погодою, декілька школярів вивчають особливості клімата нашої місцевості.

Д. ТИМОФЕЄВ ВАЛЕРІЙ. НАРОДНИЙ ПРОГНОСТИК І СУЧАСНІСТЬ. 1990.
9 КЛАС. ФРАГМЕНТИ "МАНІВСЬКОЇ РОБОТИ". ДОВГОСТРОКОВИЙ
ПРОГНОЗ ПОГОДИ.

Прогноз погоди за народними прикметами ґрунтується на основі бага-
річних спостережень народу, але прикмети створювалися дуже давно,
тому мета моєї роботи на основі сопоставлення народних прикмет і ре-
зультатів проведених спостережень зі погодою перевірити правильність
Народного прогностика в царині довгострочного прогнозу погоди.

Дослідження проводилося за такою методикою:

1. Збір народних прикмет та складання Народного прогностика.
2. Спостереження за погодою та заповнення бланків ходу погоди.
3. Сопоставлення бланків ходу погоди з Народним прогностиком.
4. Складання рекомендацій по довгостроковому прогнозу погоди.

Підсумкова схема довготривалого прогнозу погоди
за Народним прогностиком.

липень	весна	літо	осінь	зима
немає прому		сухе		
маловітру		сухе		
квітень		тепле		
травень				
травень			суха	
суха			глуха	на сніг глуха
вдolge				довга
дошове				сніжна, морозна
сухе, жарке				малосніжна, морозна
бурі				заметелі
серпень			довга	
вересень				
вітер зі сходу	холодна			
рано	рання			
гром в вересні	суха, тепла		тепла	
гром в жовтні				малосніжна
терля				довга
бурульки	затяжна			
глибокий				
морози		спекотне		
холодно та ясно		теплє, сухе		
заметілі		непогодне		

Тимофеев Валерій в настоящий час є студентом Одеської морехідної академії.

Б. ВАНЯ ЛАЗНЯН. СЕЗОННІ ЯВИЩА У ПРИРОДІ ЯК ІНДИКАТОРИ ОПТИМАЛЬНИХ СТРОКІВ ПОСІВУ ОСНОВНИХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КУЛЬТУР НАШОГО КРАЮ. 1991. ФРАГМЕНТИ "МАНІВСЬКОЇ" РОБОТИ. 6 КЛАС.

Із роботою в сільському господарстві тісно пов'язані систематичні спостереження за розвитком навколишнього тваринного та рослинного світу – фенологічні спостереження. Практичне значення фенологічних спостережень в тому, що вони показують закономірний зв'язок між наступом фенологічних явищ та терміном проведення сільськогосподарських робіт. Сільське господарство не може обійтись без знання сезонного розвитку сільськогосподарських культур. Облік цих факторів дає можливість раціонально робити різні агротехнічні заходи, своєчасно виконувати сільськогосподарські роботи та не мати ускладнень від погодних умов. Скремі фенологічні явища можуть бути сигналом /індикатором/ появи других явищ, а також початку окремих видів роботи в сільському господарстві. Я поставив перед собою мету – використовуючи багаторічні записи сезонних явищ у природі, зв'язати ці явища з оптимальними строками сіву сільськогосподарських культур нашого краю.

План мого дослідження такий:

1. Складання календаря природи нашої школи / цю роботу виконали учні нашої школи Колеснік Володя та Маринеску Міша до 1985 року / та подальша систематична корективна його /проводять учні 6-х класів із 1986 року по наш час/.

2. Закладка дослідів учнями 5-х класів /з 1989 року / з теми "Вплив строків посіву на урожай сільськогосподарських культур нашого краю". Досліди закладаються у 2-3 кратному повторі.

3. Збір народних прикмет про строки посіву сільськогосподарських культур.

4. Веду метеорологічні спостереження.

5. Сопоставляю календар природи із результатами дослідів та народними прикметами та наводжу оптимальні строки посіву основних сільськогосподарських культур нашого краю.

Висновки: Схема визначення оптимальних строків посіву основних сільськогосподарських культур нашого краю.

1. Зацвітання верби. Вказує на спільність ґрунту, на початок її обробки, початок сіву ранніх овочей: моркви, петрушки, ріпи, лука-чернушки, укропу. В цей час виборочно можливо саджати ранні ярові культури – овес, горох. До релізання листя вишні необхідно провести посадку

- 2. Початок
Зеленіння
вишні

Вказує на оптимальні строки сівби ячменю, ярової пшениці, бур'яка, висадки у ґрунт сім'яників капусти.
- 3. Початок
зеленіння
айви.

Вказує на строки висадки у ґрунт розсади ранньої капусти, також може слугувати середнім строком посадки картоплі.
- 4. Зацвітання
вишні.

Найбільш ефективний комплексний показник весняного розвитку природи /початок апогея весни/. Буває проходить хвиля похолодання. Є індикатором початку випасу скотини на луках, сівби кукурудзи та посіву у ґрунт огірків. у квітники можна сіяти квіти-літники: душистий горішок, айстри, ризеду, космею, кохю, львиний зев.
- 5. Зацвітання
жовтої
акації.

Є середнім строком початку сівби огірків у відкритий ґрунт, сівби квасолі, гречки.
- 6. Повне
цвітіння
бузку.

Є середнім строком початку висадки у ґрунт теплолюбних рослин.
- 7. Зацвітання
озимої
пшениці.

Є феносигналом до початку сінокошу та заготівлі силосу, сінажа, сіна.
- 8. Зацвітання
білої
акації.

Змінюється весна передліттям. Передліття - перехідний сезон від весни до літа. До цього часу сформовано листовий полог, закінчується цвітіння фруктових садів, вимітується більшість лукових та стебових злаків, розвивається прибережна та водна рослинність. В цей період починається поява перших грибів. Передліття - пора висіву та висадки теплолюбних рослин.

Ваня Лазнян - у теперешній час - студент Сдеського політехнічного університету.

В. ДМИТРО КУЛЬЧИЦЬКИЙ. ВПЛИВ АНТРОПОГЕННОГО ФАКТОРУ НА ОТОЧУЮЧУ ПРИРОДУ С. АДАМІВКА. 1992. 7 КЛАС. ФРАГМЕНТИ "МАНІВСЬКОЇ" РОБОТИ.

Науково-технічний прогрес розвиває виробничі сили, підвищує умови життя людини. Разом з тим, вплив людини на природу вносить такі зміни, що приводять до необоротних наслідків у екологічному та біологічному значенні.

Мета цієї роботи: на основі вивчення впливу антропогенного фактору середовища розробити практичні рекомендації по викоріненню цих наслідків.

Висновки роботи:

На території асоціації ім. Т.Г.Шевченка спостерігаються такі види ґрунтової ерозії:

вітрова / поземки та смерчі, літом - пильові бурі, зимове вивітрювання ґрунту/,

промислова /глинище/,

пастбищна / полезахисні лісосмуги/,

механічна - використання звертяжких тракторів без обліку можливого самовідновлення ґрунту.

На території асоціації ім. Т.Г.Шевченка є очаги "індустріальної пустелі": звалища відходів будівництва, зола кочегарки, відвали глини, розлиті нафтопродукти, звалища сміття.

На МТФ та СТФ неправильне храніння навозу. Не працюють очистні споруди.

При запраці транспорту пальне та мастила попадають у ґрунт. Багато води використовується на СТФ, МТФ, на полив присадибних ділянок.

Атмосферне повітря на території земель асоціації забруднює кочегарка.

На стоянках у садиб стоять автомобілі, трактори із працюючими двигунами. Випаровується пальне при запраці, неправильному хранінні його.

Поряд із трасою розташовані дитячі заклади, контора - багато шуму від проїзжаючого транспорту.

Є випадки безпорадної рубки, захламлення лісосмух сміттям, маталобрухтом, стійлоб'єм. Є місце перевипасу скотини.

Були випадки зловживання пестицидами, добривами, що приводило до загибелі комах.

Рекомендації щодо поліпшення охорони природи в асоціації кооперативів ім. Т.Г.Шевченка.

и,
у
кі
го

1. Строго регулювати випас скотини з обліком поголів'я, вида тварин та стравленості трав'яного покриття лісових смуг.
2. Свіжати ґрунтообробні операції, застосовувати мінімум обробток, підвищуючи роботу ґрунтообробних та інших машин шляхом збільшення величини захвату.
3. Соблювати ґрунтозахисні сітосійни із смуговим розміщенням псів, парів, куліс, буферних полос із річних трав. Застосовувати снігозатримання. Вирощувати і ремонтувати полезахисні лісові смуги.
4. Утилізувати сміття.
5. Скоротити норми поливу присадибних ділянок.
6. Встановити фільтри на димову трубу кочегарки, слідкувати за якістю палива.
7. Не допускати багаточасових стоянок транспорту із працюючим двигуном.
8. Систематично перевіряти справність систем живлення та заживання транспорту.
9. Проводити систематичний контроль за технічним станом резервуарів для пального, трубопроводів, насосів, автоцистерн, механізованих заправочних агрегатів, малярно-роздаточних та мастильно-роздаточних колбнок, раціонально проводити заправку машин та тракторів паливом та мастилом.
10. Розширювати площі зелених насаджень за рахунок закладення парків на місцях глинищ.
11. Для зниження шуму створити густі зелені насадження з високих дерев та кущів у школи, дитсадку, конторі.
12. Прекратити свалку сміття у лісові смуги, виділити місце під свалку, організувати роботу комунально-побутової служби при сільській раді.
13. Організувати збір скла, установити в селі контейнер для його збору.
14. Застосовувати знаряддя, які відлякують тварин при механізованій уборці врожаю.

Кульчицький Дмитро закінчив з відзнакою Сдеський сільський господарський інститут і отримав кваліфікацію "вчений агроном"

(12)

Г. ТИМОФЄЄВА СВѢТА. ОПТИМАЛЬНІ СТРОКИ ПОСІВУ ОЗИМОЇ ПШЕНИЦІ В УМОВАХ НАШОЇ МІСЦЕВОСТІ. 1996. ФРАГМЕНТИ "МАНІВСЬКОЇ" РОБОТИ.

Серед агротехнічних прийомів, які впливають на розвиток озимої пшениці, її зимостійкість та продуктивність, є строки сівби.

Без додаткових затрат сівби озимих в оптимальні строки забезпечує підвищення врожаю, валових зборів зерна.

Мета моєї роботи - виявлення оптимального строку сівби озимої пшениці по пару в умовах нашої місцевості.

Дослідження чотирьохваріантне в двукратному повторенні.

Сорти озимої пшениці - Еритроспермум І27 /1986-1991 рр/ та Обрій /1991-1996 рр/.

Матеріали дослідів та спостережень зібрані у щоденниках дослідів за 1986-1996 рр.

Висновки та рекомендації:

1. Сучасні сорти, які мають коротку стадію яревизації /Обрій/ та підвищену інтенсивність ростових процесів, потребують більш пізніх строків посіву, ніж які були раніше. В цьому випадку пшениця не ізрастає, і мажуть уходити від пошкодження шкідниками, менш пошкоджуються хворобами, а врожай формується високий.

2. Строки сівби повинні бути диференційовані для сортів з різною довжиною стадії яревизації. В той же час, виходячи з реальних умов вологості ґрунту, треба підбирати сорти, щоб була можливість маневрувати із строками.

3. У роки із сухою осінню, коли нема гарантії отримання всходів, із посівом треба потягнути до тих пір, поки температура у посівному шарі опуститься до таких меж, що можлива загибель сім'ян значно зменшиться у зв'язку із зменшенням активності мікроорганізмів та ґрунтових шкідників.

4. За результатами даного дослідів ясно, що оптимальними строками для сівби озимої пшениці в умовах нашої місцевості є:

для сорту Еритроспермум І27 2-га декада вересня,

для сорту Обрій 3-тя декада вересня.

Світлана Тимофєєва у теперешній час навчається на історичному факультеті Одеського державного університету.

В. ВЕЛІКОВ АНДРІЙ, СТАРЧЕНКО АНДРІЙ, 8 КЛАС. 1997. САМОАНАЛІЗ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ ХВОРОБ. ВИТЯГ З "МАНІВСЬКОЇ РОБОТИ"

Здоров'я людини забезпечується захисними механізмами різних рівней: біологічними захисно-приспосованими системами окремого організму, екологічними відношеннями, які забезпечують пристосованість людської популяції до умов середовища існування, які змінюються, соціальними мірами захисту здоров'я людини, які виконує держава та громада. Всі ці три рівня взаємообумовлені та зв'язані.

На протязі свого життя кожна людина у побуті, на роботі, на відпочинку постійно взаємодіє із багатьма та різними природними і соціальними об'єктами, які складають умови життя. Це сонце, повітря, вода, рослинні та тваринні продукти харчування, різноманітні хімічні речовини та фізичні предмети, предмети природного походження та штучно створені людиною, рослини та тварини, які забезпечують життєві потреби людини. Людський організм в результаті біологічної еволюції, а потім соціального розвитку пристосован до сталих умов життєдіяльності. При всьому різноманітності цих умов вони у кожному конкретному випадку забезпечують нормальну біологічну та соціальну діяльність людського організму та його взаємодій з явищами середовища. Але в той же час вони звужені кількісно та якісно. Перші взаємодії корисні для організму, другі не корисні. Відношення організму до різних зовнішніх факторів забезпечується нормою його адаптації, границями, в рамках яких змінюються характеристики або фактори середовища. Забезпечують нормальну життєдіяльність організму. Якщо сили взаємодії зовнішніх факторів вище або не досягають норми, організм може пошкодити пошкодження, яке приведе до хвороби. Причиною пошкодження можуть бути явища: фізичні, хімічні, біологічні, соціальні.

Організм постійно піддається впливу хвороботворних факторів середовища. У той же час багато людей зберігають здоров'я. Хвороби для них виключення скоріш, ніж правило, хоча кожна людина хоч раз у житті хворіла. Чому ж організм людини може протидіяти шкідливим діям середовища? Що допомагає організму у боротьбі з ними? Сьогодні наука може в багатьох випадках відповісти на ці запитання. В процесі біологічної еволюції людини сформувалися системи і механізми, які захищають її як цілісність у випадках, коли фізичні, хімічні або біологічні фактори середовища можуть при взаємодії організму з ними привести до пошкодження структури, що приводить до хвороби.

Тому необхідна турбота про те, щоб організм постійно знаходився у стані, який забезпечує перемогу над збудниками хвороб. Це основа особистого здоров'я, фізкультура, спорт, які забезпечують тренування організму, підвищення його енергетичних можливостей, загартування,

якб підвищує регуляцію реакцій організму на зміни умов середовища, здоровий спосіб життя - все це допоможе захистити організм в боротьбі із хворобами.

Хвороба "оволодіває" організмом людини поступово: накопичуються непомітні зміни, проходить слабшення організму - і далі - "вибух" хвороби. Якщо уважно слідкувати за зміною стану свого здоров'я за допомогою спеціальних тестів /або прилада/, аналізувати отримані дані, то можливо "побачити" наближення хвороби та попередити її. Своєю "манівську" роботу ми присвятили цій темі.

Програма та методика роботи така, як указано у статті "Козацька система здоров'я".

Досліди проводилися на протязі 1997-1998 років, учні звітували про результати своєї роботи на щорічній зимовій сесії МАН /Слеса/ і отримали диплом третього ступеня.

У теперешній час Стярченко Андрій та Веліков Андрій - студенти Білгород-Дністровського сільськогосподарського коледжу.

Висновки та пропозиції:

Хвороба - це наслідки порушення елементів або стадій відповіді організму на зміни умов середовища. В результаті організм не може забезпечити повноцінну відповідь на дію середовища, що може привести його до загибелі.

У цьому випадку на допомогу організму людини приходять соціум, компенсуючи невідповідність відповіді організму на дію середовища засобами медицини.

Але ідеальним випадком є можливість впливати на організм у момент начального "здому" з тим, щоб допомогти організму відновити нормальні функції до того, як виникне необхідність роботи медицини. Багато в чому це залежить від нас.

Захисні сили організму не безграничні, але висновки роботи говорять, що можливо активно допомагати їм з допомогою наявних мій:

1. Введення режиму праці та відпочинку та ведення здорового способу життя.

2. Систематичні заняття фізкультурою та спортом.

3. Загартування.

4. Психотренінг.

Ці заходи потребують вольових зусиль, але все це окупається здоров'ям!

РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

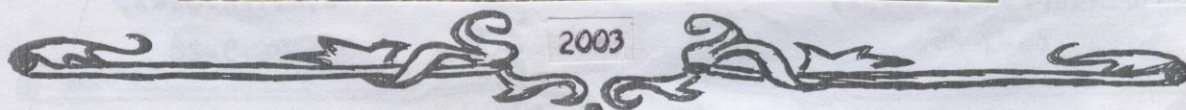

Країна Липованія

Одна з вулиць Війкова.

181

Ми у Ізмаїлі. Морвокзал.

Допитливості дитячій немає меж. Хочеться пізнавати нове і в науках, і в навколишньому світі. В цьому році учні школи вирішили ближче познаймитись з визначними місцями рідного краю. Екскурсії для них не новина, діти за останні роки були в Києві, Умані, Одесі, Львові. А тепер, на зароблені кошти, вирішили поїхати в Ізмаїл та Вилково /на батьківщину директора школи/. Затягнувши подих, школярі слухали екскурсіводів в музеї Олександра Суворова і в діорамі "Штурм Ізмаїла". А які цікава була зустріч по футболу в селі Муравльовка, тим більше що виграли з рахунком 2:0. Чимало вражень залишилось в дітей і про вилківську "Венецію": це і катання на магуні /великий човен/ по Дунаю, і відвідання екологічного центру "Вілківський заповідник". Ні з чим не зрівняні пішохідні прогулянки по кладках над ериками. Додому повернулись всі задоволені, з найкращими враженнями...

В.Н.Гриценко.

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

182

2003

76-3-28

Пам'ятник першому липованіну.

14. X.

Исполком Муравлевского сельского совета поздравляет всех жителей села и выходцев из него со знаменательным праздником —

ПОКРОВА ПРЕСВЯТОЙ БОГОРОДИЦЫ!

Эта дата совпадает с юбилеем Муравлевки. 190 лет назад предки основали на берегу озера Китай наше замечательное село, патриотами которого являются все муравлевцы.

В этот замечательный день хочется пожелать всем землякам здоровья, благополучия — как морального, так и материального, успехов в осуществлении всех планов и задумок, удачи во всех начинаниях!

Пусть хранит вас Бог и помогает во всем!

Верим, что Муравлевка, как и раньше, усилиями ваших работающих рук займет достойное место в списке самых благополучных сел района. Удачи всем!

Исполком сельского совета.

1813-2003

МОЯ ПОДОРОЖ ПО МІСТАМ ПРИДУНАВ'Я.

Рошкан Ю. 7 клас.

Недавно учні нашої школи здійснили екскурсію по містах Придунав'я. Це були два чудових міста - Ізмаїл та Вилково.

Спочатку ми завітали до Ізмаїлу. Там побували у краєзнавчому музеї ім. О.В.Суворова, відвідали діяраму "Штурм Ізмаїлу" та собор Покрови. В музеї нам розповіли про життя та походи Олександра Васильовича Суворова. У діорамі учні нашої школи побачили епізод з визволення Ізмаїльської фортеці.

Після декількох годин подорожі нарешті ми прибули до прекрасного містечка - Вилково. Це дуже гарне місто, яке знаходиться в дельті річки Дунай.

На нас чекала екскурсія по місту та година катання на човні. Також ми завітали до візит-центру Дунайського заповідника. Під час прогулянки по річці перед нашими очима відкривалися прекрасні краєвиди. У Вилково настільки родючий ґрунт, що ростуть навіть апельсини та ще багато рідкісних рослин.

Побут та життя мешканців містечка дуже своєрідні тому, що більша частина міста розташована на воді. Жителі пересуваються на човнах. Це мальовниче містечко ще називають другою Венецією.

Мені дуже сподобалась екскурсія по чудовим містам Придунав'я.

Лавриненко Марина, 8 клас.

Ми недавно їздили на екскурсію в міста Ізмаїл, Вилково. Виїхали у вівторок 14 жовтня о 6 годині 20 хвилин. Поїхали спочатку в місто Ізмаїл. Там ми ходили до музею імені Суворова. Нам розповідала екскурсовод Ольга Петрівна. Потім поїхали до діорам - там теж було цікаво. Заїжджали до порту - і через Дунай бачили Румунію.

Ночували в селі Муравльовкі в спортзалі на матах. Ходили на дискотеку і в 22 години лягли спати. Ніч була дуже цікава...

На другий день поїхали в місто Вилково, яке розташоване на річці Дунай. Там ми побували в екологічному центрі заповідника. Ми побачили цікавий фільм про рослини і тварини, які є в заповіднику. Потім відправилися на човні на екскурсію по річці Дунай. Екскурсовода звали Марина Костянтинівна. Вона розповідала дуже цікаво.

Після екскурсії ми заїхали в ліс біля озера, щоб пообідати. І ввечері ми поїхали додому. Назад ми їхали дуже стомлені, але і трохи жартували. Я була в захваті від цієї екскурсії. Ми повернулись додому 15 жовтня о 19 годині.

Солов'енко Олег. 8 клас.

Ми виїхали з Адамівки в 6 годин вранці в Ізмаїл. По дорозі нам зустрічалися села і різні краєвиди.

В Ізмаїлі ми пішли в музей імені Суворова. По музеї нас водила і розповідала Ольга Петрівна. Вперше нам показали макет фортеці Ізмаїла, мундир солдата, портрет Суворова, картину битви Суворова при штурмі фортеці Ізмаїл, чайник, зброю Суворова. Біля музею ми бачили пам'ятник Суворова, який сидить на коні. Були в соборі, бачили ікони, малюнки на стінах. І поїхали в діораму. По дорозі ми заїхали в Ізмаїльський порт, бачили річку Дунай і прикордонне село. В діорамі ми бачили штурм Ізмаїльської фортеці.

В Муравльовці нас розмістили в спортзалі на матах. Наші хлопці грали в футбол з місцевими хлопцями. Потім ми пішли на дискотеку. Після дискотеки ми пішли спати.

Вранці, коли ми вирушили у Вилкове, нас проводжали місцеві хлопці. У Вилкові нашим екскурсоводом була Марина Костянтинівна. Ми ходили по дерев'яним доріжкам. Нам розповідали як будуються дома у Вилкові. Бачили церкву, після нас повели до екологічного центру заповідника. Показували фільм. Повели на екскурсію по Дунаю. Після ми поїхали додому.

Кінець.

Джумагулов Олександр.

З самого ранку почалась поїздка в Ізмаїл. На рейсовому автобусі я з учнями виїхали в подорож о 6 годині. Поїздка була дуже цікава і дуже довга. Коли ми приїхали в Ізмаїл, то тим часом поїхали в музей. В музеї було дуже гарно, а називався музей імені Суворова. Наш екскурсовод була жінка Ольга Петрівна. Потім поїхали в діораму, там було дуже гарно і цікаво. В діорамі була зображена битва турків проти козаків і російських військ. Після довгої подорожі ми приїхали в спортзал, щоб переночувати темну ніч. В Муравльовці ми виграли в футбол у місцевих з рахунком 2:0. В Муравльовці ми були на дискотеці. З ранку ми поїхали в місто Вилкове. Потім ми плавали на пароході, потім ми були в невеличкому музеї – там нам показували фільм про місто Вилкове. Ходили по маленьким вулицям міста і дивувалися красі. Потім поїздка скінчилась, всі були засмучені, дехто не хотів їхати додому. Коли ми їхали додому, то ми зупинились на відпочинок біля озера. Там ми пообідали і подорож скінчилась. Нас розвезли по домах... THE END.

Пам'ятник першому липованіну.

14. X.

*Исполком Муравлевского сельского совета
поздравляет всех жителей села и выходцев из него
со знаменательным праздником —*

ПОКРОВА ПРЕСВЯТОЙ БОГОРОДИЦЫ!

Эта дата совпадает с юбилеем Муравлевки. 190 лет назад предки основали на берегу озера Китай наше замечательное село, патриотами которого являются все муравлевцы.

В этот замечательный день хочется пожелать всем землякам здоровья, благополучия — как морального, так и материального, успехов в осуществлении всех планов и задумок, удачи во всех начинаниях!

Пусть хранит вас Бог и помогает во всем!

Верим, что Муравлевка, как и раньше, усилиями ваших работающих рук займет достойное место в списке самых благополучных сел района. Удачи всем!

Исполком сельского совета.

1813-2003

Вронська В.В. 8 клас.

14-15 жовтня 2003 року о пів на сьому ранку учні нашої школи вирушили в подорож. Ми здійснювали екскурсію до Ізмаїла та Вилкова. Особисто мені подорож сподобалась. В Ізмаїлі я дізналась багато цікавого про захоплення ізмаїльської фортеці, від якої залишилось лише мечеть. І про Суворова, який звільнив аборигенів від турків. Ми відвідали музей, пам'ятник та діораму на честь О.В.Суворова. Також під час перебування в Ізмаїлі ми відвідали порт з чудовим краєвидом на Румунію.

Ми познайомилися з гостинними людьми Муравльовки, які прийняли нас на ночівлю. Там хлопці нашої школи зіграли в футбол з місцевими юнаками. Ходили на дискотеку. Ніч була дуже весела. Вранці учні місцевої школи зібралися, щоб провести нас у Вилково, де нам також дуже сподобалось. Відвідали екологічний центр, ходили по кладках. Я дізналась, що аборигени міста діляться на "радянських" і "липован". Замотавнився у ковдри, плавали на катері по Дунаю.

Я вражена екскурсією!

Лавриненко В. 8 клас.

Одного разу ми зібрались о 6 годині 20 хвилин і поїхали на екскурсію в Ізмаїл і у Вилково. Ми їхали спочатку в Ізмаїл, де була проведена цікава екскурсія. Ми були в музеї імені Суворова, де нам розповіли про його подорожі. А потім ми відвідали діораму.

Після екскурсії ми поїхали в село Муравльовку. Місцеві хлопці запропонували нам пограти з ними в футбол і ми перемогли. Ми ночували в спортзалі на матах. Ніч була цікавою...

Вранці, поснідавши, ми поїхали у Вилково. Приїхавши туди; ми познайомились з вулицями міста, які нам показала екскурсовод Марина Костянтинівна. Ми бачили Румунію, а також нам показали фільм про місто. Після того ми разом сіли в човен і відправились на екскурсію по Дунаю. В човні було дуже прохолодно, але нас зігріли наші ковдри. По Дунаю ми подорожували протягом однієї години і було дуже цікаво. Додому ми їхали дуже стомлені, але був час і пожартувати. Ми були в захваті від цієї екскурсії.

ІЗМАЇЛ

Місто обласного підпорядкування, центр Ізмаїльського району. Розташований на лівому березі Кілійського рукава Дунаю за 286 км від Одеси /залізницею/ та за 80 км від Чорного моря. Населення - 60 тис. чоловік.

В Ізмаїлі - Дунайське державне пароплавство, порт, 15 середніх шкіл, залізничний автовокзал, судноремонтний, цегельний заводи, м'ясокомбінат, хлібний і маслозаводи, кондитерська фабрика, холодильник рибтресту, драмтеатр, 2 кіно театра, консервний комбінат, швейна фабрика, целюлозний комбінат, рибзавод, винний завод,

Є педагогічний університет, філії Одеської морехідної академії, академії харчових технологій, холодильної промисловості, технікум механізації та електрифікації, медичне училище, 2 ПТУ...

Є музей О.В.Суворова, Діорама, Палац культури ім.Шевченка, Собор Святої Пекрови...

ВИЛКОВЕ

Місто районного підпорядкування, розташоване на лівому березі Кілійського гирла, що розгалужується на численні рукава, за 190 км від Одеси та за 16 миль по воді і 54 км по суші від районного центра Кілії, а також за 63 км від найближчої залізничної станції Дзинілор. Населення 10 тис. чоловік.

Вилкове /стар. Дунаєвець/ засноване у 1746 р. учасниками Булавинського повстання 1708 р., що втекли з Росії на придунайські землі. Нащадки донських козаків побудували тут свої курені і почали займатися рибальством. Згодом, у 70-х роках XVIII століття, після зруйнування Січі, сюди переселилося чимало українців, переважно запорізьких козаків.

Вилкове називають українською Венецією. Його вулиці - це здебільшого протоки й канали, по яких плавають човнами. Через них перекинуті дугами дерев'яні містки, а вздовж каналів простяглися дощаті кладки-тротуари на високих палях...

Йдемо по кладці...

Вилковський проспект.

МУРАВЛІОВКА

Село, центр сільської Ради, розташоване біля озера Китай, за 50 км від районного центру Ізмаїл /за 15 км від м. Кілії/ і за 25 км від залізничної станції Дзінілор.

Мешканці займаються виноградарством, рільництвом, тваринництвом, птахівництвом, городництвом, садівництвом, допоміжні підприємства - млин, пилорама, цегельний завод, столярна, бондарна та механічна майстерні, крупорушка, виноробня.

У селі є середня школа, дві бібліотеки, Будинок культури на 550 місць, швейна майстерня.

Село засноване у 1813 році на місці татарського поселення Дирекю росіянами-старообрядцями /козаками-некраєівцями/. В часи Румунії в селі діяла підпільна козацька організація. Її учасники взяли активну участь у Татарбунарському повстанні 1924 р...

Муравльовка. Церква Святої Покрови.

Муравльовка. Озеро Китай.

183

Муравльовка. Вид села з озвінниці.

184

Муравльовка. Берег озера Китай.

Один з мальовничих куточків Муравльовки.

На обрії — Батьківська хата директора школи Тимофеєва В. С. (синій фронтон).

СЕЛЬСКИЙ ГОЛОВА С. С. СКОРИК ВСТРЕЧАЕТ ПОЧЕТНЫХ ГОСТЕЙ

Г. А. ЗАГРЕБЕНКО

СТАРОЖИЛЫ СЕЛА Я. С. ТИМОФЕЕВ

БЕЛГОРОД-ДНЕСТРОВЦЫ

ВИКА БОБРОВА (КИСЛИЦА)

ПОЗДРАВЛЕНИЯ ОТ РАЙОННЫХ ВЛАСТЕЙ

«МОТАНКА» И АНАТОЛИЙ БОЙКО

ВРУЧЕНИЕ ПРИЗОВ

В. ЗАДЕ

селения Жить там, где до этого бовывали мусульмане (а по-русски — «басурмане»), они не захотели. ...По переписи 1827 года в Муравлевке насчитывалось 80 дворов и шесть колодезь, из них большинство — соленые. Воду для личных нужд приходилось брать в основном из озера Главное для любой жизнедеятельности — наличие воды. А для казаков-липован это вообще главный фактор: есть вода, значит, есть и рыба. При заселении Бессарабии, и в частности Муравлевки, на семью выделялось до 30 десятин земли (деся-

В историю нас посвятил старожил села Яков Семенович Тимофеев. В 1813 году наши бессарабские степи после присоединения к России активно заселялись людьми разных национальностей и вероисповедания. Не убоившись царского гнева за участие в войне на стороне Турции, явились из-за Дуная и потомки вытесненных с Дона казаков. Большинство сюда с атаманом Игнатием Некрасой (так он вначале именовался). Напомним читателю, что на старой Руси существовал обычай называть своих детей нелицепри-

ХЛЕБОМ-СОЛЮ ВСТРЕТИЛИ Ф. К. ДОВЖЕНКА

ВЕКА — НЕ ПОМЕХА ДЛЯ ПАМЯТИ

атными именами — дабы отгнать злых духов. И Некраса, то есть некрасивый — один из способов защиты от полупознаний леших, кикимор и прочей нечисти. Когда некрасовские казаки под предводительством некоего Муравлева пришли на берег озера Китай, они увидели развалины древнего татарского поселения Жить там, где до этого бовывали мусульмане (а по-русски — «басурмане»), они не захотели. ...По переписи 1827 года в Муравлевке насчитывалось 80 дворов и шесть колодезь, из них большинство — соленые. Воду для личных нужд приходилось брать в основном из озера Главное для любой жизнедеятельности — наличие воды. А для казаков-липован это вообще главный фактор: есть вода, значит, есть и рыба. При заселении Бессарабии, и в частности Муравлевки, на семью выделялось до 30 десятин земли (деся-

тина — чуть больше гектара). Сюда, выражаясь по-современному, в свободную экономическую зону, бежали крепостные крестьяне, немало — с Тамбовщины, Коробейникам из-под Воронежа эти места понравились — некоторые здесь и осели. Моргуновы из Измаила также сюда подались, основали свое кузнечное дело. В общем, не бедствовал трудолюбивый народ. Помнит Яков Семенович и тот волнующий период, с которым связаны ожидания предстоящего отторжения от Румынии. Потом, правда, энтузиазм погас. Обложили налогами, стали загонять в колхоз, который таки создали под названием «Красноармеец». Грянул сорок первый, и уже 23 июня, на следующий день, после начала войны, хлопцы из Муравлевки были мобилизованы и отправлены в войска, где многие сложили головы в боях. 128 молодых работящих мужчин после подписания капитуляции Германии не вернулись в родное село... Однако строилась и крепла Муравлевка. И трудолюбию своим славилась на весь край. Фестивалей областного уровня муравлевцы давненько не видели. Областное управление культуры совместно с Измайльским райотделом преподнесли селу настоящий подарок — обширную концертную программу. Гости съехались со всей Одесщины: своим мастерством радовали велико-михайловцы, килийцы, белгород-днестровцы, местные мастера искусства. Не передать всю гамму ощущений, которые испытали зрители, до отказа набившие Дом культуры. Артисты выложились до конца, показав еще завораживающую красоту своего таланта. Когда бы еще представилась та-

кая возможность послушать великолепные голоса не только самодеятельных артистов, но и профессионалов-одесситов — народного артиста Украины Анатолия Бойко (оперный театр), заслуженной артистки Ольги Оганезовой (театр музыка-

ОЛЬГА ОГАНЕЗОВА И АНАТОЛИЙ БОЙКО

медии)! Заместитель начальника областного управления культуры Т. А. Подерская и директор областного Центра украинской культуры Г. А. Загребенко, вручая ценные подарки и памятные дипломы, особо отметили вклад в мероприятия местных меценатов — А. С. Дмитриева, О. И. Тимофеевой, А. А. Шкина, Д. Ф. Михайлова, Б. Н. Новохатс-

ФОЛЬКЛОРНАЯ ГРУППА ИЗ ИЛЬИЧЕВСКА

кого, Н. П. Краснобаева. Теплые слова признательности прозвучали из уст председателя райсовета М. З. Ивановой и заместителя главы РГА С. Н. Ногая. Они тоже преподнесли подарки юбилярам. Особенно был тронут отношением в нашей местности к русской культуре Генеральный консул России в Одессе Ф. К. Довженко, который от всего сердца поблагодарил энтузиастов, сохраняющих самые добрые традиции. Ведь в конечном счете именно они объединяют всех славян вне зависимости от национальности.

ВЫСТУПАЕТ «РАДУГА»

Сергей БАТУРИН. Фото Владимира СТЕЦЕНКО.

ЛЮДИЛИЦА ПОДБУЖКИНА СО СВОИМИ РАБОТАМИ

«СУДАРУШКА» И «ЖУРАВУШКА»

БЛАГОДАРНЫЕ ЗРИТЕЛИ

ЗАВОДНОЙ ТАНЕЦ

НОВОСТИ

УКРАИНЦЫ РУМЫНИИ ОТМЕТИЛИ 140-ЛЕТИЕ СО ДНЯ РОЖДЕНИЯ ПИСАТЕЛЬНИЦЫ ОЛЬГИ КОБЫЛЯНСКОЙ

По приглашению Генерального консула Украины в Румынии Василия Боченко в городе Сучава (Румыния) состоялась гастроли Коломыйского областного драматического театра. Таким образом было отмечено 140-летие со дня рождения писательницы Ольги Кобылянской, которая начала творческий путь именно в г. Сучава. Театр привез спектакль «Земля» по произведению Ольги Кобылянской в музейном комплексе Буковины (г. Сучава) состоялось открытие фотовыставки, посвященной юбилею писательницы. Завоюились торжества возложением цветов к только что открывшемуся памятнику Ольге Кобылянской в г. Гурь-Гурьорулуй, где родилась писательница.

(Укринформ).

НОВОСТИ

НБУ с 1 декабря вводит в оборот новые банкноты номиналом 20 гривен. С началом зимы новые двадцатки становятся полностью платежеспособными во всех видах расчетов. В Нацбанке обращают внимание на то, что купюры прежних годов выпуска не терпят световой платежеспособности и будут постепенно изыматься из оборота банкнот по мере изнашиваемости. Это нововведение становится началом постепенной замены всех устаревших банкнот на более современные купюры, «более надежные и удобные».

НОВОСТИ

ЗАВЕРШИЛАСЬ УБОРКА ЦЕЛЕБНОЙ ТРАВЫ РАСТОРПШИ

Донецк. Уборку расторопши — целебной травы, необходимой фармацевтам — завершило сельское общество с ограниченной ответственностью «Рассвет» Александровского района Донецкой области. По словам начальника управления сельского хозяйства Александровского района Михаила Фролова, район одним из первых в степном крае откликнулся на нужды фармацевтов. На его полях в медицинских целях выращивались календула, мак, а теперь и расторопша, семена которой используются для создания препаратов, предназначенных для лечения болезней печени. СООО «Рассвет» выращивает эту культуру уже два года. Стоимость ее — шесть грн. за килограмм семян. В прошлом году с каждого гектара их было получено до 800 кг, так что высокая рентабельность выращивания этой культуры очевидна. Хороший урожай расторопши собран в нынешнем году. Заказы на эту культуру получены от фармацевтов не только Украины, но и России.

(Укринформ).

РІЧ ПРО АДМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДМІВЕСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

СОТНИК

Тимофеев Валерій Валерійович.

Тимофєєв Валерій Валерійович народився 7.05.1975р в с.Адамівка Білгород-Дністровського району в родині педагогів. Батько – Валерій Якович працював завучем, директором, головою сільради. Мати – Світлана Семенівна працювала учителем, завучем, директором школи.

Валерій Валерійович з відзнакою закінчив Адамівську школу, потім Білгород-Дністровське медичне училище; служив у лавах Армії України в Криму в військовому шпиталю.

Після служби попрацював фельдшером, потім навчався спочатку у Одеському політехнічному інституті на факультеті радіоелектроніки, а далі у Одеській морській академії.

Ходив у рейси: був у Туреччині, у Греції, проходив Гібралтар, був на островах Зеленого Мису, у Бразилії /де багато мавп та зелених папуг/, країнах Центральної Америки, Німеччині...

До лав Українського козацтва вступив у 1997 р. Дослужився до сотника. Був делегатом Великих Рад Українського козацтва у 1998, 1999, 2000 роках.

Не любить балаканини; вважає, що справу /велику/ треба робити достойно і мовчки, без напруги та галасу – як працюють мдряки у морі...

Цінує і розуміє юмор; при нагоді сам вміє розважити компанію, але робить це тактовно. Товариші його люблять й цінують за відданість справі та надійність...

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДAMІВСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

Голова сіл'ярди

1981 - 1985

Маринеску Микола Костянтиневич.

Маринеску Микола /Анатолій/ Костянтинович народився 9.05.1934 р в с.Руська Іванівка. В 40-х рр жили в Румунії - в Галацах та Яссах. У 1942 р повернулися до Р.Іванівки і дочекалися закінчення війни. У 1945 р переїхали у Аккерман.

Одне з самих яскравих споминів дитинства - старший брат Михайло, який навчався у Турнів-Северин у кадетському корпусі та з наущення старших товаришів приладнав червоний прап'р на банті к'рхи. Його врятувало лише те, що він був неповнолітній /10 років/; його лише вигнали з корпусу. Дали він вивчився, став доктором наук /у Румунії/, був радником президента Іліеску по Бесарабії. Він колись казав Миколі, коли молодший брат закінчив сільськогосподарську академію та начепив на груди академічний знак: "У нас в Румунії й так видно, хт'в закінчив ВУЗ". Часто Михайло приїздив до СРСР - перевіряв як навчаються румунські студенти у Москві, Києві, Одесі, Ленінграді. Останній раз на теренах СНГ він був у 1992 р у Кишиневі, невдовзі після цього помер.

А взагалі всі родичі Маринескі - були військові моряки. Трое двоюродних братів Миколи були командирами підводних човнів у роки війни. А син його брата Михайла - Флорин Маринеску - капітан I рангу - командир ракетного крейсера /в Румунії/, тепер - командир ракетного крейсера у США.

Ще пам'ятаю простого землероба - його дядька Івана; на зріст він був біля 2-х метрів. Моя мати була дуже висока жінка, але й вона була йому нижче плеча. Служив Іван у конвої його імператорської величності Миколи II простим козаком... Він мене дуже любив, я на нього був дуже схожий /тільки лицем, не зрістом/. Він часто брав мене додому в ліс, який був над річкою - там росли верба та акація - і біля не з раннього дитинства я нічого не пам'ятаю. На місці нашого лісу тепер пруд...

Мій батько помер дуже рано і я його не пам'ятаю. Він був учителем у школі / помер у 1937 р/.

Під час війни згорів нан дім, коней реквізували у армію. Після війни ми жили дуже бідно. Я закінчив 7 класів СШ №1 м.Б-Дністровська /у 1951 р/ і поступив до Ісаєвського ветеринарного технікуму.

Мамин брат Федот Слободян приймав участь на флоті у повстанні проти румун, його судили та втопили у морі. Син його служив у румунських прикордонних військах, він там відзначився - спіймав радянського розвідника. При радянській владі його судили, дали йому 10 років "за измену Родине". Він писав Сталіну: "Який я предатель?! Моя вітчизна - Румунія!" Сидів він у таборах у Сибіру.

Моя двоюрідна сестра була дружиною міністра внутрішніх справ Румунії, мати її померла, батько служив у Червоній Армії. Міністра при радянській владі судили, дали 10 років. Після строку бувшии міністр працював у Сталінграді - викладав історію у військовому училищі, а жінка його працювала у інституті геронтології научним співробітником.

У Аккермані ми жили у будинку Слободянів /маминих рідичів/, займали півбудинка, другу половину займали євреї /будинок стояв на тому місці, де тепер дитсадок /вул.Шевченко/. Потім нам дали квартиру напротив дитсадка /тут тепер мешкає сестра/.

Я закінчив технікум у 1955 р, мене направили працювати у Ново-Траянську МТС Ново-Іванівського району.

В листопаді 1955 року мене призвали до лав Радянської Армії і направили служити в Лієпаю. Служив у ЧОН/окрема бригада морської пехоти особливого призначення/. Спочатку був командиром ПТ-56, потім служив у спецроті, де займалися спецпідготовкою /плавання, рукопашній бій, стріляли даже з лука, водомети/...Харчували нас 4 рази на добу. 2 рази приїздив М.С.Хрущов /один раз із дружиною, другий раз із Яношом Кадаром/. Приїздив до нас Фідель Кастро.

У 1958 поступив на навчання до Кишинівського сільгосп інституту ім. Фрунзе і через місяць мене було відраховано через невідповідність нац. приналежності. Написав М.С.Хрущову - він відповів. Мені дали можливість перейти на навчання або в медін /сан лікар/, або на істрак університету. Але я уперся й забрав документи. Приїхав до Білгород-Дністровського. Треба було готуватися до вступу у ВУЗ. При Будинку офіцерів працювали курси підготовки офіцерів, але брали на курси тільки пожежників або міліціонерів. Я пішов працювати пожежником у міську пожежну частину...

В 1961 році поступив на навчання в Українську академію сільськогосподарських наук /Київ/, де знову зустрівся із М.С.Хрущовим. Все-таки він був непоганим чоловіком...

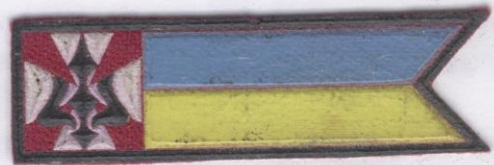
Практику проходив у Шабо, Адамівці. За розподілом по закінченню Академії повинен був їхати в Улан-Батор, але відмовився й опинився у Адамівці. Тут оженився, народилися діти - Мишко, Олена, Оля. Працював у колгоспі економістом, інженером з БД.

Працював головою сільради із 1981 року по 1985 рік. Тоді була боротьба із пияцтвом - від нашої сільради проходили курс лікування у ЛТП 22 особи. Разом із Солов'єнко Федором Олексійовичем /тоді головний бухгалтер сільради/ винайшли кошти на будову ритуальної площадки на кладовищі та на тротуарну плитку по вулиці Молодіжній. Нас дуже довго тоді "трусило" КРУ /Пірта Іван Федорович/, ми заробили "строгача", але діло було зроблено.

Після сільради працював головним лікарем ветнагляду у колгоспі, потім фельдшером у ветлікарні...

Микола Костянтинівич на трибуні. Подарунок отримує його донька - Олена.

Козацький полковник Маринеску М.В.

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДАМІВСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

Завідуюча клубом

В маленькому селі Овидіївка, що в Білгород-Дністровському районі Одеської області, в сім'ї звичайних робітників народилася третя донька - Тетянка. Сталася ця подія 21 червня 1957 р.

Батько - Мілованов Євген Павлович, працював на тракторі. А мати - Ольга Єфремівна, разом з такими ж молодими жінками обробляли поля звичайними знаряддями праці. Працьовиті мама й тато це з малих літ привили любов до праці своїм донькам, з яких вирости невтомні, розумні, працелюбні жінки і просто гарні люди. Але розповідь наша піде далі про одну з них - Тетяну.

Коваль Тетяна Євгенівна.

2003

Дитинство дівчинки проило не в самий гарний період. Адже в той час не було "Барбі", "Денді" та інших речей, якими "закидають" сучасних дітей деякі батьки. Ляльки з лоскутиків - ось сама краща іграшка на той час.

Але іграшки знань не дадуть, тай вік 7 років вимагав почати шлях до Країни Знань. І ось, нарешті, вересень 1964 року. Тетянка робить перший крок на великій дорозі освіти. Перші літери, перше прочитане слово - все це так цікаво і водночас так складно на перший погляд. Але поруч перша вчителька, мудра, привітна Квачук Валентина Степанівна. Саме вона вклала всі свої знання і вміння у своїх діточок, серед яких була маленька, худенька, але симпатична дівчинка Тетянка.

Через 4 роки, а саме в 1968 році, Таня розлучається з улюбленою вчителькою і йде продовжувати навчання в Адамівській школі. Там вже радо чекають нові, але знайомі вчителі, дружній клас і добра, розумна Бражник Марія Іванівна - класний керівник Мілованової Тетяни.

Вчитись було цікаво. Добре робили свою справу викладачі, тай Тетяна хотіла мати знання, адже вона мріяла після школи вступити до медичного училища і стати лікарем.

Але 8 класів для цього було недостатньо і Тетяна йде навчатись в селище Переможне. Там з гарним атестатом закінчує 10 класів і успішно складає іспити в медучилище.

Спочатку все йшло гарно. Предмети давалися легко, викладачі хвалили гарну студентку. Тетяна успішно виступала на спортивних змаганнях, не раз поверталась зі спортивних майданчиків з відзнакою. Але провчившись два роки, краще пізнавши свою майбутню професію, Таня зрозуміла, що вона помилилась у виборі. Поїхавши додому, поговоривши з родиною, Тетяна забирає документи з навчального закладу. Боючись повторити помилку, дівчина вирішує не продовжувати навчання і йде працювати в місто на завод. Але в 1980 році повертається в рідне село. Причина поважна - Тетяна виходить заміж. Повертатися в місто не хотілося, тай про сім'ю час думати. І у 1981 році у сім'ї Ковалів поповнення - народився син Сашко. Тепер на Тетяну чекає інше випробування. Їй потрібно виконувати материнські обов'язки. І вона їх виконала, виконала на "відмінно". Безсонні ночі, крикливе немовля, перші кроки, перші слова - все це незабутні періоди в житті...

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.А. Тимофєєв.

2003

76-3-28

Попрацювавши до 1986 року паспортистом в Адамівській сільській раді, Тетяна знаходить себе в іншій справі - в галузі культури. В травні 1986 року Коваль Тетяна Євгенівна приймає Овидівський сільський клуб. Ця легка, на перший погляд, робота вимагає неабияких вмій, здібностей і таланту. Все це знаходить в собі Тетяна, а досвід - діло наживне. Молодь з самого початку стала поважати свого молодого керівника. Адже індивідуальний підхід до кожного, вміння знайти спільну мову, розумні, обдумані дії; цікаві вечори відпочинку - все це може вразити будь-кого. І всі з повагою почали відноситись до Євгенівни /яке так називала Тетяну молодь між собою/, допомагали організовувати дискотеки, свята та інші заходи.

У 1994 році у житті Тетяни Євгенівни трапляється ще один неприємний момент - розлучення з чоловіком. Розлучившись, їй потрібно продовжувати самій виховувати сина, учня 6-го класу. І знову Тетяна справилася з цим завданням. Вона вклала всю свою материнську любов, виховувачи Сашка. Хлопець закінчує з гарним атестатом школу, а згодом і педагогічне училище. У цьому всьому величезна заслуга Тетяни Євгенівни, як матері.

Але повернемося до творчого шляху цієї прекрасної людини. Природжений організатор, майстер своєї справи, Тетяна Євгенівна поступово прививає любов до культури жителям свого села. Всі жителі села Овидівка, від малого до старого, з нетерпінням чекають незабутніх вечорів відпочинку в рідному, старенькому клубі. Вони впевнені, що їхня завідуюча клубом не розчарує їх своєю фантазією, своїми вміннями організувати святковий концерт чи конкурсно-розважальну програму. "Караоке біля клубу", "Міс Овидівка", "Юморина", "Кохання з першого погляду" і навіть "Поле чудес" - це тільки невеликий перелік того, що проводиться в Овидівському клубі. Молодь з великим бажанням приймає участь у різноманітних заходах. Допомагає матері і Олександр. Йому передалось від мамі вміння організатора. Сашко із задоволенням допомагає складати сценарії і проводити свята. Та й сама Тетяна Євгенівна не цурається прийняти участь у сценці або зачарувати когось своїм прекрасним співом.

Заїхавши в Овидівку, ви можете запитати будь-яку людину, хто така Коваль Тетяна Євгенівна. Вам охарактеризують її як люблячу матір, гарну господарку і просто хорошу людину. Хочеться, щоб на світі було більше таких людей, як Тетяна Євгенівна. Побажаєм їй міцного здоров'я, простого людського щастя, більше творчого натхнення і завжди залишатись такою ж гарною людиною, якою вона є зараз.

О.Коваль.

Коваль Т.Є.

Новий рік у Овидіївському клубі.

У складі вокального ансамблю "Надія".

РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

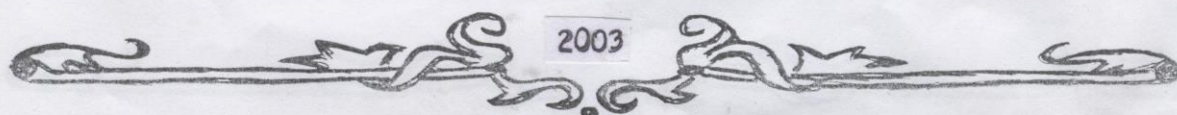
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

СІЛЬСЬКИЙ ГОЛОВА

2002 - Т. Ч.

Бурлай Марія Анастасівна.

Бурлай Марія Анастасівна народилась 1.11.1950 р в с.Шамановка Іванівського району Одеської області. З 1957 по 1965 рр навчалась в Павлінецькій ВШ. Після закінчення 8 класів поступила в Вознесенський сільськогосподарський технікум Миколаївської області. В 1969 р після закінчення технікума була направлена на роботу агрономом в Одеську обласну експедицію на боротьбу з американською білою бабочкою по Б-Дністровському району. В 1973 р перейшла працювати токсикологом в Одеську обласну експедицію по захисту хлібопродуктів. Обслуговувала Б-Дністровський, Овідіопольський та Саратський райони. З квітня 1978 р була переведена в Б-Дністровський комбінат хлібопродуктів на посаду бухгалтера по збуту. В зв'язку з переводом /вибором/ чоловіка - Бурлай М.І. головою колгоспу ім.Шевченка, з грудня 1978 р по березень 1993 р працювала в колгоспі ім.Шевченка завідувачою дитсадком в с.Адамівка. З 1988 по 1991 р навчалася в Б-Дністровському педагогічному училищі на заочному відділенні. В 1993 р була прийнята по переводу на роботу в Одеське обласне управління пенсійного фонду України інспектором по Б-Дністровському району. В 1996 р звільнена за особистим бажанням и прийнята в новостворений КСГП "Промінь" інспектором по кадрам-секретарем, де працювала до обрання мене у 2002 р головою Адамівської сільської ради. Заміжня. Чоловік - Бурлай Микола Іванович,¹⁹⁴⁷ доньки - Оксана - 1972 р.н., Тетяна - 1977 р.н.

БАБУШКА ФЕОДОСИЯ И 22 ЕЕ ПРАВНУКА

Живет в Благодатном старейшая жительница Адамовского сельсовета Феодосия Феофановна Скригулец. 28 апреля ей исполнилось 96 лет. Была одна в своем доме и лишь недавно перешла к дочери Тамаре: все же вдвоем легче, не скучно.

В 50-е годы онялись они вместе с мужем Григорием Ивановичем о насиженном месте на Винничине и переехали сюда, в Благодатное. Четверых детей вырастили. Никто плохого слова сказать не мог о семье Скригулец: работящие, спокойные, хорошо уживаются с соседями.

Как-то в Доме культуры бабушку Феодосию попросили рассказать о своей жизни. Она и поведала. Многие

пришлось пережить, повидать на своем веку. Она внушала слушателям, что, если в семье лад да любовь, — никакие трудности не страшны, все преодолеть можно. А под конец встречи даже в пляс пустилась!

Большие семьи — этим характерна династия Скригулец. Многодетны семьи дочерей Тамары и Галины, сыновей Василия и Петра.

— У моей внучки Инны, она учительницей начальных классов Адамовской школы работает, четверо детей, а сейчас в декретном отпуске с пятым ребенком, — говорит Феодосия Феофановна.

Чувствует себя обладательница 22 правнуков неплохо. Помогает Тамаре Гри-

горьевне, с детства и до выхода на пенсию проработавшей дояркой в колхозе имени Шевченко. Содержат они небольшое хозяйство.

В гостях у бабушки Феодосии мы побывали вместе

с Адамовским сельским головой Марией Анастасовной Бурлай, которая поздравила Феодосию Феофановну с Днем матери и Днем семьи, пригласила на "Огонек" в Дом культуры и вручила открытку и 30 гривен (на снимке). Бабушка поблагодарила и только на одно пожаловалась: воды в селе нет.

— В ближайшие дни появится, — пообещала Мария Анастасовна, — мы вашу артезианку передаем в аренду толковому человеку...

Александр КАНДЫБА

С МАЛЕНЬКОГО СЕЛА НАЧИНАЕТСЯ ДЕРЖАВА

ДОМ НА УЛИЦЕ КОМСОМОЛЬСКОЙ В АДАМОВКЕ

Сельский голова посоветовала написать о семье Ивасенко. Галина Юлиановна все свои молодые годы провела на свиноферме. Когда-то далеко за пределами округа знали животных из колхоза имени Шевченко. На городском рынке нарасхват шли поросята, которых вывозили продавать крестьяне сел Адамовского сельсовета.

Сейчас Галина Юлиановна на пенсии. Часть своей усадьбы она выделила для постройки дома семье сына. Леонид Ивасенко трудился на свиноферме трактористом. А теперь перешел механизатором в тракторную бригаду СК имени Шевченко.

О нем, как о вдумчивом, толковом и исполнительном человеке с благодарностью отзываются руководитель механизаторов Степан Каленкович Ткаченко.

А супруга Леонида Леонидовича — Алла Ивановна — возглавила детский сад.

— Я, когда сдавала сад, — говорит председатель сельсовета Мария Анастасовна

Бурлай, — посоветовала Алле, работавшей тогда воспитательницей, испробовать себя в новой должности.

Это детское дошкольное учреждение сельский совет и взял на свое содержание. Второй этаж здания бесплатно по договору передан местной школе. Как только удастся наладить доставку детей из Авидовки и Благодатного в детсад, возможно, классные комнаты придется освободить...

К дому Ивасенко идем мы сельской улицей, одетой в асфальт. Чистые, аккуратные дворы. Дома старой постройки соседствуют с новыми, красиво оформленными.

— Нам средствами помогла Галина Юлиановна, — говорит Алла Ивановна. — Со свекровью живем в мире и полном согласии. Она мне и дочерей помогает воспитывать. Мы с мужем и назвали их Галей и Юлей.

Обе школьницы...

Архитектором дома Ивасенко считают отца Аллы. Дом точно такой, как у него был в Турлаках: высокий, просторный. Замкнуто подворье прилегающими вспомогательными постройками. Дворец, да и только!

— Я люблю, чтобы было просторно, — объясняет Алла Ивановна.

— В наших селах много подобных домов, — говорит сельский голова. — На предстоящей сессии местного совета объявим условия конкурса на лучшую усадьбу. Любителей чистоты и порядка нужно воспитывать и поощрять.

Зная Марию Анастасовну как настойчивого руководителя сельской общины (чего ей стоило добиться регулярных рейсов автобуса и даже маршрутного такси в села сельского совета!), уверен, что и конкурс принесет свою пользу.

Александр КАНДЫБА.

На снимке: усадьба на Комсомольской в Адамовке. Слева направо М.А. Бурлай и А.И. Ивасенко.

17.02

АВТОРИТЕТ НАДО ЗАРАБОТАТЬ

Этот день председателю Адамовского сельского совета Марии Анастасовне БУРЛАЙ запомнится надолго. Мы приехали в тот момент, когда после вступления в новую должность председателя прошло ровно два часа. Тем не менее, была планерка, на которой поставлены задачи своим подчиненным, начался прием посетителей.

- Мария Анастасовна, должность ваша не из легких. Ведь в вашем подчинении находятся такие села как Адамовка, Благодатное, Авидовка с массой проблем, которые надо решать, не откладывая в долгий ящик.

- Да, в такой серьезной должности мне быть не приходилось. Правда, какое-то время была депутатом, председателем женсовета. Основная моя работа - заведующая детским садом, на что ушло 14 лет. Затем трудилась в районном пенсионном фонде. Последнее место работы - инспектор по кадрам в ЧМП «Промінь».

По специальности я агроном, имею также педагогическое образование. Сейчас задаюсь вопросом - по-

чему свой выбор люди остановили на мне? Наверное, потому, что я по натуре человек равнодушный. Проблемы, заботы села для меня всегда стояли на первом месте. На прошлых выборах я выдвигала свою кандидатуру на должность председателя сельского совета. Но не хватило нескольких голосов. А теперь люди посоветовали, поддержали меня, и я снова стала участвовать в предвыборном марафоне. Немалую роль сыграло то, что мне знакомы социальные проблемы села - много работала с пенсионерами, родителями, простыми тружениками села. Короче, настало время оправдывать доверие односельчан.

- Какие проблемы вы

намерены решать в первую очередь?

- Конечно, это водоснабжение. Затем - подвоз детей в школу и детский сад из Авидовки и Благодатного в Адамовку. Надо думать о приобретении транспорта. А значит и о том, как заработать деньги на такую серьезную покупку. И еще наша боль - дороги, которые с каждым годом лучше не становятся. Но эту проблему придется решать совместно с районными депутатами.

Кстати, на первой после выборов сессии уже решен ряд вопросов. В частности, мы перенесем в наших селах автобусные остановки от края села в центр, что будет гораздо удобнее для жителей.

До праздников надо при-

вести в порядок улицы наших сел. На второй сессии обязательно во главу угла поставим вопрос водоснабжения. Дело в том, что коммунальная служба, которую раньше содержало хозяйство, перешла в наше ведение. А нормальной базы для ее деятельности нет. Но коммунальщикам нужна заработная плата, надо также отремонтировать башню, насос.

Оказалось, что жители наших сел практически не платят за воду. Только в Благодатном мы насчитали свыше трех тысяч гривень долга. Значит, надо сделать так, чтобы люди платили деньги, которые должны поступать в наш бюджет.

- Интересно, с какими проблемами идет к вам народ в ваш первый рабочий день?

- Кто-то пожаловался, что украден велосипед. Кто-то не поделил между со своим соседом в огороде. Старики никак не могут определиться с земельным паем. Ну, а с работниками сельского совета состоялся серьезный разговор, на котором твердо решили: надо активно работать, потому что люди к нам идут с надеждой, что мы им поможем. Значит, авторитет себе надо зарабатывать.

На снимке: М. А. Бурлай.
Беседу вел
Владимир КРАМАРЕНКО

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с. Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я. Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

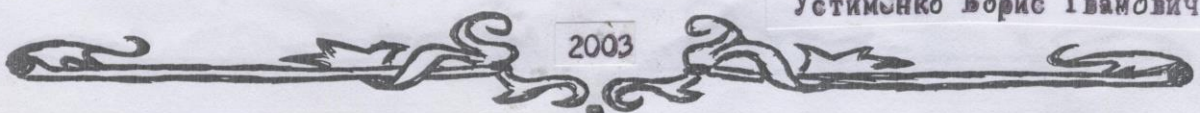

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СУДДА

УСТИМОНКО БОРИС ІВАНОВИЧ.

➤ КОЗАЦЬКОМУ РОДУ -НЕМА ПЕРЕВОДУ-

➤ Про козаків я чув багато в дитинстві від батька та бабці Полі. Батько народився на Рівенщині, часто бував у Дубно, де розгорталися події, талановито висвітлені Миколою Гоголем в його безсмертному творі "Тарас Бульба". Важке враження на все життя виніс батько від поїздки у місця, де відбулася Берестецька битва, і де козацькі кістки рясно засіяли мокру поліську землю. Він сумував, що протягом половини тисячоліття Україна втрачала у битвах своїх найвідданіших синів і врешті-решт залишилася бідною удовицею, яку немає кому гідно захистити...

➤ Бабуся Поля з роду Василевських розповідала, що її чоловік, тобто мій дід по матері, приїхав молодим хлопцем з Одеси і ~~розповідав~~^{завідав}, що його дядько начебто був отаманом Усть-Дунайського війська, створеного з тих запорізьких козаків, які втікли за Дунай після зруйнування Катериною Січі, а згодом повернулися і посіли на бесарабських землях.

➤ В дитинстві я зачитувався книжками про козаків і ображався на друзів, які віддавали перевагу мушкетерам Дюма, або лицарям Вальтера Скотта. Але згодом радянська дійсність переконала мене, що козацька ера залишилася в минулому, як і лицарські часи для країн Західної Європи. Козацьке прагнення до вільного життя спонукало мене вибрати професію моряка і протягом двадцяти років я блукав по морях та океанах, не розлучаючись з "Тарасом Бульбою" Гоголя та "Енеїдою" Котляревського. Це тепер ми довідуємося, що троянці та етрускі були вихідцями з нашої спільної Вітчизни - Припонтиди, а тоді я лише відчував якусь невиразну тягу та симпатію до них...

➤ З початком перебудови багато хто в Україні відновив втрачену надію відродити славне козацьке лицарство. У нас в Буджаку неабиякий чолов'яга, схожий зовні на Тараса Бульбу, Іван Матвійович Деордиця, нащадок славного козацького роду Підвислицьких, вирішив заснувати Буджацьке козацьке військо. Разом з ним ми багато разів їздили до Києва, зустрічалися з гетьманом Мулявою, отаманом Головатим, бували на козацьких радах, але ніякої допомоги у реалізації своїх задумів не одержали. Згодом ми переконалися, що у козацтво подалися люди, які давно мріяли наситити свої апетити і задовільнити амбіції. І чим далі, тим більше таких людей з'являлося в козацьких осередках. Звідкісь вийшли гетьмани і генерали з вусами, як у комішових котів, в штанях з лампасами і при шабляках. Вони гучно гукали "Будьмо!", добре пили горілку, закликали до єдності і підтримки грішми, але самі вносили розбрат і ніколи не могли відповісти, куди витрачаються козацькі гроші. Вони охоче їздили за кордон, наносячи візити українській діаспорі, в яких би далеких країнах вона не перебувала, збирали гроші і подарунки на підтримку товариства, і задовільнені поверталися додому. Згодом всі вони почали гратися в політику, обіцяючи допомогу тим по-

літичним лідерам, які обіцяли їм більше платити, незважаючи на те, що принесли Україні та її народу політика цього лідера.

Ми заріклися їздити до Києва і прийняли пропозицію вченого Леоніда Пименова

ица Хлопкова, фундатора Інтелектуального куреню у складі Низового Війська Запорізького. Туди, в Запоріжжя, ми їздили двічі на рік, на Зелені свята, коли Хортиця плаче за зруйнованою Січ'ю, і на Покрова, коли збирається козацьке коло. Потім Верховного отамана Панченка посадили у в'язницю за хабарництво, згодом помер Хлопков і наш Інтерес до Запоріжжя згас.

Десять років тому мене обрали Генеральним суддею Буджацького козацького Війська. В той час отаманом у нас обрали князя Аргутинського-Долгорукого. Князь зробив посвяту козацтва у соборі, а потім вирушив до Словаччини, де осів у замку недалеко від Братислави. Хтось помазав його на російський престол під Іменем царя Володимира Сьомого, і, як казали, зробив князя Магістром Малтійського ордену у Східній Європі.

Залишившись без отамана і печатки, ми обрали отаманом колишнього віськового підполковника Михайла Скляренка, вихідця із Слободжанщини з козацького роду. Скляренко відновив Статут, замовив нову печатку і Буджацьке козацьке Військо продовжує своє Існування.

Я докладав зусиль, щоб створити осередки в Кілійському, Ізмаїльському, Тарутинському, Татарбунарському, Арцизьському і Саратовському районах, але тамтешні полковники, крім Саратовського Сергія Іванова, майже нічого не зробили для відродження козацтва.

Я зрозумів, що покладати надію на відродження козацької Ідеї серед людей старшого віку справа безперспективна. Може одну людину з тисячі вдасться повернути лицем до козацтва. А Ідеї тоді стають матеріальною силою, коли оволодіють масами, як вірно підмітив класик марксизму. Залишалась остання надія-молодь, але вона вже уражена гнилою Ідеологією західної демократії, яка не визнає традицій, батьківщини, братства, а лише цінує гроші, розваги та розпусту.

Щоб протистояти цьому раковому захворюванню душ нашого юнацтва, я засів за книгу і цілих чотири роки працював над нею. "32 румби" – це лодія для плавання по океану, ім'я якому – Життя. В неї зібрано майже п'ять тисяч висловів самих розумних мислителів всіх часів і народів, викладені основи здорового способу життя, козацьких традицій та етикету. Я радий, що моя книга знайшла шлях до багатьох сердець і стала підручником навіть для людей старшого віку.

Часто буваючи в Миколаївці-Новоросійській, відвідуючи Адамівку, де самовідданою працею великих патріотів України виховуються діти, гідні своїх славних предків, я не втрачаю надію, що слава козацька не помре, не поляже. Я вірю, що прийдуть часи, коли на заклик козацьких сурм під українські пра-

пори і козацьки коругви встануть тисячі справжніх синів і дочок України, щоб захистити свою неньку і відновити невмирущу славу дідів і прадідів.

Слава Україні !

Данило Сіркований /Борис УСТИМЕНКО/, Генеральний суддя Буджацького Козацького Війська.

18 листопада 2003 року.

Делегація Буджацької Січі на Великій Раді Українського козацтва.

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДАМІВСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

ВІД ДІТЕЙ - ДО БАТЬКІВ!

День працівників сільського господарства.

Відзначати День працівників сільського господарства в Адамівці стало традицією. Учні школи разом з сільськими аматорами сцени завчасно готувались до свята.

Колектив художньої самодіяльності БК с. Адамівка.

2003

В святковий день трударі полів та ферм зібрались в залі сільського Будинку культури. Чарівно лунали зі сцени українські пісні у виконанні жіночого ансамблю "Надія". Глядачам молодшого віку дуже сподобалися сучасні танці у виконанні учениць 3 класу Козубенко І., Вронської В., Назарової К., Лавриненко М. Гучними оплесками зустрічали присутні кожен вихід на сцену Ковалю Олександра. У його виконанні звучали пісні сучасних авторів. І ніхто не залишився байдужим до невмирущих Параски та Палажки /виконавці Кисляк О. та Черненко Л./, і читання гуморески Лавриненко Віталієм.

Через тиждень самодіяльні артисти порадували своїм виступом мешканців села Благодатного. Присутні в залі були задоволені виступом нашого колективу. І в знак подяки "благодатненці" піднесли артистам великий смачний торт.

В.Н.Гриценко.

Солістка Байко Катя

Тріо: Назарова Каріна, Козубенко Іра,
Вронська Віка.

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

БІОЛОГІЧНИЙ ТИЖДЕНЬ

Щорічно в нашій школі проводиться біологічний тиждень. Так і нині з 17.11 по 21.11 було проведено цей тиждень.

В. М. Вронська із своїм класом.

Розпочався він в понеділок з лінійки, де був зачитаний план роботи тижня та девіз, під яким проводився тиждень: "Хто ж пожаліє людину, як не природа? Хто ж пожаліє природу, як не людина? Н.Гавриленко."

У вівторок учнями 8 класу Реб"юк Н., Вронською В., Козубенко І., Назаровою К. у молодших класах була проведена екологічна інформація, де учні дізналися про екологічні проблеми нашої держави, нашого села. Так ж була проведена виставка малюнків на тему: "Природа - багатство нашої країни".

У середу в школі проходила інтелектуальна гра "LG Ввірка". Активну участь у грі прийняли учні 8 класу, де переможцями стали Лавріненко Віталій, Рибальченко Юрій, Граждан Євген.

7 та 9 класи були учасниками екологічної агітбригади. Виступ їх був проведений в четвер. 9 клас здійснив "Суд над антропогенним фактором".

В п'ятницю, заключний день тижня, був проведений "Осінній бал". Учні всіх класів прийняли активну участь. Були виготовлені композиції з природного матеріалу, букети. Свято відкрилося осіннім вальсом - учні кружляли в залі. А потім кожен клас захищав свої вироби. Після свята підвели підсумки біологічного тижня та самих активних учасників нагородили призами.

В.М.Вронська.

НАКЛАД 10

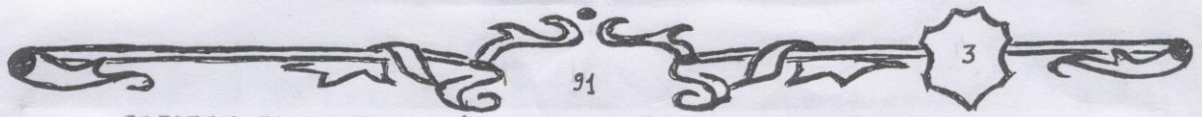
Адреса редакції:
67790, -Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

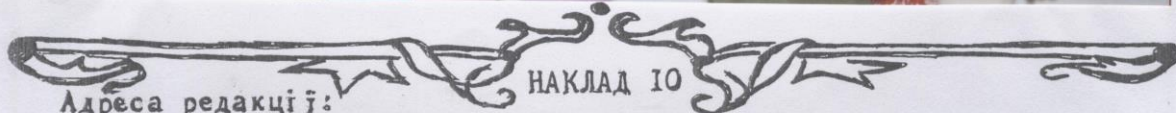
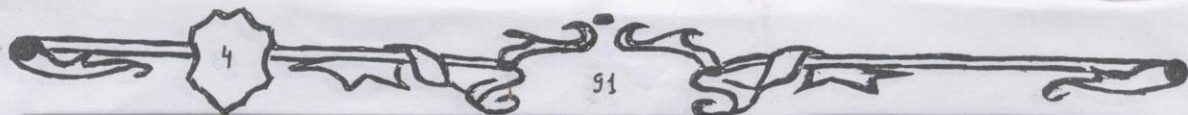
2003

76-3-28

ДОДАТОК ДО ГАЗЕТИ "РІЧ ПРО АДАМІВСЬКУ СІЧ" №91 ЛИСТОПАД 2003

Адреса редакції:
67790, - Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДAMІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

ХОРУНЖИЙ

Рибальченко Віктор Петрович.

2003

Рибальченко Віктор Петрович народився 10.04.1960 у м.Сталіно /Донецьку/ в родині шахтаря.

Батько - Петро Костянтинович - працював на шахті, потім на будівництві / вже у с.Курортному/.

Мати - Таїсія Спиридонівна - працювала технічною в санаторії "Приморський" с. Курортне.

Віктор Петрович у 1977 році закінчив Приморську школу і поступив до Одеського морехідного училища рибальської промисловості /ОМУРП/, яке закінчив у 1980 році з дипломом техника-електромеханіка.

Далі - п'ять океанів: Далекий Схід, Японія, Сінгапур, Шрі-Ланка, Мапуту, Луанда, Лас Пальмас...

Із 1983 року працює у колгоспі ім. Шевченка електриком, енергетиком. Із заснуванням кооперативу "Едем" перейшов працювати туди на посаду енергетика.

Оженився 19.04.1980 року. Дружина - Рибальченко Наталія Мілентіївна - завідувача БК с.Адамівка. Діти: Сергій - 1981 р.н., Оксана - 1986 р.н., Юрій - 1989 р.н.

У козацтві із 1987 року. Був становим отаманом Адамівського стану, приймав активну участь у збройному супротиві молдавським волонтерам /грабіжницькі наскоки під час Придністровської війни на території Б-Дністровського району з боку Молдови, зокрема на СФ/.

Активний учасник художньої самодіяльності, дуна компанії, любить і цінує гумор, дотепний розказчик...

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білогород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

РІЧ ПРО АДДАМІВЕСЬКУ СІЧ

ОРГАН
АДАМІВСЬКОЇ ШКОЛИ
КОЗАЦЬКО-ЛИЦАРСЬКОГО
ВИХОВАННЯ

КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ВОЛЯ!
КОЗАКУ НАЙПЕРШЕ -
ЧЕСТЬ!

Підхорунжий

Куліков Руслан Костянтинович.

Куліков Руслан Костянтинович народився 14 червня 1971 року.

Мати - Катерина Іванівна - інвалід - багатозробила для виховання сина...

Руслан закінчив Адамівську школу. Отримавши загальну середню освіту, та права водія, працював на вантажівці спочатку у колхозі ім. Т.Г.Шевченка, потім в кооперативах та і.т.д...

У серці Руслана - два захоплення - техніка та музика. Свій "москвіч" доглядає, як немовля, тим, більш що автомобіль є годувальником сім'ї.

Самотужки вивчився грати на акордеоні /це шлях багатьох талановитих сільських аматорів/, грає на музичному комп'ютері, бере активну участь в художній самодіяльності села, обслуговує сільські свята, весілля...

В Українське козацтво вступив у 1997 році /під час утворення Адамівської добровільної народної козацької дружини.

Завжди привітний з оточуючими, друзями, знайомими, Руслан уникає зайвих конфліктів за дрібниці, але за принциповими питаннями у суперечках не поступається своєю позицією.

Учасник декількох козацьких факцій та обласних рад Українського Чорноморського козацтва, Білгород-Дністровської паланки; ройовий Адамівського стану.

Товаріши цінують його за готовність завжди прийти на допомогу...

НАКЛАД 10

Адреса редакції:
67790, Одеська обл.,
Білгород-Дністровський р-н,
с.Адамівка, школа,
тел. 76-3-26.

РЕДАКТОР

В.Я.Тимофєєв.

2003

76-3-28

ЗМІСТ

№58. Травень 2003.	День Перемоги.
№59. Травень 2003.	Головний інженер. Лавриненко О.В.
№60. Травень 2003.	Голова колгоспу. Бурлай М.І.
№61. Травень 2003.	Останній дзвоник.
№62. Червень 2003.	Випускний.
№63. Червень 2003.	Школі – 45!
№64. Червень 2003.	Школа сьогодні.
№65. Червень 2003.	Моя школа.
№66. Червень 2003.	Мій класний керівник.
№67. Липень 2003.	Ветеринарний лікар. Маринеску Л.М.
№68. Липень 2003.	Голова кооперативу. Упалюк В.С.
№69. Серпень 2003.	День Незалежності.
№70. Вересень 2003.	Вересень.
№71. Вересень 2003.	Голова колгоспу. Вронський В.М.
№72. Вересень 2003.	Осавул Оленєв І.П.
№73. Вересень 2003.	Генерал-хорунжий. Скляренко М.П.
№74. Вересень 2003.	Голова Ради Старійшин. Вітряк М.К.
№75. Вересень 2003.	Полковник. Царенков О.П.
№76. Вересень 2003.	Полковник. Ковалів С.Д.
№77. Вересень 2003.	Полковник. Бойчев В.В.
№78. Вересень 2003.	Бунчужний отаман. Зуєв О.І.
№79. Вересень 2003.	Берегиня. Фоменчук В.А.
№80. Вересень 2003.	Берегиня. Тимофєєва С.В.
№81. Жовтень 2003.	Минуле.
№82. Жовтень 2003.	Жовтень.
№83. Жовтень 2003.	Минуле. МАН.
№84. Жовтень 2003.	Країна Липованія.
№85. Жовтень 2003.	Сотник. Тимофєєв В.В.
№86. Жовтень 2003.	Голова сільради. Маринеску М.К.
№87. Листопад 2003.	Завідуюча клубом. Коваль Т.Є.
№88. Листопад 2003.	Сільський голова. Бурлай М.А.
№89. Листопад 2003.	Генеральний суддя. Устименко Б.І.
№90. Листопад 2003.	Від дітей – до батьків.
№91. Листопад 2003.	Біологічний тиждень.
№92. Листопад 2003.	Хорунжий. Рибальченко В.П.
№93. Листопад 2003.	Підхорунжий. Куліков Р.К.

Школа козацько-лицарського виховання – гуманістична основа становлення особистості. Хроніка Адамівської школи. Збірка шкільних газет за 2001-2003 роки. Частина 6. За редакцією В.Я.Тимофєєва, директора Адамівської школи козацько-лицарського виховання, полковника Українського козацтва. Білгород-Дністровський. XEROX RETREX. 2003.